

EUROPSKA KOMISIJA
GLAVNA UPRAVA
OPOREZIVANJE I CARINSKA UNIJA
Neizravno oporezivanje i porezna uprava
Porez na dodanu vrijednost

Objavljeno u rujnu 2020.

Objašnjenja

O

pravilima o PDV-u u e-trgovini

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455

Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995

Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/2026

Izjava o ograničenju odgovornosti: ova objašnjenja nisu pravno obvezujuća i sadržavaju samo praktične i neslužbene smjernice o tome kako se pravo EU-a treba primjenjivati na temelju stajališta Glavne uprave Komisije za oporezivanje i carinsku uniju.

Cilj je ovih objašnjenja omogućiti bolje razumijevanje određenih dijelova zakonodavstva EU-a o PDV-u. Pripremila su ih službe Komisije i, kako je navedeno u izvaji o ograničenju odgovornosti na prvoj stranici, nisu pravno obvezujuća.

Ova objašnjenja nisu sveobuhvatna. To znači da, iako su njima obuhvaćene detaljne informacije o nizu pitanja, mogu postojati elementi koji nisu obuhvaćeni ovim dokumentom.

Svakom čitatelju objašnjenja koji je zainteresiran za određenu temu savjetuje se i preporučuje da pročita cijelo poglavlje o toj temi.

Sadržaj

1. KLJUČNI ELEMENTI NOVIH PRAVILA O PDV-U KOJA SE PRIMJENJUJU OD 1. SRPNJA 2021.....	6
1.1. Uvod.....	6
1.2. TRANSAKCIJE OBUHVAĆENE PROMJENAMA IZ 2021.	7
1.3. MJERODAVNI PRAVNI AKTI	7
1.4. POJMOVNIK	8
2. ULOGE ELEKTRONIČKIH SUČELJA	11
2.1. ELEKTRONIČKO SUČELJE KAO PRETPOSTAVLJENI DOBAVLJAČ – ČLANAK 14.A DIREKTIVE 2006/112/EZ	11
2.1.1. Relevantne odredbe	11
2.1.2. Zašto je uveden članak 14.a?.....	11
2.1.3. Koje transakcije obuhvaća odredba o pretpostavljenom dobavljaču?	11
2.1.4. Koja je svrha članka 14.a?.....	13
2.1.5. Hoće li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem biti pretpostavljeni dobavljač za svu prodaju koju omogućuje?.....	16
2.1.6. U kojem slučaju porezni obveznik omogućuje odnosno ne omogućuje isporuku?	17
2.1.7. Aktivnosti na koje se odredba o pretpostavljenom dobavljaču ne primjenjuje	21
2.1.8. Uključenost nekoliko poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem.....	21
2.1.9. Ograničena odgovornost pretpostavljenog dobavljača (članak 5.c Provedbene uredbe o PDV-u) 23	
2.1.10. Pretpostavka o statusu prodavatelja i kupca.....	27
2.2. OBVEZE VOĐENJA EVIDENCIJA ELEKTRONIČKIH SUČELJA	28
2.2.1. Koje su obveze vođenja evidencija pretpostavljenog dobavljača?.....	28
2.2.2. Informacije koje mora čuvati porezni obveznik koji putem elektroničkog sučelja omogućuje isporuke a da pritom nije pretpostavljeni dobavljač	30
2.2.3. Pregled obveza prijave poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem ...	31
3. POSEBNI PROGRAMI	33
3.1. PROGRAM NE-UNIJE	35
3.1.1. Relevantne odredbe	35
3.1.2. Koja je svrha novih pravila?.....	35
3.1.3. Tko može upotrebljavati program ne-Unije i za koje isporuke?	35
3.1.4. Koje su obveze ispostavljanja računa?	36
3.1.5. Je li potrebno imenovati poreznog zastupnika?.....	37
3.2. PROGRAM UNIJE	37
3.2.1. Relevantne odredbe	37
3.2.2. Koja je svrha novih pravila?.....	37

3.2.3.	Tko može upotrebljavati program Unije i za koje isporuke?	38
3.2.4.	Može li se program Unije upotrebljavati za dio isporuka koje su obuhvaćene tim programom?.....	38
3.2.5.	Što je prodaja robe na daljinu unutar Zajednice?	39
3.2.6.	Mjesto isporuke	40
3.2.7.	Prag za mjesto isporuke (10 000 EUR)	40
3.2.8.	Koje su obveze ispostavljanja računa?	42
3.2.9.	Je li potrebno imenovati poreznog zastupnika?.....	43
3.2.10.	Koji bi program trebao upotrebljavati dobavljač izvan EU-a koji obavlja isporuke usluga potrošačima u EU-u i prodaju robe na daljinu unutar Zajednice?.....	43
3.3.	PITANJA I ODGOVORI O POSEBNIM PROGRAMIMA.....	44
3.4.	KOJE SU VAŠE OBVEZE AKO UPOTREBLJAVATE PROGRAM NE-UNIJE ILI PROGRAM UNIJE?.....	51
3.5.	PROGRAM ZA UVOZ.....	51
4.	PRODAJA NA DALJINU I UVOZ ROBE NISKE VRIJEDNOSTI	52
4.1.	PRODAJA UVEZENE ROBE NA DALJINU	53
4.1.1.	Relevantne odredbe	53
4.1.2.	Zašto je uveden taj koncept?	53
4.1.3.	Koje su transakcije obuhvaćene?.....	53
4.1.4.	Mjesto isporuke	54
4.2.	PROGRAM ZA UVOZ.....	56
4.2.1.	Relevantne odredbe	56
4.2.2.	Zašto je uveden program za uvoz?	56
4.2.3.	Koje isporuke robe obuhvaća program za uvoz?.....	56
4.2.4.	Tko može upotrebljavati program za uvoz?	57
4.2.5.	Tko je posrednik?	58
4.2.6.	Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u	59
4.2.7.	Kako funkcionira program za uvoz?	60
4.2.8.	Provjera identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u	61
4.2.9.	Koje su vaše obveze ako upotrebljavate program za uvoz?	62
4.2.10.	Pitanja i odgovori o IOSS-u	64
4.3.	POSEBNI POSTUPCI ZA PRIJAVU I PLAĆANJE PDV-A NA UVOZ.....	81
4.3.1.	Relevantne odredbe	81
4.3.2.	Zašto su uvedeni posebni postupci?	81
4.3.3.	Koje su transakcije obuhvaćene posebnim postupcima?.....	81
4.3.4.	Tko može primjenjivati posebne postupke?	82

4.3.5.	Kako oni funkcioniraju?	82
4.3.6.	Što trebaju učiniti gospodarski subjekti koji primjenjuju posebne postupke?	83
4.3.7.	Praktičan primjer	84
5.	SCENARIJI PRIMJENE ČLANKA 14.A O PRETPOSTAVLJENOM DOBAVLJAČU	85
5.1.	PRETPOSTAVLJENI DOBAVLJAČ KOJI OMOGUĆUJE ISPORUKE ROBE UNUTAR EU-A	85
5.2.	PRETPOSTAVLJENI DOBAVLJAČ KOJI OMOGUĆUJE PRODAJU UVEZENE ROBE NA DALJINU	92

Popis slika

Slika 1.:	isporuke robe obuhvaćene odredbom o pretpostavljenom dobavljaču	13
Slika 2.:	posljedice modela pretpostavljenog dobavljača.....	14
Slika 3.:	obveze prijave poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem.....	32
Slika 4.:	program za IOSS	60
Slika 5.:	carinski postupak za IOSS.....	62
Slika 6.:	sažetak programa za uvoz.....	64
Slika 7.:	sažetak posebnih postupaka	82

Popis tablica

Tablica 1.:	ispostavljanje računa	16
Tablica 2.:	obveze vođenja evidencija pretpostavljenog dobavljača koji upotrebljava jedan od posebnih programa.....	29
Tablica 3.:	pregled promjena posebnih programa od 1. srpnja 2021.....	33
Tablica 4.:	pregled posebnih programa.....	34
Tablica 5.:	prag za mjesto isporuke (10 000 EUR).....	42
Tablica 6.:	oslobođenje od PDV-a prije i nakon 1. srpnja 2021.....	52
Tablica 7.:	registracija za IOSS prema vrsti dobavljača i mjestu poslovnog nastana	58

1. KLJUČNI ELEMENTI NOVIH PRAVILA O PDV-U KOJA SE PRIMJENJUJU OD 1. SRPNJA 2021.

1.1. Uvod

Od 1. srpnja 2021. primjenjuju se brojne izmjene Direktive 2006/112/EZ (Direktive o PDV-u) koje utječu na pravila o PDV-u primjenjiva na prekogranične aktivnosti e-trgovine između poduzeća i potrošača. Vijeće je ta pravila donijelo Direktivom 2017/2455 u prosincu 2017. i Direktivom 2019/1995 u studenome 2019. (direktive o PDV-u u e-trgovini).

Te su promjene uvedene radi prevladavanja problema u prekograničnoj prodaji na internetu, kako je najavljeno u Komunikaciji Komisije iz 2015. „Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu”¹ i Komunikaciji iz 2016. o akcijskom planu o PDV-u „Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka”². Njima se posebno rješavaju pitanja navedena u nastavku, koja proizlaze iz sustavâ PDV-a za prodaju robe na daljinu i iz uvoza pošiljki niske vrijednosti:

- Poduzeća iz EU-a koja na internetu prodaju robu krajnjim potrošačima koji se nalaze u drugim državama članicama dužna su se registrirati i obračunavati PDV u državi članici potrošača ako njihova prodaja premaši prag prodaje na daljinu, tj. 35 000/100 000 EUR. Time se trgovcima nameće znatno administrativno opterećenje te se onemogućuje razvoj prodaje na internetu unutar EU-a.
- Budući da se oslobađanje od PDV-a odobrava za uvoz robe niske vrijednosti do 22 EUR i da to oslobađanje dovodi do zlouporabe, države članice gube dio svojih poreznih prihoda.
- Budući da poduzeća izvan EU-a koja potrošačima u EU-u prodaju robu iz trećih zemalja mogu obavljati isporuke u EU bez plaćanja PDV-a i nisu dužna registrirati se kao obveznici PDV-a, ona ostvaruju korist od nedvojbene trgovinske prednosti u odnosu na konkurente s poslovnim nastanom u EU-u.

Nova pravila osigurat će poduzećima iz EU-a ravnopravan položaj u odnosu na poduzeća izvan EU-a koja u skladu s pravilima na snazi do srpnja 2021. ne moraju naplaćivati PDV, pojednostavnit će obveze u pogledu PDV-a za poduzeća koja se bave prekograničnom e-trgovinom i produbiti jedinstveno tržište Unije. Glavne su promjene sljedeće:

- Uzimajući u obzir uspjeh minisustava „sve na jednom mjestu” za PDV (MOSS) koji omogućuje dobavljačima telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučених usluga da se registriraju kao obveznici PDV-a u jednoj državi članici i u toj državi članici obračunavaju PDV koji se treba platiti u drugoj državi članici³, taj će se sustav proširiti na druge usluge između poduzeća i potrošača, na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, kao i na određene isporuke robe na domaćem tržištu, što će rezultirati većim sustavom „sve na jednom mjestu” (OSS).

¹ COM(2015) 192 final

² COM(2016) 148 final

³ Vidjeti objašnjenja i smjernice koje je Komisija sastavila o obračunu PDV-a za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en.

- Postojeći prag za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice ukinut će se i zamijeniti novim pragom na razini EU-a u iznosu od 10 000 EUR, ispod kojeg isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučene usluge te prodaja robe na daljinu mogu i dalje podlijevati obvezi plaćanja PDV-a u državi članici u kojoj porezni obveznik koji isporučuje te telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge ima poslovni nastan ili u kojoj se ta roba nalazi u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz.
- Uvest će se posebne odredbe prema kojima se u pogledu PDV-a smatra da je poduzeće koje omogućuje isporuke upotrebom elektroničkog sučelja na internetu samo primilo i isporučilo robu („pretpostavljeni dobavljač”).
- Ukinut će se oslobađanje od PDV-a pri uvozu malih pošiljki vrijednosti do 22 EUR i uvest će se novi posebni program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR, i to pod nazivom sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (engl. Import One Stop Shop – IOSS).
- Uvest će se mjere pojednostavnjenja za prodaju na daljinu robe uvezene u pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 150 EUR u slučaju da se ne upotrebljava IOSS (posebni postupci).
- Novi zahtjevi za vođenje evidencije uvest će se za poduzeća koja isporuke robe i usluga omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja, među ostalim kada porezni obveznik koji njime upravlja nije pretpostavljeni dobavljač.

1.2. TRANSAKCIJE OBUHVAĆENE PROMJENAMA IZ 2021.

Novo odredbe obuhvaćaju sljedeće transakcije:

- 1) prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja koju obavljaju dobavljači i pretpostavljeni dobavljači (definirani u drugom podstavku članka 14. stavka 4. Direktive o PDV-u), osim u slučaju robe koja podliježe trošarinama
- 2) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice koju obavljaju dobavljači ili pretpostavljeni dobavljači (definirani u prvom podstavku članka 14. stavka 4. Direktive o PDV-u)
- 3) prodaju robe na domaćem tržištu koju obavljaju pretpostavljeni dobavljači (vidjeti članak 14.a stavak 2. Direktive o PDV-u)
- 4) isporuke usluga poreznih obveznika bez poslovnog nastana u EU-u ili poreznih obveznika koji imaju poslovni nastan u EU-u, ali nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje osobama koje nisu porezni obveznici (krajnjim potrošačima).

Dodatne pojedinosti o transakcijama koje su obuhvaćene točkom 1. nalaze se u poglavlju 4. ovih objašnjenja. Za dodatne pojedinosti o isporukama koje su obuhvaćene točkama 2., 3. i 4. vidjeti poglavlje 3.

1.3. MJERODAVNI PRAVNI AKTI

Pravni akti na koje se u objašnjenjima upućuje uključuju:

- Direktivu Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena [Direktivom Vijeća \(EU\) 2017/2455](#) i [Direktivom Vijeća \(EU\) 2019/1995](#) (Direktiva o PDV-u)
- Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena [Provedbenom uredbom Vijeća \(EU\) 2017/2459](#) i [Provedbenom uredbom Vijeća \(EU\) 2019/2026](#) (Provedbena uredba o PDV-u)
- Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena [Uredbom Vijeća \(EU\) 2017/2454](#) (Uredba o administrativnoj suradnji)
- [Provedbenu Uredbu Komisije \(EU\) 2020/194](#) od 12. veljače 2020. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 u pogledu posebnih odredaba za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici, prodaju robu na daljinu ili izvršavaju određene isporuke robe na domaćem tržištu
- [Odluku Vijeća \(EU\) 2020/1109](#) od 20. srpnja 2020. o izmjeni direktiva (EU) 2017/2455 i (EU) 2019/1995 u pogledu datumâ prenošenja i početka primjene kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19
- [Uredbu Vijeća \(EU\) 2020/1108](#) od 20. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EU) 2017/2454 u pogledu datumâ početka primjene kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19
- [Provedbenu uredbu Vijeća \(EU\) 2020/1112](#) od 20. srpnja 2020. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2019/2026 u pogledu datumâ početka primjene kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19
- [Provedbenu uredbu Komisije \(EU\) 2020/1318](#) od 22. rujna 2020. o izmjeni provedbenih odredaba (EU) 2020/21 i (EU) 2020/194 u pogledu datumâ početka primjene kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19.

1.4. POJMOVNIK

Isporuke B2C (između poduzeća i potrošača) – odnose se na isporuke krajnjim potrošačima i obuhvaćaju transakcije navedene u odjeljku 1.2. (dodatno opisane u ovim objašnjenjima). U ovim se objašnjenjima potrošača ponekad naziva i kupcem.

Pošiljka – roba koju isti dobavljač ili osnovni dobavljač zajedno pakira i istovremeno otprema istom primatelju te koja je obuhvaćena istim ugovorom o prijevozu.

Pretpostavljeni dobavljač – porezni obveznik za kojeg se smatra da prima robu od osnovnog dobavljača i da isporučuje robu krajnjem potrošaču. Stoga pretpostavljeni dobavljač ima ista prava i obveze u pogledu PDV-a kao dobavljač. U kontekstu ovih objašnjenja pretpostavljeni dobavljač je porezni obveznik koji omogućuje isporuke putem elektroničkog sučelja kako je utvrđeno u članku 14.a Direktive o PDV-u (vidjeti odjeljak 2.12.1. poglavlja 2.).

Prodaja robe na daljinu – odnosi se na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja, kako je definirana u članku 14. stavku 4. Direktive o PDV-u.

Elektroničko sučelje – treba tumačiti kao širi koncept kojim se omogućuje komunikacija dvaju neovisnih sustava ili sustava i krajnjeg korisnika s pomoću uređaja ili programa. Elektroničko sučelje može obuhvaćati internetske stranice, portal, pristupnik, mjesto trgovanja, aplikacijsko programsko sučelje (API) itd.

Za potrebe ovih objašnjenja upućivanje na elektroničko sučelje, ovisno o kontekstu, može podrazumijevati elektroničko sučelje kako je prethodno definirano ili poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem.

Države članice EU-a – zemlje unutar EU-a u kojima se primjenjuju ova pravila o PDV-u. To su Belgija, Bugarska, Češka, Danska, Njemačka, Estonija, Irska, Grčka, Španjolska, Francuska, Hrvatska, Italija, Cipar, Latvija, Litva, Luksemburg, Mađarska, Malta, Nizozemska, Austrija, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovenija, Slovačka, Finska i Švedska.

Trošarinska roba – proizvodi koji podliježu usklađenim trošarinama, kao što su alkohol, duhan i energija.

Usluge izvršenja narudžbi – usluge koje se pružaju dobavljačima robe, a sastoje se od pohrane robe u skladištu, pripreme narudžbi i otpreme robe iz skladišta.

Posrednik – osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač koji obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja imenuje osobom koja je dužna plaćati PDV i koja je odgovorna za ispunjavanje obveza kako je utvrđeno u programu sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz.

Stvarna vrijednost –

(a) za robu komercijalne naravi: cijena same robe ako se roba prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije, ne uračunavajući troškove prijevoza i osiguranja, osim ako su ti troškovi uključeni u cijenu i nisu zasebno navedeni na računu, kao ni sve druge poreze i pristojbe koje carinska tijela mogu provjeriti iz bilo kojih relevantnih dokumenata

(b) za robu nekomercijalne naravi: cijena koja bi bila plaćena za robu kad bi se roba prodavala radi izvoza u carinsko područje Unije.

Roba niske vrijednosti – roba u pošiljkama čija stvarna vrijednost pri uvozu ne premašuje 150 EUR (isključujući proizvode koji podliježu trošarinama).

Porezni zastupnik – osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju dobavljač imenuje osobom koja je dužna plaćati PDV i koja je odgovorna za ispunjavanje obveza u pogledu PDV-a.

Posebni programi – posebni programi obuhvaćaju program ne-Unije, program Unije i program za uvoz.

„Program ne-Unije” znači poseban program za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice, kako je predviđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. Direktive o PDV-u; dodatna objašnjenja nalaze se u poglavlju 3.

„Program Unije” znači poseban program za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje omogućuju elektronička sučelja i za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje, kako je predviđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive o PDV-u; dodatna objašnjenja nalaze se u poglavlju 3.

„Program za uvoz” znači poseban program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja, kako je predviđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive o PDV-u; dodatna objašnjenja nalaze se u poglavlju 4.

Dobavljač – porezni obveznik koji prodaje robu ili usluge unutar EU-a ili obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja izravno kupcima kada se isporuka ne omogućuje putem elektroničkog sučelja.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici – porezni obveznik koji nema sjedište svojeg poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan.

Treća područja i treće zemlje – „treća područja” su područja iz članka 6. Direktive o PDV-u, a „treća zemlja” znači svaka zemlja ili područje na koje se Ugovor o funkcioniranju Europske unije ne primjenjuje (vidjeti članak 5. Direktive o PDV-u). U trenutku objave ovih objašnjenja treća područja navedena u članku 6. jesu: Planina Atos, Kanarski otoci, francuski teritoriji Guadeloupe, Francuska Gijana, Martinique, Réunion, Saint-Barthélemy i Saint-Martin, Ålandski Otoci, Campione d'Italia, talijanske vode Luganskog jezera, otok Heligoland, područje Büsingen, Ceuta, Melilla i Livigno.

Osnovni dobavljač – porezni obveznik koji isporučuje robu ili obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja putem elektroničkog sučelja (vidjeti odjeljak 2.1. poglavlja 2.).

2. ULOGE ELEKTRONIČKIH SUČELJA

2.1. ELEKTRONIČKO SUČELJE KAO PRETPOSTAVLJENI DOBAVLJAČ – ČLANAK 14.A DIREKTIVE 2006/112/EZ

2.1.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u Direktivi o PDV-u i Provedbenoj uredbi o PDV-u.

Direktiva o PDV-u

- Članak 14., članak 14.a
- Članci od 31. do 33.
- Članak 36.b
- Članak 66.a
- Članak 136.a
- Članak 169.
- Članak 205.
- Članci od 219.a do 221.
- Članak 242., članak 242.a

Provedbena uredba o PDV-u

- Članak 5.b
- Članak 5.c
- Članak 5.d
- Članak 41.a
- Članak 54.b
- Članak 54.c
- Članak 63.c

2.1.2. Zašto je uveden članak 14.a?

Uveden je da bi se osigurala djelotvorna i učinkovita naplata PDV-a, uz istovremeno smanjenje administrativnog opterećenja za dobavljače, porezne uprave i potrošače. Porezni obveznici koji omogućuju prodaju robe na daljinu upotrebom elektroničkog sučelja (ES) bit će uključeni u naplatu PDV-a na tu prodaju. Stoga je u Direktivu o PDV-u uvedena nova pravna odredba (članak 14.a) kojom se propisuje da se u određenim okolnostima smatra da ti porezni obveznici sami obavljaju isporuke i da su odgovorni za obračun PDV-a na tu prodaju (odredba o pretpostavljenom dobavljaču).

2.1.3. Koje transakcije obuhvaća odredba o pretpostavljenom dobavljaču?

Porezni obveznik koji omogućuje isporuku robe upotrebom elektroničkog sučelja kao što su mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo⁴ smatra se dobavljačem u slučaju:

⁴ Pojam „slično sredstvo” podrazumijeva svaku postojeću i buduću tehnologiju kojom se omogućuje zaključivanje prodaje elektroničkim putem.

- 1) prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR, a koju se često naziva robom niske vrijednosti (članak 14.a stavak 1.) ili
- 2) isporuka robe unutar Zajednice koje obavlja porezni obveznik bez poslovnog nastana u Zajednici osobi koja nije porezni obveznik; obuhvaćene su i isporuke na domaćem tržištu i prodaja robe na daljinu unutar Zajednice (članak 14.a stavak 2.).

Drugim riječima, porezni obveznik koji omogućuje isporuku upotrebom elektroničkog sučelja postaje pretpostavljeni dobavljač za isporuke koje se obave putem njegova elektroničkog sučelja, i to sljedeće robe:

- robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR isporučena kupcu u EU-u i uvezena u EU, neovisno o tome ima li osnovni dobavljač / prodavatelj poslovni nastan u EU-u ili izvan EU-a
- robe koja je već puštena u slobodni promet u EU-u i robe koja se nalazi u EU-u, a koja se isporučuje kupcima u EU-u, neovisno o njezinoj vrijednosti, kada osnovni dobavljač / prodavatelj nema poslovni nastan u EU-u⁵.

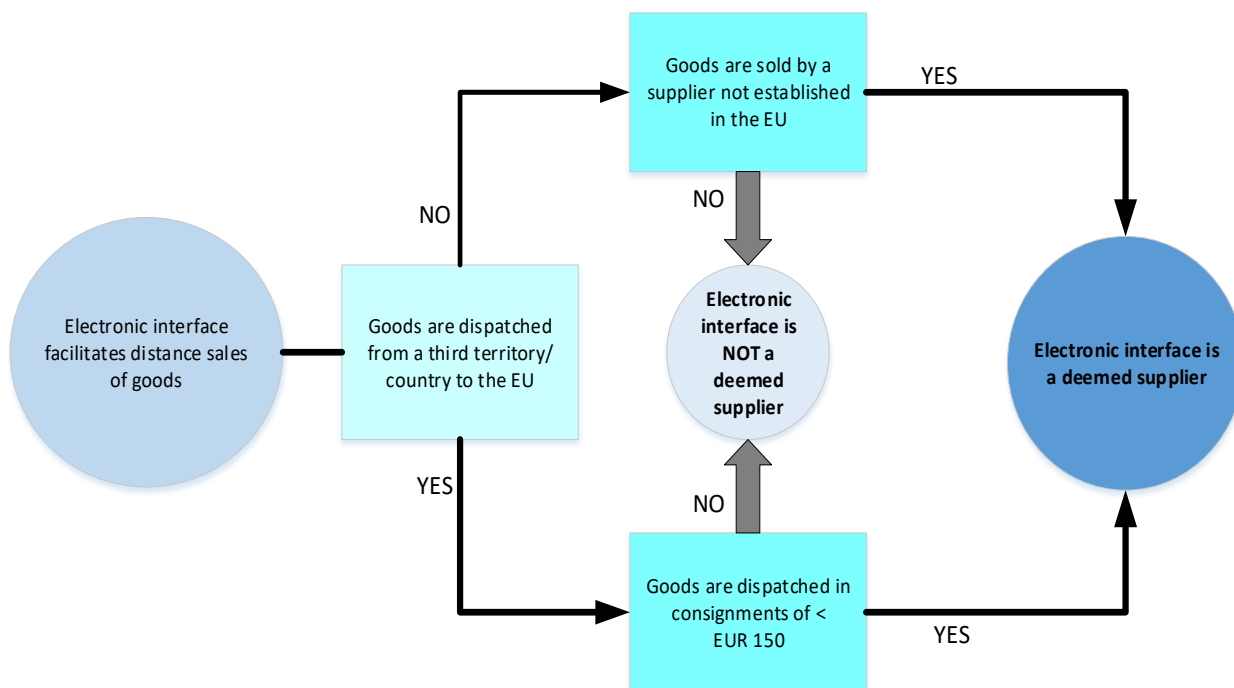
Stoga porezni obveznik koji omogućuje isporuku upotrebom elektroničkog sučelja neće postati pretpostavljeni dobavljač za transakcije koje uključuju sljedeće:

- robu uvezenu u EU u pošiljkama čiji stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR, neovisno o mjestu poslovnog nastana osnovnog dobavljača / prodavatelja
- robu koja je već puštena u slobodni promet u EU-u i robu koja se nalazi u EU-u i isporučena je kupcima u EU-u, neovisno o njezinoj vrijednosti, kada osnovni dobavljač / prodavatelj ima poslovni nastan u EU-u.

To je ukratko prikazano na slici 1. u nastavku.

⁵ Roba pohranjena u carinskom skladištu u EU-u već se nalazi na području EU-a i stoga se ne može smatrati da je otpremljena iz trećih zemalja ili trećih područja, što je nužno da bi bila obuhvaćena konceptom prodaje uvezene robe na daljinu.

Slika 1.: isporuke robe obuhvaćene odredbom o pretpostavljenom dobavljaču

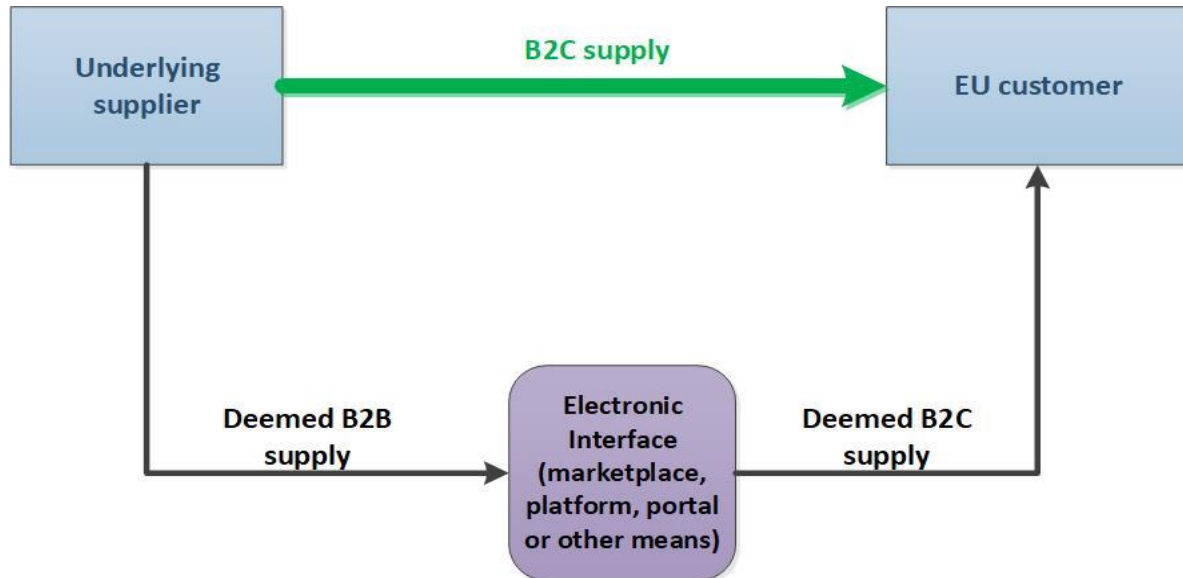

2.1.4. Koja je svrha članka 14.a?

U novom članku 14.a kojim se uvodi fikcija u pogledu PDV-a („odredba o pretpostavljenom dobavljaču”) predviđeno je da se smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio robu (takozvani pretpostavljeni dobavljač). To znači da se jedna isporuka dobavljača (takozvanog osnovnog dobavljača) koji krajnjem potrošaču prodaje robu (isporuka B2C) putem elektroničkog sučelja dijeli u dvije isporuke:

- 1) isporuku osnovnog dobavljača elektroničkom sučelju (fiktivna isporuka B2B), koja se smatra isporukom bez prijevoza, i
- 2) isporuku kupcu s elektroničkog sučelja (fiktivna isporuka B2C), odnosno isporuka kojoj se pripisuje prijevoz.

Slika 2.: posljedice modela pretpostavljenog dobavljača

Na temelju te odredbe o pretpostavljenom dobavljaču porezni obveznik koji omogućuje isporuku putem elektroničkog sučelja smatra se stvarnim dobavljačem robe za potrebe PDV-a. To znači da se za potrebe PDV-a smatra da je on kupio robu od osnovnog dobavljača, a zatim je dalje prodao kupcu.

2.1.4.1. Koje se obveze ispostavljanja računa s PDV-om primjenjuju na te isporuke?

Za isporuku 1. – isporuka osnovnog dobavljača elektroničkom sučelju (fiktivna isporuka B2B):

Fiktivna isporuka B2B može biti:

a) prodaja uvezene robe na daljinu (članak 14.a stavak 1.)⁶

Budući da se takva isporuka odvija izvan EU-a, pravila o PDV-u u EU-u ne primjenjuju se na tu fiktivnu isporuku B2B. Stoga osnovni dobavljač nema obveze ispostavljanja računa s PDV-om u EU-u.

b) isporuka robe unutar EU-a (članak 14.a stavak 2.)

U skladu s pravilima države članice u kojoj se odvija isporuka osnovni dobavljač mora pretpostavljenom dobavljaču izdati račun s PDV-om.

Ta je fiktivna isporuka B2B oslobođena obveze plaćanja PDV-a uz pravo na odbitak za osnovnog dobavljača (članak 136.a i članak 169. točka (b) Direktive o PDV-u). Iako je u Direktivi o PDV-u predviđena mogućnost da države članice oslobode porezne obveznike obveze izdavanja računa u slučaju oslobođenih isporuka (članak 220. stavak 2. Direktive o PDV-u), takva mogućnost ne postoji za ovu konkretnu isporuku. Za te fiktivne transakcije B2B mogu se upotrebljavati rješenja za samofakturiranje. Primjenjuju se pravila o samofakturiranju države članice u kojoj se odvija isporuka.

⁶ Vidjeti scenarije za primjenu članka 14.a stavka 1. u poglavlju 5. objašnjenja.

Za isporuku 2. – isporuka kupcu s elektroničkog sučelja (fiktivna isporuka B2C):

Fiktivna isporuka B2C može biti:

a) prodaja uvezene robe na daljinu (članak 14.a stavak 1.)

Na tu se fiktivnu isporuku primjenjuju odredbe zakonodavstva EU-a o PDV-u povezane s ispostavljanjem računa pod uvjetom da se mjesto isporuke za prodaju uvezene robe na daljinu nalazi u EU-u. U Direktivi o PDV-u predviđeno je da za isporuke B2C ne postoji obveza izdavanja računa s PDV-om i stoga ta obveza ne postoji ni za tu fiktivnu isporuku B2C. Međutim, države članice svejedno mogu za tu isporuku uvesti obvezu izdavanja računa za potrebe PDV-a (članak 221. Direktive o PDV-u). Osim toga, carinska tijela mogu tražiti dodatne dokumente za potrebe carinjenja koji obično uključuju trgovački račun.

U slučaju da je izdan račun putem elektroničkog sučelja i da je pritom upotrijebljen poseban program, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice identifikacije (članak 219.a Direktive o PDV-u). Ako se poseban program ne upotrijebi, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj se smatra da se obavlja prodaja uvezene robe na daljinu. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora za isporuku robe naplatiti PDV koji se primjenjuje u državi članici potrošnje i uplatiti PDV poreznoj upravi u toj državi članici. Identifikacijski broj za IOSS elektroničkog sučelja ne bi se trebao navoditi na računu jer bi se otkrivanje broja za IOSS trebalo svesti na najmanju nužnu mjeru.

b) isporuka robe unutar EU-a (članak 14.a stavak 2.)

Taj scenarij obuhvaća i isporuke robe na domaćem tržištu i prodaju robe na daljinu unutar Zajednice koje se obavljaju putem elektroničkog sučelja⁷ koje djeluje kao pretpostavljeni dobavljač.

Kada je riječ o isporukama na domaćem tržištu putem elektroničkog sučelja, obično ne postoji obveza izdavanja računa za tu fiktivnu isporuku B2C. Međutim, država članica potrošnje svejedno može za tu isporuku uvesti obvezu izdavanja računa za potrebe PDV-a (članak 221. Direktive o PDV-u). U slučaju da je izdan račun putem elektroničkog sučelja i da je pritom upotrijebljen poseban program, za tu isporuku B2C na domaćem tržištu primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice identifikacije (članak 219.a Direktive o PDV-u). Ako se poseban program ne upotrijebi, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj se odvija isporuka.

Kada je riječ o prodaji robe na daljinu unutar EU-a, ako se upotrijebi program Unije, ne postoji pravna obveza izdavanja računa za tu isporuku B2C (članak 220. stavak 1. točka 2. Direktive o PDV-u⁸). U slučaju da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem izda račun, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj elektroničko sučelje upotrijebi posebni program, tj. države članice identifikacije (članak 219.a Direktive o PDV-u). Ako se ne upotrijebi program Unije, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora kupcu izdati račun, i to u skladu s pravilima za ispostavljanje računa države članice u kojoj se isporuka odvija.

⁷ Vidjeti scenarije za primjenu članka 14.a stavka 2. u poglavlju 5. objašnjenja.

⁸ Ispravak Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ (SL L 348, 29.12.2017.).

Neovisno o tome upotrebljava li se program Unije, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem morat će na isporučenu robu naplatiti PDV koji se primjenjuje u državi članici potrošnje i uplatiti taj PDV poreznoj upravi.

U tablici 1. u nastavku ukratko su prikazane različite obveze ispostavljanja računa.

Tablica 1.: ispostavljanje računa

Isporuke		Obveza izdavanja računa u skladu s Direktivom o PDV-u?	Može li država članica uvesti obvezu ispostavljanja računa?	Čija se pravila za ispostavljanje računa primjenjuju?
Fiktivna isporuka B2B	Prodaja uvezene robe na daljinu (članak 14.a stavak 1.)	Nije primjenjivo* * Trgovački račun za potrebe carinjenja	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo
	Isporuka robe unutar EU-a (članak 14.a stavak 2.)	DA	Nije primjenjivo	Država članica u kojoj se odvija isporuka
Fiktivna isporuka B2C	Prodaja uvezene robe na daljinu (članak 14.a stavak 1.) <u>koja se obavlja u EU-u</u>	NE* * Trgovački račun za potrebe carinjenja	DA	a) Upotreba posebnog programa – država članica identifikacije b) Bez upotrebe posebnog programa – država članica u kojoj se obavlja prodaja uvezene robe na daljinu
	Isporuka robe unutar EU-a (članak 14.a stavak 2.): 1) isporuka na domaćem tržištu putem ES-a 2) prodaja robe na daljinu unutar EU-a putem ES-a	1) NE 2) a) Upotreba posebnog programa – NE b) Bez upotrebe posebnog programa – DA	1) DA 2) a) NE b) DA	a) Upotreba posebnog programa – država članica identifikacije b) Bez upotrebe posebnog programa – država članica u kojoj se obavlja prodaja uvezene robe na daljinu

2.1.5. Hoće li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem biti pretpostavljeni dobavljač za svu prodaju koju omogućuje?

Za svaku transakciju potrebno je procijeniti omogućuje li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem isporuku robe, odnosno je li on pretpostavljeni dobavljač, uzimajući pritom u obzir kriterije opisane u sljedećim odjeljcima. Slijedom toga može se smatrati da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem omogućuje neke isporuke, u kojem je slučaju on pretpostavljeni dobavljač za te isporuke robe, ali istovremeno može biti uključen u druge isporuke za koje se ne smatra pretpostavljenim dobavljačem.

Primjerice, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može biti uključen u: 1) isporuke robe u pošiljkama stvarne vrijednosti više od 150 EUR koje su namijenjene uvozu u EU za koje neće biti pretpostavljeni dobavljač i 2) isporuke robe (koja je već u slobodnom prometu u EU-u) unutar EU-a koje obavlja osnovni dobavljač / prodavatelj bez poslovnog nastana u EU-u, a za koje će porezni obveznik koji upravlja mjestom trgovanja biti pretpostavljeni dobavljač.

2.1.6. U kojem slučaju porezni obveznik omogućuje odnosno ne omogućuje isporuku?

U članku 5.b Provedbene uredbe o PDV-u pojašnjava se u kojim bi slučajevima trebalo smatrati da porezni obveznik omogućuje isporuku robe za potrebe primjene odredbe o pretpostavljenom dobavljaču.

Pojam „omogućuje” označava upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se kupcu i dobavljaču koji nudi robu na prodaju upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe upotrebom tog elektroničkog sučelja tom kupcu. Drugim riječima, kupoprodaja između prodavatelja i kupca obavlja/zaključuje se uz pomoć poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem. Taj koncept obuhvaća situacije u kojima kupci započinju postupak kupnje ili daju ponudu za kupnju robe, a osnovni dobavljači prihvaćaju ponudu putem elektroničkog sučelja. Općenito govoreći, u slučaju transakcija e-trgovine to odgovara stvarnom postupku naručivanja i dovršetka kupnje koji se izvršava putem ili s pomoću elektroničkog sučelja. Uz to, dio „koji rezultira isporukom robe upotrebom tog elektroničkog sučelja” znači da se transakcija zaključuje na elektroničkom sučelju (internetske stranice, portal, pristupnik, mjesto trgovanja, aplikacijsko programsko sučelje (API) ili slično sredstvo), ali nije uvjetovana fizičkom isporukom robe, koju porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može ili ne mora organizirati/obaviti.

Ne smatra se da porezni obveznik, tj. elektroničko sučelje omogućuje isporuku:

- a) ako ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka robe (vidjeti odjeljak 2.1.6.1.) i
- b) ako ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu (vidjeti odjeljak 2.1.6.2.) i
- c) ako ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe (vidjeti odjeljak 2.1.6.3.).

Porezni obveznik mora kumulativno ispuniti navedene uvjete da bi se smatralo da ne omogućuje isporuku. S obzirom na to, čak i ako porezni obveznik obavlja samo jednu od navedenih aktivnosti, može se svejedno smatrati da omogućuje isporuku robe.

Odredba o pretpostavljenom dobavljaču ne primjenjuje se ni na sljedeće aktivnosti (vidjeti odjeljak 2.1.7. za dodatne pojedinosti):

- a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe
- b) navođenje ili oglašavanje robe
- c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba nudi na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

2.1.6.1 *U kojem slučaju porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem određuje bilo koji od uvjeta isporuke?*

a) Koncept „određivanja uvjeta”

U skladu s člankom 5.b stavkom 2. točkom (a) Provedbene uredbe o PDV-u, ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem izravno ili neizravno odredi bilo koji od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka, smatrat će se da on omogućuje tu isporuku robe i da je on pretpostavljeni dobavljač.

Uvjete treba tumačiti kao prava i obveze osnovnog dobavljača i kupca koji su povezani s isporukom, kao što su cijena, vrsta/narav robe, načini plaćanja, dostava ili bilo kakva jamstva. Isto tako obuhvaćaju uvjete upotrebe internetskih stranica / platforme (uključujući uvjete za održavanje računa na internetskim stranicama / platformi) za osnovnog dobavljača i kupca.

Budući da se odredba odnosi na bilo koje uvjete, koji se mogu izravno ili neizravno odrediti, ovaj bi se koncept trebao tumačiti u širem smislu. Svrha mu je obuhvatiti širok raspon poreznih obveznika koji upravljaju mjestom trgovanja, platformom, portalom ili drugim sličnim poslovnim modelom koji postoji ili će se pojaviti u prodaji na internetu / u e-trgovini.

Izrazi „neizravno” i „bilo koji” za određivanje uvjeta pod kojima se obavlja isporuka robe upotrebljavaju se da bi se spriječila umjetna podjela prava i obveza između poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem i osnovnih dobavljača. Primjerice, da bi se poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem oslobodilo plaćanja PDV-a kao pretpostavljenog dobavljača, nije dovoljno utvrditi da je prodavatelj (osnovni dobavljač) odgovoran za robu koja se prodaje putem mjesta trgovanja ili platforme ili da je sklopljen ugovor između osnovnog dobavljača i kupca.

Stoga shvaćanje koncepta nadilazi ugovorne odnose i uzima se u obzir gospodarska stvarnost, a pogotovo utjecaj ili doprinos poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem u pogledu stvarne isporuke robe.

b) Primjeri aktivnosti koje su obuhvaćene tim konceptom

Različiti elementi/obilježja mogu ukazivati na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem određuje uvjete. Kako bi se došlo do konačnog zaključka, potrebno je uzeti u obzir sve značajke isporuke. Ipak, u nastavku su navedeni neki primjeri (koji nisu kumulativni ni iscrpni) aktivnosti koje upućuju na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem izravno ili neizravno određuje uvjete:

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem posjeduje tehničku platformu putem koje se roba isporučuje ili upravlja tom platformom.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem određuje pravila za navođenje ili prodaju robe putem svoje platforme.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem posjeduje podatke o kupcu povezane s isporukom.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem omogućuje tehničko rješenje za postupak primanja narudžbi ili pokretanja kupnje (npr. stavljanjem robe u košaricu za kupnju).

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem organizira ili vodi komunikaciju u vezi s ponudom, prihvatom narudžbe ili plaćanjem za robu.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem određuje uvjete u skladu s kojima je dobavljač ili kupac odgovoran za plaćanje troškova povrata robe.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem određuje osnovnom dobavljaču jedan ili više konkretnih načina plaćanja, uvjete skladištenja ili usluga izvršenja narudžbi ili načine isporuke ili dostave koji se upotrebljavaju za provedbu transakcije.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ima pravo obraditi plaćanje kupca ili uskratiti to plaćanje osnovnom dobavljaču ili na drugi način ograničiti pristup financiranju.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može kreditirati prodaju bez suglasnosti ili odobrenja osnovnog dobavljača u slučaju da roba nije ispravno zaprimljena.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pruža korisničku podršku, pomoć u povratu ili zamjeni robe ili postupke rješavanja pritužbi ili sporova za dobavljače i/ili njihove kupce.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ima pravo odrediti cijenu prodaje robe, primjerice ponudom popusta u okviru programa vjernosti kupaca, ima kontrolu nad određivanjem cijena ili utječe na određivanje cijena.

2.1.6.2 U kojem slučaju porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu?

a) Koncept „odobravanja terećenja”

U skladu s člankom 5.b stavkom 2. točkom (b) Provedbene uredbe o PDV-u, ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem izravno ili neizravno sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu, smatra se da on omogućuje isporuku robe i podliježe odredbi o pretpostavljenom dobavljaču.

Koncept „odobravanja terećenja” odnosi se na situaciju u kojoj porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može utjecati na to treba li kupac izvršiti uplatu te kada i u kojim uvjetima to treba učiniti. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem odobrava plaćanje ako odluči da se kupčev račun, bankovna kartica ili slično može zadužiti/teretiti u svrhu plaćanja za isporuku ili ako je uključen u primanje poruke o odobrenju uplate ili preuzete obveze za plaćanje od kupca. Tim se konceptom ne podrazumijeva da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora zaista prikupljati ili primati uplate niti da bi trebao biti uključen u svaki korak postupka plaćanja.

b) Primjeri aktivnosti koje su obuhvaćene tim konceptom

Različiti elementi/obilježja mogu ukazivati na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem odobrava terećenje. Kako bi se došlo do konačnog zaključka, potrebno je uzeti u obzir sve značajke isporuke. Ipak, u nastavku su navedeni neki primjeri (koji nisu kumulativni ni iscrpni) aktivnosti koje upućuju na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu:

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem dostavlja kupcu informacije o plaćanju, kao što su cijena koju treba platiti, sastavnice cijene, svi dodatni troškovi koje treba platiti, rok plaćanja, načini plaćanja itd.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem započinje postupak naplate kupcu.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem prikuplja/prima od kupca podatke/informacije o plaćanju, kao što su broj kreditne/debitne kartice, valjanost kartice, sigurnosni kod, ime i/ili račun nositelja plaćanja, informacije o digitalnom ili kriptovalutnom računu, informacije o digitalnom novčaniku itd.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem prikuplja novac za isporučenu robu, a zatim ga prenosi osnovnom dobavljaču.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem povezuje kupca s trećom stranom koja obrađuje plaćanje u skladu s njegovim uputama (odredba o pretpostavljenom dobavljaču ne obuhvaća aktivnosti poreznog obveznika koji isključivo obrađuje plaćanje i nije na druge načine uključen u isporuku – vidjeti odjeljak 2.1.7.).

2.1.6.3 U kojem se slučaju smatra da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe?

a) Koncept „sudjelovanja u naručivanju ili dostavi robe”

U skladu s člankom 5.b stavkom 2. točkom (c) Provedbene uredbe o PDV-u, ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem izravno ili neizravno sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe, smatra se da on omogućuje isporuku robe i podliježe odredbi o pretpostavljenom dobavljaču.

Koncept „sudjelovanja u naručivanju ili dostavi robe” trebalo bi tumačiti u širem smislu.

Sudjelovanje u naručivanju robe ne znači nužno da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem uključen u generiranje narudžbenice, već se odnosi na situacije u kojima on može na bilo koji način utjecati na naručivanje robe.

Koncept „sudjelovanja u naručivanju ili dostavi robe” nije ograničen na fizičku dostavu robe koju može ili ne mora organizirati/obavljati porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ili netko drugi u njegovo ime. To se odnosi na situacije u kojima porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može na bilo koji način utjecati na dostavu robe.

b) Primjeri aktivnosti koje su obuhvaćene tim konceptom

Različiti elementi/značajke mogu ukazivati na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe. Kako bi se došlo do konačnog zaključka, potrebno je uzeti u obzir sve značajke isporuke. Ipak, u nastavku su navedeni neki primjeri (koji nisu kumulativni ni iscrpni) aktivnosti koje upućuju na to da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe:

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pruža tehnički alat za primanje narudžbe od kupca (obično košarica za kupnju / postupak dovršetka kupnje).

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obavještava kupca i osnovnog dobavljača o potvrdi i/ili pojedinostima narudžbe.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem naplaćuje osnovnom dobavljaču naknadu ili proviziju na temelju vrijednosti narudžbe.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem šalje odobrenje za početak dostave robe / upućuje osnovnog dobavljača ili treću stranu da dostavi robu.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pruža osnovnom dobavljaču usluge izvršenja narudžbi.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem organizira dostavu robe.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obavještava kupca o pojedinostima dostave.

2.1.7. Aktivnosti na koje se odredba o pretpostavljenom dobavljaču ne primjenjuje

U članku 5.b Provedbene uredbe o PDV-u navodi se ograničeni popis aktivnosti na koje se odredba o pretpostavljenom dobavljaču ne primjenjuje. Ako se bilo koja navedena aktivnost ili njihova kombinacija odvija **isključivo** putem elektroničkog sučelja, porezni obveznik koji njime upravlja neće se smatrati pretpostavljenim dobavljačem. Te aktivnosti uključuju:

- a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe ili usluga i/ili
- b) navođenje ili oglašavanje robe i/ili
- c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba nudi na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

Ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obavlja aktivnosti kojima se omogućuje pristup platnom sustavu ili tek oglašava moguću robu za prodaju, primjerice oglašavanjem s pomoću klikova kojim se moguće kupce preusmjerava na internetske stranice prodavatelja ili internetske stranice za male oglase na kojima se ne nude mogućnosti kupnje, on se neće smatrati pretpostavljenim dobavljačem. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije izravno ili neizravno uključen u isporuku koja se potpuno neovisno odvija između dobavljača i kupca, zbog čega on u okolnostima uobičajenog tijeka poslovanja ne bi bio upoznat s činjenicama kao i. je li transakcija zaključena i kada je do toga došlo, ii. gdje se roba nalazi ili iii. kamo se roba prevozi. Bez takvih informacija porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne bi mogao kao pretpostavljeni dobavljač ispuniti svoje obveze u pogledu PDV-a.

Iako se za navedene aktivnosti/iskoruke ne smatra da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pretpostavljeni dobavljač, svejedno se može smatrati pretpostavljenim dobavljačem u odnosu na druge iskoruke koje omogućuje.

2.1.8. Uključenost nekoliko poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem

U članku 5.b Provedbene uredbe o PDV-u dodatno se objašnjava koncept pretpostavljenog dobavljača: „kako bi se kupcu i dobavljaču koji nudi robu na prodaju upotrebom

elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe upotrebom tog elektroničkog sučelja”. To se odnosi na situacije u kojima se stvarni postupak naručivanja i/ili dovršetka kupnje vodi/obavlja putem elektroničkog sučelja. Iz toga proizlazi da se samo jedan porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može smatrati pretpostavljenim dobavljačem, a to je elektroničko sučelje putem kojeg je zaprimljena narudžba i putem kojeg je zaključena isporuka. Svi drugi posrednici u lancu opskrbe obično obavljaju isporuke B2B osnovnom dobavljaču, poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem kao pretpostavljeni dobavljač ili potencijalno bilo kojem drugom poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem.

Primjer 1.:

Kupac naruči robu koju osnovni dobavljač nudi na prodaju putem elektroničkog sučelja 1. Osnovni dobavljač nema zalihe robe koju nudi na prodaju, već je kupuje putem elektroničkog sučelja 2 (platforma za posredovanje u nabavi robe). Osnovni dobavljač upućuje poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem 2 (platforma za posredovanje u nabavi robe) da robu isporuči izravno kupcu.

Da bi se uspostavilo koji se porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem u ovom slučaju smatra pretpostavljenim dobavljačem, potrebno je istražiti putem kojeg se elektroničkog sučelja zaista zaključila prodaja s kupcem, odnosno putem kojeg je elektroničkog sučelja kupac proveo postupak naručivanja i/ili dovršetka kupnje. Ako je postupak naručivanja i/ili dovršetka kupnje proveden putem elektroničkog sučelja 1, porezni obveznik koji upravlja platformom za posredovanje u nabavi robe (elektroničko sučelje 2) pruža uslugu osnovnom dobavljaču.

Primjer 2.:

Kupac namjerava naručiti robu koja je na elektroničkom sučelju (ES 1) izložena u svrhu prodaje. Kada nastavi na korak naručivanja, preusmjerava ga se na drugo elektroničko sučelje (ES 2) na kojem osnovni dobavljač nudi robu na prodaju. Prodaja je konačno zaključena putem elektroničkog sučelja 2 (ES 2).

Iako je početni kontakt uspostavljen s poreznim obveznikom koji upravlja elektroničkim sučeljem 1, prodaja je zaključena s poreznim obveznikom koji upravlja elektroničkim sučeljem 2, stoga je potonji pretpostavljeni dobavljač.

2.1.9. Ograničena odgovornost pretpostavljenog dobavljača (članak 5.c Provedbene uredbe o PDV-u)

2.1.9.1 Zašto je uvedena ta odredba?

Odredba o pretpostavljenom dobavljaču je „fikcija” osmišljena za potrebe PDV-a. Pretpostavljeni dobavljač obično ne posjeduje robu te se prijenos vlasništva robe odvija između osnovnog dobavljača i kupca. Stoga pretpostavljeni dobavljač često ne raspolaže informacijama koje su potrebne za utvrđivanje mjesta isporuke i ispunjavanje obveza u pogledu PDV-a, kao što je mjesto na kojem se roba nalazi u trenutku transakcije (mjesto otpreme) ili narav isporučene robe. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora takve informacije ishoditi od osnovnog dobavljača. Nadalje, pretpostavljeni dobavljač mora utvrditi svoje obveze u pogledu PDV-a u trenutku u kojem kupac obavlja dovršetak kupnje. Iz toga proizlazi da pretpostavljeni dobavljač često ovisi o točnosti informacija koje mu dobavljači dostave prije postupka kupnje ili najkasnije u trenutku dovršetka kupnje da bi mogao osigurati ispravan obračun PDV-a za isporuku (obveze plaćanja i prijave). Kako bi se izbjeglo nametanje nerazmjernog opterećenja poreznim obveznicima koji upravljaju mjestima trgovanja, osigurana je veća pravna sigurnost, a njihova odgovornost za plaćanje PDV-a ograničena je u određenim unaprijed definiranim slučajevima.

Na temelju članka 5.c Provedbene uredbe o PDV-u porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a za kojeg se smatra da je sâm primio i isporučio robu, nije odgovoran za plaćanje PDV-a u iznosu većem od PDV-a koji je prijavio i platio za te isporuke ako su ispunjeni **svi sljedeći uvjeti**:

- a) porezni obveznik za točnu prijavu i plaćanje PDV-a na te isporuke ovisi o informacijama koje mu pružaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom njegova elektroničkog sučelja ili koje mu pružaju druge treće strane
- b) informacije koje pružaju dobavljači robe iz točke (a) nisu točne
- c) porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su primljene informacije netočne.

Ako su navedeni uvjeti za ograničavanje odgovornosti ispunjeni, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije odgovoran za razliku u PDV-u u pogledu predmetnih isporuka ni za moguće kazne i kamate zbog kašnjenja s plaćanjem u slučaju da dođe do ponovne procjene PDV-a koji treba platiti. U tom se slučaju osnovnog dobavljača može pozvati na odgovornost ako je država članica uvela nacionalne mjere kojima se omogućuje solidarna odgovornost takvog osnovnog dobavljača. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora primijeniti nove/ispravne informacije za buduće transakcije.

Primjer 1.:

Kupac naruči robu od osnovnog dobavljača putem elektroničkog sučelja navodeći adresu za isporuku u državi članici A. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem naplaćuje PDV koji se primjenjuje na robu u državi članici A. Nakon naručivanja kupac i osnovni dobavljač dogovore da se isporuka obavi u državi članici B u kojoj je stopa PDV-a za isporučenu robu viša nego u državi članici A. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije o tome obaviješten. U toj situaciji porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije odgovoran za razliku u PDV-u ni za moguće kazne i kamate zbog kašnjenja s plaćanjem u državi članici B. Osnovnog dobavljača može se pozvati na odgovornost samo ako je država članica B uvela nacionalne mjere kojima se predviđa solidarna odgovornost osnovnog dobavljača.

Primjer 2.:

Osnovni dobavljač obavještava poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem o vrijednosti i naravi robe na temelju kojih je potrebno platiti PDV u iznosu od 100 EUR. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem greškom prijavljuje PDV u iznosu od 70 EUR. U tom se slučaju ne primjenjuje odredba o ograničenoj odgovornosti i stoga je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem i dalje odgovoran za iznos od 30 EUR (razlika između 100 EUR i 70 EUR) te moguće kazne i kamate zbog kašnjenja s plaćanjem.

Primjer 3.:

Porezna tijela tijekom revizije utvrde da je obveza PDV-a iznosila 120 EUR, a ne 100 EUR kako je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem utvrdio na temelju informacija koje mu je dostavio osnovni dobavljač. Budući da se odredba o ograničenoj odgovornosti primjenjuje na iznose koji se ne prijave zbog netočnih informacija koje dostavi osnovni dobavljač / druga treća strana, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije odgovoran za PDV u iznosu od 20 EUR (razlika između 120 EUR i 100 EUR). U tom se slučaju osnovnog dobavljača može pozvati na odgovornost ako je država članica uvela nacionalne mjere kojima se omogućuje solidarna odgovornost takvog osnovnog dobavljača.

Primjer 4.:

Roba osnovnog dobavljača koji ima sjedište poslovne djelatnosti ili stalni poslovni nastan u EU-u navedena je na internetskim stranicama poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem. Osnovni dobavljač obavještava poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim

sučeljem da se navedena roba nalazi u državi članici A i stoga taj porezni obveznik ne prijavljuje PDV na prodaju te robe. Međutim, tijekom porezne revizije utvrđuje se da je roba (u potpunosti ili djelomično) izravno isporučena potrošaču u EU-u s mjesta izvan EU-a u jednoj pošiljci te da vrijednost robe u pošiljci nije premašila 150 EUR. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne smatra se odgovornim za odgovarajući iznos PDV-a kao pretpostavljeni dobavljač za prodaju uvezene robe na daljinu. Međutim, ne bi trebalo doći do gubitka PDV-a na tu transakciju jer se PDV naplaćuje pri uvozu robe u EU (oslobođenje od plaćanja PDV-a u IOSS-u nije moguće).

2.1.9.2 Teret dokaza u pogledu navedenih uvjeta

Teret dokaza snosit će porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljač) te mora dokazati da su ispunjeni svi potrebni uvjeti da bi se mogla primijeniti odredba o ograničenoj odgovornosti. Budući da se slučajevi mogu razlikovati, nije moguće pružiti jasno definirane smjernice o tome kada se smatra da su uvjeti ispunjeni za svaki mogući scenarij. To bi trebalo razmotriti i dokazati zasebno za svaki pojedini slučaj. Međutim, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi uzeti u obzir sljedeća razmatranja:

Prvo, pretpostavljeni dobavljač treba na komercijalno razuman i pažljiv način pokušati ishoditi sve potrebne informacije od osnovnog dobavljača da bi mogao ispuniti svoje obveze u pogledu PDV-a. To bi se trebalo obaviti u okviru poslovanja između dobavljača i poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem i djeluje kao pretpostavljeni dobavljač, uzimajući pritom u obzir potrebnu razinu pojedinosti. Ta se razina može razlikovati ovisno o elektroničkom sučelju (njegovoj veličini, razini automatizacije itd.).

Informacije koje će porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem možda morati ishoditi od osnovnog dobavljača i na koje će se kasnije oslanjati za potrebe prijave i naplate PDV-a uključuju sljedeće:

- mjesto poslovnog nastana osnovnog dobavljača
- opis robe
- poreznu osnovicu za potrebe PDV-a (na temelju cijene pri dovršetku kupnje)
- mjesto otpreme (na temelju informacija dostupnih do trenutka dovršetka kupnje)
- informacije o povratu robe i otkazivanju prodaje.

Stoga bi porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem u poslovanju s osnovnim dobavljačem trebao biti ustrajan i uvjeriti ga u važnost dostavljanja svih potrebnih informacija. Ako osnovni dobavljač opetovano ne dostavlja potrebne informacije, pretpostavljeni dobavljač (porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem) trebao bi poduzeti odgovarajuće mjere.

Drugo, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem treba djelovati u dobroj vjeri i postupati s dužnom poslovnom pažnjom. Da bi se procijenilo je li to zaista tako, potrebno je uzeti u obzir posebne okolnosti isporuke, ali i unutarnju organizaciju poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem i informacije koje mogu biti dostupne u sustavu/okruženju elektroničkog sučelja. Dužna poslovna pažnja može se razlikovati ovisno o veličini poduzeća, poslovnom modelu, obujmu transakcija za koje je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pretpostavljeni dobavljač, broju osnovnih dobavljača itd. Primjerice, dok su neki porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem u mogućnosti uspostaviti potpuno automatizirano rješenje za provjeru informacija koje dostavi osnovni dobavljač i otkrivanje mogućih pogrešaka, drugi nemaju sredstva za uvođenje takvog opsežnog rješenja i stoga provode samo nasumične provjere podataka.

Odredbom o ograničenoj odgovornosti uzimaju se u obzir razlike između poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem i prihvaća se ideja da se dužna poslovna pažnja očituje u različitim postupcima za različite porezne obveznike koji upravljaju elektroničkim sučeljem. Pravilom o pretpostavljenom dobavljaču ne bi se trebalo stvarati nerazmjerno opterećenje poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljem niti se njime nastoji nametnuti standard opsežnih provjera za svaku isporuku, što bi moglo predstavljati veći teret za male platforme u usporedbi s većima i u konačnici omogućiti određenim većim platformama da steknu još veći tržišni udio. Međutim, neizbježno je da će to utjecati na kontrole unutarnjeg poslovanja poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem te će se one vjerojatno morati prilagoditi kako bi takav porezni obveznik mogao djelovati s dužnom poslovnom pažnjom.

Određene teoretske smjernice, osobito kada je riječ o odgovornosti poreznog obveznika, dostupne su u sudskoj praksi Suda Europske unije (Sud). U tim je predmetima Sud istaknuo da bi trgovac trebao postupati u dobroj vjeri i poduzeti sve mjere koje se od njega razumno mogu zahtijevati kako bi se uvjerio da transakcija koju obavlja neće dovesti do utaje poreza⁹. Stoga je odgovornost poreznog obveznika ograničena na ono što se smatra standardnom dužnom pažnjom trgovca (ili dužnom poslovnom pažnjom¹⁰) u okviru njegova poslovanja.

U praktičnom smislu, sljedećim se primjerima (neiscrpan popis) može prikazati kako porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem provode dužnu poslovnu pažnju:

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obavijestio je osnovne dobavljače (npr. kada odluče odobriti trgovcima upotrebu elektroničkog sučelja, u okviru uvjeta itd.) o potrebnim informacijama koje mu moraju dostaviti i jasno im je objasnio koliko su te informacije važne za ispravnu prijavu i naplatu PDV-a.
- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem zahtijeva od osnovnih dobavljača da na ispravan način dostave te informacije elektroničkom sučelju (npr. zahtijeva od njih da učitaju opis robe, pruža im jasne smjernice o klasifikaciji proizvoda koji se navode na elektroničkom sučelju, zahtijeva od njih da navedu mjesto iz kojeg će se isporučivati roba itd.). U cilju prikupljanja točnih informacija i sprečavanja pogrešaka, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može osnovnim dobavljačima osigurati dodatne smjernice, primjerice za slučajeve u kojima

⁹ Vidjeti u tom kontekstu, primjerice, presudu Suda od 14. lipnja 2017. u predmetu C-26/16 Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, točke 71. i 72., presudu Suda od 6. rujna 2012. u predmetu C-273/11 Mecsek-Gabona, točku 48., presudu Suda od 31. siječnja 2013. u predmetu C-643/11 LVK – 56, točku 63., presudu Suda od 21. veljače 2008. u predmetu C-271/06 Netto Supermarkt, točke 24. i 25. i presudu Suda od 6. rujna 2012. u predmetu C-324/11 Gábor Tóth, točku 45.

¹⁰ Predmet C-271/06 Netto Supermarkt, točka 27.

se dobavljači ne snalaze u ispravnoj klasifikaciji proizvoda (npr. putem često postavljanih pitanja ili timova podrške ako postoje).

- Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem uspostavio je razumne postupke provjere u pogledu informacija koje osnovni dobavljači dostave za određene kategorije proizvoda (npr. kategorije proizvoda na koje se primjenjuju različite stope PDV-a na temelju posebnih obilježja proizvoda). To se može temeljiti na vizualnoj provjeri (usporedba slike proizvoda s opisom), kao i na tehnikama strojnog učenja (upotreba pojmova za pretraživanje koji se primjenjuju na navedene proizvode s ključnim obilježjima proizvoda za određenu poreznu stopu). Provedba tih provjera, koje moraju biti odgovarajuće i razmjerne, uvelike će ovisiti o veličini poduzeća, obujmu transakcija, poslovnom modelu itd. svakog poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem.
- Ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, povrh podataka koje je izravno primio od osnovnog dobavljača, raspolaže drugim lako dostupnim podacima o robi iz unutarnjih i vanjskih izvora koji bi mogli pomoći u ispravljanju netočnih informacija, takav porezni obveznik trebao bi ih upotrebljavati u skladu sa svojim obvezama postupanja s dužnom poslovnom pažnjom.

2.1.9.3 Tko je odgovoran za PDV kada pretpostavljeni dobavljač ne plaća PDV?

Kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 2.1.4., na temelju odredbe o pretpostavljenom dobavljaču porezni obveznik koji omogućuje isporuku upotrebom elektroničkog sučelja tretira se kao stvarni dobavljač robe u odnosu na kupca (za potrebe PDV-a). Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem preuzima prava i obveze osnovnog dobavljača u pogledu PDV-a za robu isporučenu tom kupcu. Stoga je pretpostavljeni dobavljač (a ne osnovni dobavljač) odgovoran za plaćanje PDV-a za tu isporuku.

Međutim, na temelju članka 205. Direktive o PDV-u država članica može uvesti potrebne nacionalne mjere kojima se omogućuje solidarna odgovornost osnovnog dobavljača.

2.1.10. Pretpostavka o statusu prodavatelja i kupca

U skladu s člankom 5.d Provedbene uredbe o PDV-u pretpostavljeni dobavljač smatra da je osoba koja prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja porezni obveznik i da osoba koja kupuje tu robu nije porezni obveznik, osim ako raspolaže suprotnim informacijama. Tom bi ga se odredbom trebalo osloboditi nerazmjernog tereta dokazivanja statusa prodavatelja i kupca u svakom pojedinom slučaju te je stoga njezin cilj pružiti pretpostavljenom dobavljaču veću pravnu sigurnost.

2.1.10.1 Pretpostavka o statusu prodavatelja

Elektroničko sučelje trebalo bi smatrati da je osnovni dobavljač porezni obveznik, osim ako ne primi informacije od dobavljača ili drugih izvora kojima bi se utvrdilo suprotno. Ako se ne utvrdi identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj (primjerice, dobavljač takav broj nije naveo putem elektroničkog sučelja tijekom postupka registracije/prijave), to ne znači nužno da osnovni dobavljač nije porezni obveznik.

Ako osnovni dobavljač putem elektroničkog sučelja navede da djeluje kao osoba koja nije porezni obveznik, elektroničko sučelje treba ga smatrati takvim. Međutim, trebalo bi na elektroničkom sučelju uspostaviti postupak provjere kojim se na temelju isporuka može procijeniti ispunjava li taj osnovni dobavljač pretpostavke za status poreznog obveznika.

2.1.10.2 *Pretpostavka o statusu kupca*

Iako porezni obveznik ne mora nužno imati identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj, ti se brojevi smatraju važnim elementom za dokazivanje statusa poreznog obveznika. Stoga, ako tijekom postupka registracije/prijave na elektroničkom sučelju kupac nije naveo svoj identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj, kupca će se tretirati kao osobu koja nije porezni obveznik, osim u slučaju da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ima informacije koje dokazuju suprotno.

2.2. **OBVEZE VOĐENJA EVIDENCIJA ELEKTRONIČKIH SUČELJA**

2.2.1. *Koje su obveze vođenja evidencija pretpostavljenog dobavljača?*

Kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 2.1.4., na temelju odredbe o pretpostavljenom dobavljaču porezni obveznik koji omogućuje isporuku upotrebom elektroničkog sučelja tretira se kao stvarni dobavljač robe za potrebe PDV-a. Za potrebe te odredbe pretpostavljeni dobavljač preuzima prava i obveze osnovnog dobavljača u pogledu PDV-a za isporuku kupcu. Isto se primjenjuje na poreznog obveznika koji sudjeluje u isporuci elektronički isporučenih usluga, pri kojoj se pretpostavlja da djeluje u svoje ime u skladu s člankom 9.a Provedbene uredbe o PDV-u. Stoga pretpostavljeni dobavljač ima obveze vođenja evidencija kao svaki drugi dobavljač. Člankom 54.c stavkom 1. Provedbene uredbe o PDV-u u tom se pogledu pojašnjava da pretpostavljeni dobavljač mora voditi sljedeće evidencije:

1. ako je odabrao primjenu jednog od posebnih programa iz glave XII. poglavlja 6. Direktive o PDV-u¹¹: evidencije iz članka 63.c Provedbene uredbe o PDV-u (vidjeti odjeljak 2.2.1.1.)
2. ako nije odabrao primjenu nijednog od posebnih programa: evidencije iz članka 242. Direktive o PDV-u. U toj se situaciji u svakom nacionalnom zakonodavstvu utvrđuje koje evidencije trebaju voditi porezni obveznici i u kojem ih obliku trebaju voditi.

2.2.1.1 *Obveze vođenja evidencija pretpostavljenog dobavljača koji upotrebljava jedan od posebnih programa*

U članku 63.c Provedbene uredbe o PDV-u pojašnjava se koje bi se informacije trebale čuvati u evidencijama poreznih obveznika koji upotrebljavaju jedan od posebnih programa. To se primjenjuje na sve porezne obveznike koji su odlučili upotrebljavati jedan od posebnih programa, uključujući pretpostavljenog dobavljača.

U tablici 2. u nastavku prikazani su elementi koje evidencije poreznih obveznika trebaju sadržavati ovisno o programu koji se upotrebljava.

¹¹ Program ne-Unije, program Unije ili program za uvoz.

Tablica 2.: obveze vođenja evidencija pretpostavljenog dobavljača koji upotrebljava jedan od posebnih programa

	Kada porezni obveznik upotrebljava program ne-Unije (OSS) ili program Unije (OSS)	Kada porezni obveznik upotrebljava program za uvoz (IOSS)
	Članak 63.c stavak 1. Provedbene uredbe o PDV-u	Članak 63.c stavak 2. Provedbene uredbe o PDV-u
Podaci koje trebaju sadržavati evidencije poreznih obveznika	<ul style="list-style-type: none"> (a) država članica potrošnje u koju se roba ili usluge isporučuju (b) vrsta usluga ili opis i količina isporučene robe (c) datum isporuke robe ili usluga (d) porezna osnovica uz naznaku upotrijebljene valute (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice (f) primijenjena stopa PDV-a (g) iznos PDV-a koji je potrebno platiti uz naznaku upotrijebljene valute (h) datum i iznos zaprimljenih uplata (i) svi predujmovi uplaćeni prije isporuke robe ili usluga (j) u slučaju izdavanja računa, podaci koje sadržava račun (k) kada su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje kupac ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište te, kada je posrijedi roba, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a 	<ul style="list-style-type: none"> (a) država članica potrošnje u koju se roba isporučuje (b) opis i količina isporučene robe (c) datum isporuke robe (d) porezna osnovica uz naznaku upotrijebljene valute (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice (f) primijenjena stopa PDV-a (g) iznos PDV-a koji je potrebno platiti uz naznaku upotrijebljene valute (h) datum i iznos zaprimljenih uplata (i) u slučaju izdavanja računa, podaci koje sadržava račun (j) informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava (k) dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a (l) broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije (m) jedinstveni broj pošiljke ako je taj porezni obveznik izravno uključen u dostavu

Evidencije iz članka 63.c Provedbene uredbe o PDV-u moraju se čuvati 10 godina od kraja godine tijekom koje je isporuka obavljena i trebaju na zahtjev biti dostupne državama članicama u elektroničkom obliku. Takve se evidencije mogu dostaviti predmetnoj državi članici s pomoću standardnog obrasca¹².

¹² Članak 39. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost, SL L 268, 12.10.2010., str. 1.–18.

2.2.2. Informacije koje mora čuvati porezni obveznik koji putem elektroničkog sučelja omogućuje isporuke a da pritom nije pretpostavljeni dobavljač

Članak 242.a Direktive o PDV-u primjenjuje se na porezne obveznike koji putem elektroničkog sučelja **omogućuju isporuke robe i usluga**, ali koji **nisu pretpostavljeni dobavljači**. To se događa kada:

- porezni obveznik omogućuje putem elektroničkog sučelja isporuku usluga osobama koje nisu porezni obveznici¹³
- porezni obveznik omogućuje putem elektroničkog sučelja isporuku robe unutar Zajednice (uključujući isporuke na domaćem tržištu) i osnovni dobavljač ima poslovni nastan u EU-u
- porezni obveznik omogućuje putem elektroničkog sučelja prodaju na daljinu robe uvezene u pošiljkama vrijednosti veće od 150 EUR koja se odvija u EU-u, neovisno o mjestu poslovnog nastana osnovnog dobavljača / prodavatelja.

Člankom 242.a Direktive o PDV-u poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljem nalaže se obveza čuvanja evidencija o isporukama koje omogućuju na razdoblje od 10 godina od kraja godine tijekom koje je isporuka obavljena. Primjerice, u slučaju isporuka koje su obavljene 2021. porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi čuvati evidencije do kraja 2031. Te evidencije moraju biti dostatno detaljne i moraju na zahtjev biti dostupne državama članicama u elektroničkom obliku. Pri određivanju informacija koje bi se trebale čuvati u evidencijama uzima se u obzir koje su informacije dostupne takvim poreznim obveznicima (koji upravljaju elektroničkim sučeljima), koje su važne za porezne uprave i koje su razmjerne za potrebe odredbe. Isto se tako uzima u obzir potreba pridržavanja Uredbe (EU) 2016/679 (Opća uredba o zaštiti podataka) (vidjeti izjavu za zapisnik Vijeća izdanu pri donošenju izmjena Direktive o PDV-u¹⁴).

2.2.2.1 U kojim slučajevima porezni obveznik omogućuje isporuku a da pritom nije pretpostavljeni dobavljač?

Za potrebe obveza prijave na temelju članka 242.a u članku 54.b Provedbene uredbe o PDV-u definirano je kada bi se trebalo smatrati da porezni obveznik omogućuje isporuke robe ili usluga (a da pritom nije pretpostavljeni dobavljač).

Definicija pojma „omogućuje” navedena u toj odredbi slična je onoj navedenoj u članku 5.b Provedbene uredbe o PDV-u koja se predviđa za pretpostavljenog dobavljača. Iako se članak 5.b primjenjuje samo na isporuke robe, člankom 54.b obuhvaćene su i isporuke usluga. Međutim, da bi se procijenilo omogućuje li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem isporuke robe ili usluga, u kojem je slučaju obvezan čuvati evidencije tih isporuka, potrebno je slijediti prethodno navedene smjernice u odjeljku 2.1.6.

2.2.2.2 Koje se informacije moraju čuvati?

U skladu s ciljevima dogovorenima pri donošenju paketa o PDV-u u e-trgovini, u članku 54.c stavku 2. Provedbene uredbe o PDV-u pojašnjava se koje informacije moraju čuvati porezni

¹³ Pod uvjetom da se elektroničko sučelje ne smatra pretpostavljenim dobavljačem telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučene usluga na temelju članka 9.a Provedbene uredbe o PDV-u.

¹⁴ Dokument Vijeća 14769/1/17 REV 1.

obveznici koji putem elektroničkog sučelja omogućuju isporuku robe ili usluga a da pritom nisu pretpostavljeni dobavljači. Time bi se trebalo osigurati da porezna tijela prime najmanji skup informacija kojima se mogu koristiti u svojim aktivnostima izvršenja kada provode kontrole naplate PDV-a na isporuke B2C koje su oporezive u EU-u.

U skladu s načelom proporcionalnost porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem trebali bi, u pogledu svih isporuka robe ili usluga čije se mjesto isporuke nalazi unutar EU-a, čuvati najmanje sljedeće informacije:

- a) *ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetskih stranica osnovnog dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako mu je poznato:*
 - i) *identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj osnovnog dobavljača*
 - ii. *broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa osnovnog dobavljača*
- b) *opis robe, njezinu vrijednost, mjesta na kojima završava otprema ili prijevoz robe zajedno s vremenom isporuke i, ako je poznat, brojem narudžbe ili jedinstvenim brojem transakcije*
- c) *opis usluga, njihovu vrijednost, informacije za utvrđivanje mjesta isporuke i vremena isporuke te, ako je poznat, broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije.*

Pojam „virtualni računi” u ovom kontekstu podrazumijeva nova platna rješenja i platne usluge kao što su digitalne valute ili kriptovalute, rješenja za digitalne novčanike itd.

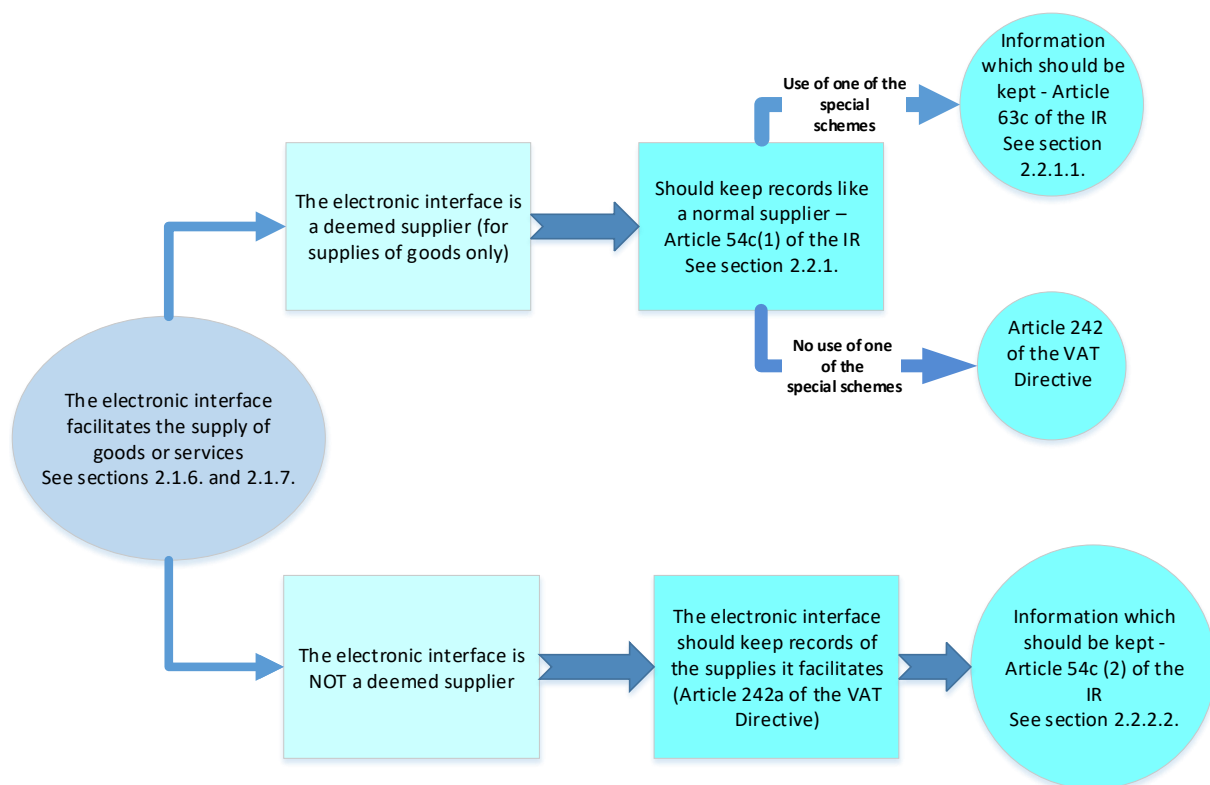
Pojam „ako mu je poznato” treba tumačiti kao upućivanje na informacije koje se prikupe ili koje se mogu prikupiti tijekom uobičajenog tijeka poslovanja poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem. Drugim riječima, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obično može prikupiti takve informacije bez detaljnijeg pretraživanja.

„Broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije” je broj koji se dodjeljuje transakciji. Može ga dodijeliti osnovni dobavljač ili se može dodijeliti putem elektroničkog sučelja.

2.2.3. Pregled obveza prijave poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem

Na slici 3. u nastavku shematski su prikazane obveze prijave poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem.

Slika 3.: obveze prijave poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem

3. POSEBNI PROGRAMI

Novim se odredbama mijenjaju postojeći posebni programi PDV-a¹⁵ utvrđeni u Direktivi o PDV-u (program ne-Unije i program Unije) i dodaje jedan novi (program za uvoz). U tablici u nastavku nalazi se pregled izmjena koje će se primjenjivati od 1. srpnja 2021.

Tablica 3.: pregled promjena posebnih programa od 1. srpnja 2021.

Transakcije	Porezni obveznik / dobavljač bez poslovnog nastana u EU-u		Porezni obveznik / dobavljač s poslovnim nastanom u EU-u	
	Posebni program	Potreban posrednik ili porezni zastupnik ¹⁶	Posebni program	Potreban posrednik ili porezni zastupnik
Isporuke usluga B2C	Program ne-Unije (OSS)	NE ¹⁷	Program Unije (OSS)	NE
Prodaja robe na daljinu unutar Zajednice	Program Unije (OSS)	NE ¹⁸	Program Unije (OSS)	NE
Isporuke putem ES-a na domaćem tržištu	Program Unije (OSS)	NE ¹⁹	Program Unije (OSS)	NE
Prodaja na daljinu uvezene robe iz trećih zemalja ili trećih područja u pošiljkama čija vrijednost ne premašuje 150 EUR	Program za uvoz (IOSS)	DA ²⁰	Program za uvoz (IOSS)	NE ²¹

Što je OSS?

Minisustav „sve na jednom mjestu” (MOSS) je elektronički sustav koji poreznim obveznicima koji pružaju telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge potrošačima u EU-u omogućuje prijavljivanje i plaćanje PDV-a u jednoj državi članici za sve države članice EU-a. Od 1. srpnja 2021. MOSS se proširuje na sve isporuke B2C koje se odvijaju u državi članici u kojoj dobavljač nema poslovni nastan, na

¹⁵ Vidjeti definiciju u pojmovniku.

¹⁶ Za definiciju posrednika i poreznog zastupnika vidjeti pojmovnik.

¹⁷ Države članice ne mogu obvezati dobavljače izvan EU-a da imenuju poreznog zastupnika za upotrebu programa ne-Unije (članak 204. Direktive o PDV-u).

¹⁸ U skladu s člankom 204. Direktive o PDV-u, država članica u tom slučaju može tražiti od poreznog obveznika da imenuje poreznog zastupnika kao osobu koja je odgovorna za plaćanje PDV-a.

¹⁹ U skladu s člankom 204. Direktive o PDV-u, država članica u tom slučaju može tražiti od poreznog obveznika da imenuje poreznog zastupnika kao osobu koja je odgovorna za plaćanje PDV-a.

²⁰ Osim za dobavljača s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći (za dodatne pojedinosti vidjeti poglavlje 4.).

²¹ Ne postoji obveza imenovanja posrednika radi upotrebe programa za uvoz, ali porezni obveznik to može učiniti.

prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i na određene isporuke robe na domaćem tržištu te samim time postaje sustav „sve na jednom mjestu” (OSS).

Uvodi se novi program za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju na daljinu robe niske vrijednosti uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja, odnosno sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS).

U tablici 4. detaljno se prikazuju vrste isporuka i vrste poreznih obveznika koji su obuhvaćeni svakim od tih posebnih programa.

Tablica 4.: pregled posebnih programa

	Program ne-Unije / OSS	Program Unije / OSS	Program za uvoz / IOSS
Vrste isporuka	SVE isporuke usluga B2C kupcima u EU-u	a) SVE isporuke usluga B2C unutar Zajednice b) Prodaja robe na daljinu unutar Zajednice c) Isporuke robe B2C na domaćem tržištu iz članka 14.a stavka 2.	Prodaja na daljinu uvezene robe u pošiljkama vrijednosti ≤ 150 EUR
Porezni obveznici	Bez poslovnog nastana u EU-u	a) Samo s poslovnim nastanom u EU-u b) S poslovnim nastanom u EU-u i izvan EU-a c) Porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u EU-u i izvan EU-a	S poslovnim nastanom u EU-u i izvan EU-a, uključujući porezne obveznike koji upravljaju elektroničkim sučeljem

Koje su prednosti OSS-a?

Sustavom „sve na jednom mjestu” pojednostavnjuju se obveze u pogledu PDV-a za poduzeća koja prodaju robu i pružaju usluge krajnjim potrošačima u EU-u jer im omogućuje:

- da se elektroničkim putem registriraju kao obveznici PDV-a u jednoj državi članici za sve primjenjive prodaje robe i usluga kupcima koji se nalaze u drugim 26 država članica
- da PDV prijavljuju u jednoj elektroničkoj prijavi u OSS-u i da jednokratno uplaćuju PDV koji trebaju platiti na sve te prodaje robe i usluga
- da surađuju s poreznom upravom u državi članici u kojoj su se registrirali za OSS i to na jednom jeziku, iako se bave prodajom širom EU-a.

Kada je riječ o praktičnim aspektima OSS-a i IOSS-a, kao što su upis i ispis iz registra obveznika PDV-a, prijave PDV-a, ispravci, plaćanje PDV-a itd., vidjeti [Smjernice o OSS-u za PDV](#)²².

3.1. PROGRAM NE-UNIJE

3.1.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u Direktivi o PDV-u i Provedbenoj uredbi o PDV-u:

Direktiva o PDV-u

- Članci od 358.a do 369.

Provedbena uredba o PDV-u

- Članci od 57.a do 63.c

3.1.2. Koja je svrha novih pravila?

Novim se pravilima područje primjene posebnog programa za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u EU-u i isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge (program ne-Unije) širi na **sve usluge isporučene osobama koje nisu porezni obveznici čija se isporuka odvija u državi članici u skladu s pravilima o mjestu isporuke.**

To znači da se od 1. srpnja 2021. poduzeća bez poslovnog nastana u EU-u koja isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici (potrošači) u EU-u ne moraju registrirati kao obveznici PDV-a u svakoj državi članici u kojoj isporučuju usluge. Umjesto toga, PDV koji treba platiti na te isporuke može se prijaviti i uplatiti u jednoj državi članici (takozvanoj državi članici identifikacije) putem sustava „sve na jednom mjestu” (OSS, program ne-Unije).

Novim se pravilima ne mijenja mjesto isporuke tih usluga, već se samo omogućuje pojednostavnjeni postupak za prijavu PDV-a koji treba platiti u državama članicama EU-a u kojima se odvija isporuka.

3.1.3. Tko može upotrebljavati program ne-Unije i za koje isporuke?

Program ne-Unije mogu upotrebljavati isključivo **porezni obveznici** (dobavljači) **koji nemaju poslovni nastan u EU-u**. To obuhvaća porezne obveznike koji nemaju sjedište poslovne djelatnosti ni stalni poslovni nastan u EU-u. Čak i ako je taj porezni obveznik registriran kao obveznik PDV-a ili je dužan registrirati se kao obveznik PDV-a u jednoj od država članica za isporuke koje nisu isporuke B2C, i dalje može upotrebljavati program ne-Unije za isporuke B2C.

Od 1. srpnja 2021. program ne-Unije obuhvaćat će **sve isporuke usluga** (uključujući telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge) s mjestom isporuke u EU-u koje obavljaju prethodno definirani porezni obveznici osobama koje nisu porezni obveznici (potrošači). Ako se dobavljač odluči za upotrebu programa ne-Unije, mora taj program upotrebljavati da bi prijavio i uplatio PDV za sve te isporuke usluga B2C u EU-u.

²² Smjernice o OSS-u za PDV trenutno su u pripremi.

Primjeri isporuka usluga B2C (neiscrpan popis) koje se mogu prijaviti u okviru programa ne-Unije uključuju:

- usluge smještaja koje pružaju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan
- usluge povezane s pristupom kulturnim, umjetničkim, sportskim, znanstvenim, obrazovnim, zabavnim ili sličnim događanjima, kao što su sajmovi i izložbe
- usluge prijevoza
- usluge procjene pokretne imovine i rada na pokretnoj imovini
- pomoćne prijevozne aktivnosti kao što su ukrcavanje, iskrcavanje, rukovanje ili slične aktivnosti
- usluge povezane s nepokretnom imovinom
- najam prijevoznog sredstva
- pružanje usluga restorana i opskrbe pripremljenom hranom i pićima za potrošnju na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima itd.

Primjer 1.:

Dobavljač koji nema poslovni nastan u EU-u pruža usluge povezane s nepokretnom imovinom (npr. radovi obnove) koja se nalazi u Njemačkoj, Francuskoj i Mađarskoj kupcima u tim državama članicama. Isti dobavljač registriran je kao obveznik PDV-a u Njemačkoj za druge vrste isporuka (npr. isporuke robe B2B). Dobavljač se odluči upotrebljavati program ne-Unije u Francuskoj (država članica identifikacije). Iz tog razloga mora prijaviti i platiti PDV na sve isporuke usluga koje su obuhvaćene posebnim programom putem OSS-a u Francuskoj. Ne može prijaviti PDV za isporuke tih usluga povezanih s nepokretnom imovinom u Njemačkoj putem njemačke prijave PDV-a. Druge isporuke (isporuke robe B2B) u Njemačkoj koje nisu obuhvaćene posebnim programom moraju se prijaviti putem njemačke domaće prijave PDV-a. Dobavljač može odbiti svaku njemačku obvezu plaćanja PDV-a koja je nastala na temelju njemačke domaće prijave PDV-a. Za svaku obvezu plaćanja PDV-a koja nastane u Francuskoj ili Mađarskoj morat će poreznom tijelu odgovarajuće države članice podnijeti zahtjev za povrat PDV-a u skladu s trinaestom direktivom.

Primjer 2.:

Ako se isti dobavljač odluči registrirati za OSS u Njemačkoj, mora prijaviti i platiti PDV na sve isporuke usluga koje su obuhvaćene posebnim programom putem OSS-a u Njemačkoj. Druge isporuke u Njemačkoj (npr. isporuke robe B2B) koje nisu obuhvaćene OSS-om moraju se prijaviti putem njemačke domaće prijave PDV-a. Dobavljač može odbiti svaki njemački PDV koji mu je nastao na temelju te domaće prijave PDV-a. Za svaku obvezu plaćanja PDV-a koja nastane u Francuskoj ili Mađarskoj morat će poreznom tijelu odgovarajuće države članice podnijeti zahtjev za povrat PDV-a u skladu s trinaestom direktivom.

3.1.4. Koje su obveze ispostavljanja računa?

U Direktivi o PDV-u nije za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u EU-u predviđena obveza ispostavljanja računa za isporuke usluga potrošačima u EU-u. Međutim, države članice mogu u svojim nacionalnim zakonodavstvima zahtijevati račun za te isporuke.

Ako je dobavljač registriran za program ne-Unije, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice identifikacije. Ako dobavljač nije registriran za program ne-Unije, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj se odvija isporuka.

3.1.5. Je li potrebno imenovati poreznog zastupnika?

Države članice ne mogu zahtijevati od dobavljača izvan EU-a da imenuju poreznog zastupnika kako bi mogli upotrebljavati program ne-Unije (članak 204. Direktive o PDV-u), ali dobavljač to može učiniti.

Posrednik (kako je opisan u odjeljku 4.2.5.) imenuje se samo u slučaju upotrebe programa za uvoz.

3.2. PROGRAM UNIJE

3.2.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u Direktivi o PDV-u i Provedbenoj uredbi o PDV-u:

Direktiva o PDV-u

- Članak 14.
- Članak 14.a
- Članak 59.c
- Članci od 369.a do 369.k

Provedbena uredba o PDV-u

- Članci od 57.a do 63.c

3.2.2. Koja je svrha novih pravila?

Novim pravilima, koja se primjenjuju od 1. srpnja 2021., širi se područje primjene programa Unije na dva načina:

1. Povećava se raspon **isporuka** koje se mogu prijaviti u programu Unije, to jest:

- Osim prekograničnih isporuka telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučene usluga osobama u EU-u koje nisu porezni obveznici, dobavljač isto tako može prijaviti sve druge prekogranične isporuke usluga osobama koje nisu porezni obveznici koje se odvijaju u EU-u. Vidjeti odjeljak 3.1.3. za primjere usluga koje se mogu prijaviti u okviru programa Unije.
- Dobavljač može prijaviti svaku prodaju robe na daljinu unutar Zajednice.
- Porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem i postanu pretpostavljeni dobavljači za isporuke robe unutar EU-a mogu u okviru programa Unije prijaviti prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, kao i određene isporuke robe na domaćem tržištu.

2. Povećava se opseg **poreznih obveznika (dobavljača)** koji mogu upotrebljavati program Unije (vidjeti odjeljak 3.2.3.).

3.2.3. Tko može upotrebljavati program Unije i za koje isporuke?

Program Unije može upotrebljavati:

1. porezni obveznik s **poslovnim nastanom u EU-u (koji nije pretpostavljeni dobavljač)** za prijavu i plaćanje PDV-a za:

- isporuke usluga B2C koje se odvijaju u državi članici koja nije država članica njegova poslovnog nastana
- prodaju robe na daljinu unutar Zajednice

Usluge koje se isporučuju kupcima u državi članici u kojoj dobavljač ima poslovni nastan moraju se prijaviti u nacionalnoj prijavi PDV-a u odgovarajućoj državi članici neovisno o tome uključuje li isporuka taj stalni poslovni nastan.

2. porezni obveznik **bez poslovnog nastana u EU-u** za prijavu i plaćanje PDV-a za:

- prodaju robe na daljinu unutar Zajednice

3. porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (s poslovnim nastanom u EU-u ili izvan njega) putem kojeg se omogućuju isporuke robe (**pretpostavljeni dobavljač**) za:

- prodaju robe na daljinu unutar Zajednice
- određene isporuke robe na domaćem tržištu.

Isporuke robe na domaćem tržištu, tj. kada se roba nalazi u istoj državi članici kao i kupac kojem se ona isporučuje, iznimno se mogu prijaviti u okviru programa Unije, ali samo putem elektroničkog sučelja kada porezni obveznik koji njime upravlja postaje pretpostavljeni dobavljač za te isporuke (vidjeti odjeljak 2.1.3.).

3.2.4. Može li se program Unije upotrebljavati za dio isporuka koje su obuhvaćene tim programom?

Ako se dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač odluči registrirati za program Unije, mora prijaviti i platiti PDV za sve isporuke koje su obuhvaćene programom Unije. Ne može ih prijaviti u nacionalnoj prijavi PDV-a.

Primjer 1.:

Dobavljač s poslovnim nastanom u EU-u obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i isporuke usluga kupcima u raznim državama članicama EU-a. Dobavljač se želi registrirati za program Unije te prijaviti i platiti PDV na isporuke usluga isključivo putem programa Unije. Želi prijaviti i platiti PDV na prodaju robe na daljinu u skladu s općim pravilima o PDV-u u odgovarajućoj domaćoj prijavi PDV-a predmetne države članice.

Dobavljač koji se odlučio registrirati za OSS trebao bi u OSS-u prijaviti sve svoje isporuke koje su obuhvaćene programom Unije. U skladu s tim, dobavljač ne može odabrati upotrebu programa Unije samo za isporuke usluga. Nakon što se registrira u programu Unije, u OSS-u moraju biti prijavljene i isporuke usluga i prodaja robe na daljinu.

Primjer 2.:

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u EU-u pretpostavljeni je dobavljač za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i isporuke robe na domaćem tržištu kupcima u EU-u. Isto tako pruža prekogranične elektronički isporučene usluge B2C kupcima u EU-u. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem želi upotrebljavati OSS samo za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem prijavio bi i obračunao PDV na isporuke robe na domaćem tržištu kao pretpostavljeni dobavljač i na elektronički isporučene usluge u skladu s općim pravilima o PDV-u.

Dobavljač koji se odluči registrirati za OSS trebao bi u OSS-u prijaviti sve svoje isporuke koje su obuhvaćene programom Unije. U skladu s tim, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne može upotrebljavati OSS za odabrane isporuke. Kada se registrira za program Unije, u OSS-u moraju biti prijavljene sve njegove primjenjive isporuke (prodaja robe na daljinu, isporuke robe na domaćem tržištu kao pretpostavljeni dobavljač i isporuke usluga).

3.2.5. Što je prodaja robe na daljinu unutar Zajednice?

Prodaja robe na daljinu unutar Zajednice obavlja se kada dobavljač ili netko drugi u njegovo ime otprema ili prevozi robu iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava (prvi podstavak članka 14. stavka 4. Direktive o PDV-u). Tim je člankom isto tako predviđeno da se isporuka robe mora obavljati za:

- poreznog obveznika ili pravnu osobu koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe PDV-u u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive o PDV-u²³ ili
- bilo koju drugu osobu koja nije porezni obveznik.

Ukratko, pojam „prodaja robe na daljinu unutar Zajednice” obuhvaća isporuke **sljedećim kupcima:**

- isporuke robe osobama koje nisu porezni obveznici (potrošači)
- isporuke robe (uključujući trošarinske proizvode) poreznim obveznicima ili pravnim osobama koje nisu porezni obveznici navedenima u članku 151. Direktive o PDV-u (diplomatski aranžmani, međunarodna tijela, NATO itd.) i
- isporuke robe (osim trošarinskih proizvoda): i. poreznim obveznicima koji obavljaju samo isporuke robe ili usluga u pogledu kojih se PDV ne može odbiti, ii. poreznim obveznicima koji podliježu zajedničkoj paušalnoj odredbi za poljoprivrednike, iii. poreznim obveznicima koji podliježu maržnom sustavu na rabljenu robu i iv. pravnim osobama koje nisu porezni obveznici (poznati i pod nazivom „skupina četiriju subjekata”).

Prodaja robe na daljinu može obuhvaćati sve vrste robe neovisno o njezinoj vrijednosti, uključujući proizvode koji podliježu trošarinama. Područje primjene prvog podstavka

²³ Ako kupac unutar Zajednice stekne robu koja podliježe PDV-u, osigurano je da se isporuka oporezuje u državi članici dostave robe.

članka 14. stavka 4. Direktive o PDV-u, a samim time i programa Unije, obuhvaća **isporuke robe koja podliježe trošarinama** samo u posebnim slučajevima ovisno o kupcu kojem se roba isporučuje, odnosno samo ako se isporučuje:

- osobama koje nisu porezni obveznici ili
- poreznim obveznicima ili pravnim osobama koje nisu porezni obveznici čije stjecanje unutar Zajednice ne podliježe PDV-u u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive o PDV-u, odnosno onima navedenima u članku 151. Direktive o PDV-u.

Prodaja trošarinske robe na daljinu unutar Zajednice članovima takozvane skupine četiriju subjekata nije obuhvaćena prvim podstavkom članka 14. stavka 4. Direktive o PDV-u te se stoga ne može prijaviti u okviru programa Unije (vidjeti članak 3. stavak 1. točku (b) Direktive o PDV-u).

3.2.6. Mjesto isporuke

Kada porezni obveznik (dobavljač) s poslovnim nastanom u državi članici isporuči telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge osobi koja nije porezni obveznik u drugoj državi članici (kupac), mjesto isporuke je država članica u kojoj kupac prebiva.

Mjestom isporuke za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice smatra se mjesto gdje se roba nalazi kada otprema ili prijevoz robe kupcu završava (članak 33. točka (a) Direktive o PDV-u).

Pravila o mjestu isporuke nisu se mijenjala za druge vrste usluga koje su obuhvaćene programom Unije. Dodatne pojedinosti nalaze se u člancima od 47. do 58. Direktive o PDV-u.

Iz toga slijedi da se u slučaju isporuka robe ili usluga kupcima unutar Zajednice PDV mora platiti u više od jedne države članice. Za prijavu i plaćanje PDV-a dobavljač se može registrirati kao obveznik PDV-a u svakoj od relevantnih država članica ili se može registrirati za OSS za Uniju, obično u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.

3.2.7. Prag za mjesto isporuke (10 000 EUR)

U cilju podrške mikropoduzećima od 1. siječnja 2019. uveden je godišnji prag prihoda u iznosu od 10 000 EUR do kojeg mjesto isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga kupcima u drugoj državi članici ostaje država članica u kojoj dobavljač ima poslovni nastan. Od 1. srpnja 2021. taj prag obuhvaća prekogranične isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaja robe na daljinu unutar Zajednice, ali ne i isporuke drugih vrsta usluga koje se isporučuju kupcima u EU-u. Prag se izračunava uzimajući u obzir ukupnu vrijednost prekograničnih isporuka telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaja robe na daljinu unutar Zajednice te se primjenjuje i na dobavljače i pretpostavljene dobavljače.

U skladu s tim, prekogranične isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaje robe na daljinu unutar Zajednice podlijegeat će PDV-u u državi članici u kojoj dobavljač ima poslovni nastan ako su ispunjeni sljedeći uvjeti (članak 59.c stavak 1.):

1. dobavljač ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici
2. telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge isporučuje kupcima koji imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili prodaje robu na daljinu unutar Zajednice i tu robu otprema ili prevozi u drugu državu članicu koja nije ona njegova poslovnog nastana
3. ukupna vrijednost tih isporuka telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaje robe na daljinu unutar Zajednice potrošačima u drugim državama članicama ne premašuje 10 000 EUR (bez PDV-a) u tekućoj i prethodnoj kalendarskoj godini.

To znači da je obračun PDV-a za isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaje robe na daljinu unutar Zajednice do 10 000 EUR jednak kao i za isporuke na domaćem tržištu.

Međutim, dobavljač može donijeti odluku da ne primijeni prag u iznosu od 10 000 EUR i da primijeni opća pravila o mjestu isporuke (npr. oporezivanje u državi članici kupca u slučaju telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice). U toj se situaciji može registrirati za OSS u državi članici u kojoj ima poslovni nastan čak i ako ne premaši prag. U tom će slučaju dobavljač biti obavezan tom odlukom dvije kalendarske godine.

U svakom slučaju, čim se godišnji prag u iznosu od 10 000 EUR premaši, primjenjuje se opće pravilo i PDV se plaća u državi članici kupca telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i državi članici u koju se roba otprema ili prevozi u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice.

Taj se prag ne primjenjuje na:

- i. isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga koje obavlja dobavljač koji nema poslovni nastan u EU-u (program ne-Unije)
- ii. prodaju robe na daljinu unutar Zajednice koju obavlja dobavljač s poslovnim nastanom izvan EU-a
- iii. prodaju uvezene robe na daljinu (program za uvoz)
- iv. isporuke usluga koje nisu telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ni elektronički isporučene usluge
- v. isporuke robe na domaćem tržištu koje obavlja pretpostavljeni dobavljač
- vi. isporuke robe koje obavlja dobavljač koji ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište u više od jedne države članice.

U tablici 5. u nastavku prikazuju se posljedice primjene praga u iznosu od 10 000 EUR.

Tablica 5.: prag za mjesto isporuke (10 000 EUR)

		Telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge B2C* i prodaja robe na daljinu unutar Zajednice	
Prag	Dobavljači s poslovnim nastanom u samo jednoj državi članici	Dobavljači s poslovnim nastanom izvan EU-a ili dobavljači s poslovnim nastanom u više od jedne države članice	
≤ 10 000 EUR godišnje	Mjesto isporuke i plaćanje PDV-a u državi članici dobavljača (u slučaju telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga) i u državi članici otpreme ili prijevoza (u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice)	Dobavljač može donijeti odluku da primijeni opće pravilo o mjestu isporuke u državi članici kupca ili u državi članici u koju se roba se otprema <ul style="list-style-type: none"> - registracija u programu Unije ili - registracija za PDV u svakoj državi članici (kupca ili u koju se roba otprema) 	Prag nije primjenjiv
> 10 000 EUR godišnje	Mjesto isporuke i plaćanje PDV-a u državi članici kupca ili državi članici u koju se roba otprema ili prevozi <ul style="list-style-type: none"> - registracija u programu Unije ili - registracija za PDV u svakoj državi članici kupca ili državi članici u kojoj otprema ili prijevoz završava 		

* Za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge prag u iznosu od 10 000 EUR već se primjenjuje od 1. siječnja 2019.

** Da bi se prag mogao primjenjivati roba se mora slati iz države članice poslovnog nastana.

3.2.8. Koje su obveze ispostavljanja računa?

Isporuke usluga

U Direktivi o PDV-u za isporuke usluga potrošačima u EU-u ne propisuje se obveza ispostavljanja računa. Međutim, države članice mogu u svojim nacionalnim zakonodavstvima zahtijevati račun za te isporuke. Ako se izda račun, primjenjuju se sljedeća pravila:

- pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj je dobavljač registriran za program Unije (država članica identifikacije) ili
- pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj se odvija isporuka ako dobavljač nije registriran za program Unije.

Prodaja robe na daljinu unutar Zajednice

U Direktivi o PDV-u propisuje se da u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice dobavljači moraju izdati račun ako ne upotrebljavaju program Unije. Ako su se registrirali za program Unije, ne moraju izdati račun za te isporuke robe. Ako dobavljač odluči izdati račun, primjenjuju se pravila za ispostavljanje računa države članice u kojoj je dobavljač registriran za program Unije (država članica identifikacije).

3.2.9. Je li potrebno imenovati poreznog zastupnika?

Dobavljači s poslovnim nastanom u EU-u ne moraju imenovati poreznog zastupnika da bi mogli upotrebljavati program Unije.

Dobavljači koji nemaju poslovni nastan u EU-u (uključujući pretpostavljene dobavljače) nisu obvezni imenovati poreznog zastupnika da bi mogli upotrebljavati program Unije. Međutim, država članica identifikacije može od njih zahtijevati da imenuju poreznog zastupnika u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Posrednik (kako je opisan u odjeljku 4.2.5.) imenuje se samo u slučaju upotrebe programa za uvoz.

3.2.10. Koji bi program trebao upotrebljavati dobavljač izvan EU-a koji obavlja isporuke usluga potrošačima u EU-u i prodaju robe na daljinu unutar Zajednice?

Ako dobavljač izvan EU-a obavlja i isporuke usluga potrošačima u EU-u i prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, mora upotrebljavati dva različita programa i stoga se mora registrirati za dva različita programa, to jest:

- program ne-Unije za isporuke usluga i
- program Unije za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice.

Dobavljač izvan EU-a ne može prijaviti isporuke robe u programu ne-Unije jer program ne-Unije obuhvaća samo isporuke usluga (vidjeti odjeljak 3.1.3.). Osim toga, ne može ni prijaviti isporuke usluga u programu Unije jer nema poslovni nastan u EU-u (vidjeti odjeljak 3.2.3.).

Primjer 1.:

Dobavljač ima poslovni nastan u Švicarskoj i isporučuje usluge kupcima u Austriji. Isto tako isporučuje robu koja se iz Francuske otprema kupcima u Španjolskoj. Želi upotrebljavati OSS za prijavu i plaćanje PDV-a za te isporuke.

Koje programe treba upotrebljavati za te isporuke?

Dobavljač nema poslovni nastan u EU-u. To znači da za isporuke usluga kupcima u Austriji mora upotrebljavati **program ne-Unije** (slobodan odabir države članice identifikacije).

Za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice (kada se roba iz Francuske otprema kupcima u Španjolskoj) mora upotrebljavati **program Unije**. Država članica identifikacije za poreznog obveznika koji nema poslovni nastan u EU-u jest država članica otpreme robe, a u predmetnom slučaju to je Francuska (članak 369.a Direktive o PDV-u). Ako porezni obveznik otprema ili prevozi robu iz više od jedne države članice, porezni obveznik navodi koja je od njih država članica identifikacije.

3.3. PITANJA I ODGOVORI O POSEBNIM PROGRAMIMA

Primjeri u nastavku primjenjuju se na isporuke koje se obave nakon 1. srpnja 2021.

1. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Belgiji i robu iz svojeg skladišta u Belgiji prodajem kupcima u Francuskoj i Luksemburgu (prodaje robe na daljinu). Ukupna vrijednost koju ostvarujem prekograničnom prodajom kupcima ne premašuje 10 000 EUR. Što se mijenja u mojem slučaju?*

U načelu, u tom se scenariju za vas ništa ne mijenja. Budući da imate poslovni nastan samo u jednoj državi članici (Belgija) i da ukupna vrijednost koju ostvarujete isporukama robe kupcima u drugim državama članicama EU-a (Francuska i Luksemburg) ne premašuje 10 000 EUR, obračun PDV-a za te isporuke bit će jednak kao i za vaše isporuke kupcima u Belgiji.

Ako želite, možete se odlučiti na primjenu standardnih pravila i poreza u državi članici odredišta robe. Ako odaberete tu mogućnost, možete se registrirati za program Unije u Belgiji (u kojoj imate poslovni nastan). Radi se o jednostavnoj registraciji putem belgijskog internetskog portala „sve na jednom mjestu” za PDV. Nakon registracije moći ćete prijaviti i platiti PDV koji treba platiti u Francuskoj i Luksemburgu putem tog belgijskog portala „sve na jednom mjestu”. Međutim, ako odlučite da se ne želite registrirati u OSS-u, možete se registrirati kao obveznik PDV-a u državi članici dostave robe, odnosno u Francuskoj i Luksemburgu.

2. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Poljskoj i isključivo prodajem robu na daljinu kupcima u Njemačkoj, Češkoj i Švedskoj. Ukupna vrijednost koju ostvarujem prekograničnom prodajom kupcima premašuje 10 000 EUR, ali pojedinačno za svaku državu članicu ne premašuje 35 000 EUR. Što se mijenja u mojem slučaju?*

Od 1. srpnja 2021. prag za prodaju robe na daljinu iznosi 10 000 EUR godišnje i njime je obuhvaćena svaka prodaja robe na daljinu kupcima u svim državama članicama EU-a. Ukida se prethodni godišnji prag za prodaju robe na daljinu za svaku državu članicu u iznosu od 35 000 EUR (ili 100 000 EUR za ograničeni broj država članica).

Budući da je prag od 10 000 EUR premašen, prema trenutnom scenariju mjesto isporuke za prodaju robe na daljinu jest zemlja u koju se roba otprema. Za prijavu PDV-a na prodaju na daljinu robe koja se otprema u Njemačku, Češku i Švedsku, od 1. srpnja 2021. na raspolaganju su vam dvije mogućnosti:

- a) registracija u svakoj od tih država članica te prijava i plaćanje PDV-a u nacionalnoj prijavi PDV-a odgovarajuće države članice (u ovom slučaju Njemačka, Češka i Švedska) ili
- b) registracija za program Unije (u Poljskoj). Radi se o jednostavnoj registraciji putem poljskog internetskog portala „sve na jednom mjestu” za PDV (države članice u kojoj

imate poslovni nastan) koji možete upotrebljavati za sve prekogranične prodaje robe na daljinu i sve isporuke usluga kupcima u drugim državama članicama EU-a. Nakon registracije moći ćete prijaviti i platiti PDV koji treba platiti u Njemačkoj, Češkoj i Švedskoj putem tog poljskog portala „sve na jednom mjestu”.

3. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u Austriji i isporučujem robu na domaćem tržištu. Povremeno obavljam prodaju robe na daljinu kupcima u Njemačkoj koja ne premašuje 10 000 EUR. Poduzeće isto tako ima stalni poslovni nastan u Mađarskoj iz koje isporučujem razne usluge (telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge i/ili druge usluge). Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene?*

Ne, prag od 10 000 EUR primjenjuje se samo na poduzeća koja imaju poslovni nastan u samo jednoj državi članici. Budući da vaše poduzeće ima poslovni nastan u Austriji, ali isto tako i stalni poslovni nastan u Mađarskoj, ne primjenjuje se prag od 10 000 EUR.

4. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u Francuskoj i imam zalihe robe u Njemačkoj. Obavljam prodaju robe na daljinu iz Francuske i iz zaliha u Njemačkoj kupcima u Poljskoj u iznosu od 4000 EUR i kupcima u Belgiji u iznosu od 4500 EUR. Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene?*

Ne, prag od 10 000 EUR ne primjenjuje se na vas jer se roba otprema iz dvije države članice, odnosno obavljate prodaju na daljinu iz više od jedne države članice. Da bi se prag mogao primjenjivati, dobavljač mora imati poslovni nastan u samo jednoj državi članici, a roba se mora slati iz države članice poslovnog nastana.

5. *Vlasnik sam poduzeća u Italiji i isporučujem telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge u iznosu od 4000 EUR kupcima u Španjolskoj i Portugalu. Isto tako isporučujem telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge u iznosu od 20 000 EUR međunarodnoj organizaciji u Španjolskoj koja je oslobođena od plaćanja PDV-a za stjecanje robe i usluga. Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene?*

Ne, prag u iznosu od 10 000 EUR ne primjenjuje se u vašem slučaju. Međunarodna organizacija koja je oslobođena od plaćanja PDV-a za stjecanje robe i usluga smatra se osobom koja nije porezni obveznik (potrošačem) za isporuku telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga. Stoga vaš prag za prekogranične isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga iznosi 24 000 EUR, što premašuje prag od 10 000 EUR.

6. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Francuskoj. Isporučujem telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge u iznosu od 2500 EUR kupcima koji se nalaze u Belgiji i Njemačkoj te obavljam prodaju robe na daljinu u iznosu od 7000 EUR kupcima u Nizozemskoj. Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene? Mogu li odabrati državu članicu kupca kao mjesto oporezivanja samo za prodaju robe na daljinu?*

Ukupna vrijednost vaše prekogranične isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga i prodaje robe na daljinu unutar Zajednice iznosi 9500 EUR, odnosno manje od 10 000 EUR. Stoga PDV za te prekogranične isporuke možete obračunavati kao i PDV za isporuke na domaćem tržištu. Isto tako možete odabrati državu članicu kupca kao mjesto oporezivanja, ali taj odabir mora vrijediti i za isporuke

telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga i za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice. Ta vas odluka obvezuje dvije kalendarske godine.

7. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Nizozemskoj. Obavljam isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga u iznosu od 2500 EUR kupcima koji se nalaze u Belgiji i Njemačkoj, isporuke usluga osposobljavanja u iznosu od 3000 EUR koje se fizički obavljaju za kupce u Njemačkoj i Danskoj te prodaju robe na daljinu u iznosu od 4000 EUR kupcima u Belgiji. Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene?*

Prag od 10 000 EUR primjenjuje se samo na isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga i prodaju robe na daljinu unutar Zajednice. Ukupni prihodi od isporuka koje su obuhvaćene pragom stoga iznose 6500 EUR. Za te isporuke možete obračunavati PDV kao i za isporuke na domaćem tržištu ili možete primjenjivati PDV u državi članici kupca.

Prag od 10 000 EUR ne obuhvaća usluge osposobljavanja (ni bilo koje druge usluge osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga). Kad je riječ o prijavi PDV-a na te usluge osposobljavanja, na raspolaganju su vam dvije mogućnosti:

- a) registracija u svakoj od tih država članica u kojoj se pružaju usluge osposobljavanja te prijava i plaćanje PDV-a u nacionalnoj prijavi PDV-a odgovarajuće države članice (u ovom slučaju: Njemačka i Danska) ili
- b) registracija za program Unije. Radi se o jednostavnoj registraciji putem danskog internetskog portala sustava „sve na jednom mjestu” za PDV (države članice u kojoj imate poslovni nastan) koji možete upotrebljavati za sve prodaje robe na daljinu unutar Zajednice i sve isporuke usluga kupcima u drugim državama članicama EU-a. Nakon registracije moći ćete prijaviti i platiti PDV koji treba platiti u Njemačkoj i Danskoj putem tog danskog portala „sve na jednom mjestu”.

8. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Njemačkoj i obavljam prodaju robe na daljinu unutar Zajednice (podrijetlom iz EU-a ili u slobodnom prometu u EU-u) isključivo putem raznih elektroničkih sučelja. Ukupna vrijednost koju ostvarujem prodajom robe na daljinu ne premašuje 10 000 EUR. Primjenjuje li se prag na mene?*

Da, na vas se primjenjuje prag u iznosu od 10 000 EUR. Morate voditi jasne evidencije o prodaji robe na daljinu putem elektroničkih sučelja. Ako se prag za prodaju na daljinu od 10 000 EUR naknadno premaši, morate obračunati PDV države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.

Napomena: u ovom slučaju porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije pretpostavljeni dobavljač jer vi kao prodavatelj imate poslovni nastan u EU-u.

9. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom (samo) u Španjolskoj i obavljam prodaju robe na daljinu kupcima u cijelom EU-u u iznosu većem od 10 000 EUR. Što se mijenja u mojem slučaju?*

Od 1. srpnja 2021. prag za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice iznosi 10 000 EUR godišnje i njime je obuhvaćena svaka prodaja robe na daljinu kupcima u svim državama članicama EU-a. Ukida se prethodni godišnji prag za prodaju robe na daljinu za svaku državu članicu u iznosu od 35 000 EUR (ili 100 000 EUR za ograničeni broj država članica). Na vašu prodaju robe na daljinu primjenjuje se PDV države članice u koju se roba otprema/prevozi.

To znači da u trenutku prodaje svojim kupcima morate naplatiti ispravnu stopu PDV-a države članice u koju se roba otprema/prevozi. Za prijavu PDV-a na raspolaganju su vam dvije mogućnosti:

- a) registracija u svakoj od tih država članica u kojima imate kupce (do 26 dodatnih registracija) te prijava i plaćanje PDV-a u nacionalnoj prijavi PDV-a svake odgovarajuće države članice ili
- b) registracija za program Unije. Radi se o jednostavnoj registraciji putem španjolskog internetskog sustava „sve na jednom mjestu” za PDV (države članice u kojoj imate poslovni nastan) koji možete upotrebljavati za sve prodaje robe na daljinu i sve isporuke usluga kupcima u drugim državama članicama EU-a. Nakon te registracije moći ćete putem tog španjolskog portala „sve na jednom mjestu” prijaviti i platiti PDV za prodaju robe na daljinu širom EU-a.

10. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u Irskoj i obavljam prodaju robe na daljinu unutar Zajednice kupcima diljem EU-a putem vlastitih internetskih stranica i putem raznih elektroničkih sučelja. Što se mijenja u mojem slučaju?*

Odgovor je sličan onom na 9. pitanje i PDV treba platiti u državama članicama u koje se roba otprema/prevozi, neovisno o tome kako se obavlja prodaja (putem vlastitih internetskih stranica ili elektroničkog sučelja).

Dužni ste platiti PDV na sve prodaje na daljinu koje obavite neovisno o načinu obavljanja prodaje (putem vlastitih internetskih stranica ili elektroničkih sučelja). Morate osigurati da se na prodaju na daljinu obavljenu putem elektroničkih sučelja primijeni ispravna stopa PDV-a.

Ako se odlučite registrirati za program Unije, PDV za svaku prodaju na daljinu morate prijaviti i platiti putem OSS-a, uključujući one obavljene putem elektroničkog sučelja. U ovom scenariju porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne postaje pretpostavljeni dobavljač jer dobavljač ima poslovni nastan u EU-u.

11. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i imam zalihe robe u Francuskoj iz koje obavljam prodaju robe na daljinu raznim kupcima putem vlastitih internetskih stranica. Prodaja robe na daljinu ne premašuje 10 000 EUR. Primjenjuje li se prag u iznosu od 10 000 EUR na mene?*

Ne, prag u iznosu od 10 000 EUR primjenjuje se samo na poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u.

12. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i imam zalihe robe u Francuskoj iz koje obavljam prodaju robe na daljinu putem vlastitih internetskih stranica. Što se mijenja u mojem slučaju?*

Odgovor je sličan onom na 10. pitanje. Ako odlučite upotrebljavati program Unije, morate se registrirati kao obveznik PDV-a u Francuskoj gdje imate zalihe robe.

13. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i imam zalihe robe (podrijetlom iz EU-a ili u slobodnom prometu u EU-u) u Francuskoj. Prodajem robu kupcima u Francuskoj i svim drugim državama članicama EU-a isključivo putem elektroničkih sučelja. Što se mijenja u mojem slučaju?*

U toj situaciji smatra se da obavljate isporuke poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji potom tu robu isporučuje vašim kupcima u Francuskoj i

drugim državama članicama EU-a. Morate se registrirati kao obveznik PDV-a u Francuskoj gdje imate zalihe robe. Vaše isporuke poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem oslobođene su od PDV-a uz pravo na odbitak.

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem postaje pretpostavljeni dobavljač i odgovoran je za naplatu PDV-a vašim kupcima. Vi ste dužni dostaviti poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem sve informacije o naravi isporučene robe i mjestu na koje se roba otprema/prevozi. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može upotrijebiti program Unije za prijavu i plaćanje PDV-a na isporuke kupcima u Francuskoj i prodaju robe na daljinu kupcima u drugim državama članicama EU-a.

14. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i imam zalihe robe u Francuskoj (podrijetlom iz EU-a ili u slobodnom prometu u EU-u). Prodajem robu kupcima u cijelom EU-u putem vlastitih internetskih stranica i elektroničkih sučelja. Što se mijenja u mojem slučaju?

PDV treba platiti u državi članici u koju se roba otprema/prevozi neovisno o tome kako se obavlja prodaja na daljinu (putem vlastitih internetskih stranica ili elektroničkih sučelja). Morate voditi jasne evidencije o prodaji na daljinu obavljenoj putem vlastitih internetskih stranica ili onoj obavljenoj putem elektroničkih sučelja.

Dužni ste platiti PDV za prodaju robe na daljinu koja je obavljena putem vlastitih internetskih stranica. Vidjeti odgovor na 10. pitanje o mogućnostima prijave i plaćanja tog PDV-a.

Za prodaju robe na daljinu koja je obavljena putem elektroničkog sučelja PDV je dužan platiti porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem. Vidjeti odgovor na 13. pitanje.

15. Vlasnik sam poduzeća u Francuskoj bez stalnog poslovnog nastana drugdje u EU-u. Poduzeće je registrirano za program Unije u Francuskoj (država članica identifikacije). Isporučujem robu kupcima u Francuskoj iz skladišta u Belgiji. Što se mijenja u mojem slučaju?

Isporuke robe koje obavljate kupcima u Francuskoj iz skladišta u Belgiji morate prijaviti u programu Unije. U pitanju je prodaja robe na daljinu unutar Zajednice (iz Belgije u Francusku) čije je mjesto isporuke u Francuskoj. Iako je Francuska država članica identifikacije, prodaju treba prijaviti putem OSS-a i ne smije ju se navesti na domaćoj (francuskoj) prijavi PDV-a.

16. Porezni sam obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u Italiji. Sudjelujem u sljedećim isporukama robe koja se otprema iz skladišta u Italiji. Roba je podrijetlom iz EU-a ili u slobodnom prometu u EU-u:

- a. isporuke vlastite robe kupcima u Italiji*
- b. prodaja vlastite robe na daljinu (koja premašuje prag od 10 000 EUR) kupcima u Francuskoj, Španjolskoj i Portugalu*
- c. isporuke robe kupcima u Italiji koje talijanski dobavljači obavljaju putem mojeg elektroničkog sučelja i prodaja robe na daljinu kupcima u Francuskoj, Španjolskoj i Austriji koju talijanski dobavljači obavljaju putem mojeg elektroničkog sučelja*
- d. isporuke robe kupcima u Italiji koje kineski dobavljači obavljaju putem mojeg elektroničkog sučelja i prodaja robe na daljinu kupcima u Francuskoj, Španjolskoj i Austriji koju kineski dobavljači obavljaju putem mojeg elektroničkog sučelja.*

Što se mijenja u mojem slučaju?

Nema promjene u pogledu isporuka iz točke a) vlastite robe kupcima u Italiji. Nastavljate s primjenom pravila o PDV-u koja vrijede u Italiji, prijavom PDV-a u talijanskoj prijavi PDV-a i plaćanjem PDV-a talijanskim poreznim tijelima.

Za isporuke iz točke b) (prodaja vlastite robe na daljinu) primjenjuje se PDV država članica u koje se roba otprema/prevozi. To znači da svojem kupcu morate naplatiti ispravnu stopu PDV-a države članice u koju se roba otprema/prevozi kada je roba već prodana. Za prijavu i plaćanje PDV-a na raspolaganju su vam dvije mogućnosti:

- a) registracija u svakoj od tih država članica u koje se roba otprema/prevozi (Francuska, Španjolska i Portugal), a zatim prijava i plaćanje PDV-a u nacionalnoj prijavi PDV-a odgovarajuće države članice ili
- b) registracija za program Unije. Radi se o jednostavnoj registraciji putem talijanskog internetskog sustava „sve na jednom mjestu” za PDV (države članice u kojoj imate poslovni nastan) koji možete upotrebljavati za svaku prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i sve isporuke usluga kupcima u drugim državama članicama EU-a (ako je potrebno). Nakon te registracije moći ćete putem tog talijanskog portala „sve na jednom mjestu” prijaviti i platiti PDV za prodaju robe na daljinu koja je obavljena u Francuskoj, Španjolskoj i Portugalu.

U slučaju isporuka iz točke c) koje obavljaju talijanski dobavljači, a koje vi omogućujete, ne postajete pretpostavljeni dobavljač i odgovornost plaćanja PDV-a snose ti dobavljači. Međutim, dužni ste voditi evidencije o tim transakcijama²⁴.

U slučaju isporuka iz točke d) vi postajete pretpostavljeni dobavljač i morate obračunati PDV koji treba platiti u Italiji, Francuskoj, Španjolskoj i Austriji, i to na sljedeći način:

- a) Ako se u pogledu svoje prodaje robe na daljinu iz točke b) niste odlučili za program Unije, isporuke talijanskim kupcima morate prijaviti u svojoj talijanskoj prijavi PDV-a, isporuke za Francusku i Španjolsku u odgovarajućim domaćim prijavama PDV-a te se dodatno registrirati u Austriji i ondje prijaviti i platiti PDV.
- b) Ako ste se u pogledu svoje prodaje robe na daljinu iz točke b) odlučili za program Unije, tada se PDV na sve obavljene isporuke iz točke d), uključujući one talijanskim kupcima, prijavljuje i plaća putem talijanskog portala „sve na jednom mjestu”.

17. Porezni sam obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u Kini i sudjelujem u sljedećim isporukama robe:

- a. isporuke koje obavljaju kineski dobavljači iz zaliha koje se drže u Njemačkoj i Francuskoj uz dostavu kupcima u Njemačkoj, Francuskoj, Belgiji, Nizozemskoj, Mađarskoj, Rumunjskoj i Bugarskoj*
- b. isporuke koje obavljaju kineski dobavljači iz zaliha robe koje se drže u Kini i Švicarskoj kupcima u Francuskoj, Njemačkoj, Švedskoj i Danskoj.*

Što se mijenja u mojem slučaju?

Postajete pretpostavljeni dobavljač za obavljene isporuke iz točaka a) i b).

Za obavljene isporuke iz točke a), s obzirom na to da je roba već u slobodnom prometu u EU-u, potrebno je primijeniti točnu stopu PDV-a ovisno o tome kamo se roba otprema ili prevozi

²⁴ Članak 242.a Direktive o PDV-u.

(npr. Njemačka, Francuska, Belgija, Nizozemska, Mađarska, Rumunjska i Bugarska). Za to se možete registrirati u programu Unije u Njemačkoj ili Francuskoj, gdje osnovni dobavljači imaju zalihe robe. Ako se odlučite registrirati na njemačkom portalu „sve na jednom mjestu”, ta jednokratna registracija vrijedi za sve isporuke koje omogućujete kineskim dobavljačima iz njihovih zaliha u Njemačkoj i Francuskoj. PDV za sve te isporuke prijavljuje se i plaća putem njemačkog portala „sve na jednom mjestu”.

Isto se tako možete registrirati u svim državama članicama EU-a u kojima omogućujete isporuke kineskih dobavljača, odnosno u Francuskoj, Njemačkoj (za isporuke na domaćem tržištu) te Belgiji, Nizozemskoj, Mađarskoj, Rumunjskoj i Bugarskoj za prodaju robe na daljinu kupcima u tim državama članicama. U tom ćete slučaju biti registrirani kao obveznik PDV-a u svakoj od tih sedam država članica te ćete morati podnositi sedam prijava PDV-a i izvršiti sedam uplata svakom od poreznih tijela u navedenim državama članicama.

U slučaju isporuka kineskih dobavljača iz njihovih zaliha u Kini i Švicarskoj koje omogućujete, svakako postajete pretpostavljeni dobavljač ako vrijednost robe otpremljene u pošiljkama ne premašuje 150 EUR. Možete odabrati registraciju u sustavu „sve na jednom mjestu” za uvoz. Utjecaj na PDV prikazan je u 5. pitanju u poglavlju 4. odjeljku 4.2.10.

18. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u Poljskoj. Isporučujem robu iz Poljske i Njemačke kupcima u Nizozemskoj i Francuskoj. Registriran sam za program Unije u Poljskoj. Isto tako, registriran sam kao obveznik PDV-a u Njemačkoj. Mogu li odbiti ulazni PDV koji je nastao u Njemačkoj putem prijave PDV-a u OSS-u?*

Obavljate prodaju robe na daljinu koja se odvija u Nizozemskoj i Francuskoj. Morate tu prodaju prijaviti u svojoj prijavi PDV-a koju podnosite u Poljskoj (vaša država članica identifikacije) putem OSS-a. Ne možete odbiti PDV koji je nastao u Njemačkoj putem prijave u OSS-u. Taj se porez odbija u njemačkoj domaćoj prijavi PDV-a.

19. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u Poljskoj. Isporučujem robu iz Poljske i Njemačke kupcima u Nizozemskoj i Francuskoj. Registriran sam za program Unije u Poljskoj. Nisam registriran kao obveznik PDV-a ni u jednoj drugoj državi članici. Mogu li odbiti PDV koji je nastao u Njemačkoj putem prijave u OSS-u?*

Obavljate prodaju robe na daljinu koja se odvija u Nizozemskoj i Francuskoj. Morate tu prodaju prijaviti u svojoj prijavi PDV-a koju podnosite u Poljskoj (vaša država članica identifikacije) putem OSS-a. Ne možete odbiti PDV koji je nastao u Njemačkoj putem prijave u OSS-u. Ako imate zalihe robe u Njemačkoj, morate se registrirati kao obveznik PDV-a u Njemačkoj i možete odbiti ulazni PDV koji je nastao u Njemačkoj putem standardne prijave PDV-a. Ako se od vas ne zahtijeva da se registrirate kao obveznik PDV-a u Njemačkoj, povrat PDV-a koji je nastao u Njemačkoj može se odobriti na temelju Direktive 2008/9/EZ.

20. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom na Kanarskim otocima, koji se nalaze na carinskom području EU-a, ali izvan područja PDV-a za EU. Prodajem kozmetičke proizvode kupcima u EU-u putem vlastite internetske trgovine. Smatra li se moja prodaja prodajom na daljinu unutar Zajednice ili prodajom uvezene robe na daljinu?*

Kanarski otoci smatraju se trećim područjem na koje se ne primjenjuje Direktiva o PDV-u (članak 6. Direktive o PDV-u). Stoga se vaša prodaja smatra prodajom uvezene robe na daljinu. Vidjeti pitanje 12.a u poglavlju 4.

21. *Porezni sam obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem i neki od dobavljača koji prodaju robu putem mog elektroničkog sučelja imaju poslovni nastan na Kanarskim*

otocima. Ti osnovni dobavljači otpremaju/prevoze svoju robu iz zaliha koje se čuvaju na raznim mjestima unutar EU-a kupcima diljem EU-a. Jesam li ja pretpostavljeni dobavljač za te isporuke?

Smatra se da poduzeća s poslovnim nastanom na Kanarskim otocima ili drugom trećem području nemaju poslovni nastan u EU-u. U skladu s tim, vi postajete pretpostavljeni dobavljač za prodaju robe na daljinu koju oni obavljaju unutar EU-a iz zaliha unutar EU-a. Za dodatne pojedinosti vidjeti odgovor na 16. pitanje, posebno točku d).

3.4. KOJE SU VAŠE OBVEZE AKO UPOTREBLJAVATE PROGRAM NE-UNIJE ILI PROGRAM UNIJE?

Dobavljač koji upotrebljava program ne-Unije ili program Unije ili pretpostavljeni dobavljač koji upotrebljava program Unije trebao bi:

- iskazati PDV koji treba platiti kupac u EU-u najkasnije u trenutku dovršetka postupka narudžbe
- naplatiti kupcu u EU-u PDV na prekogranične isporuke usluga B2C, prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i isporuke robe pretpostavljenog dobavljača na domaćem tržištu
- podnositi državi članici identifikacije tromjesečnu prijavu u OSS-u, navodeći sve primjenjive isporuke
- platiti državi članici identifikacije PDV prijavljen u OSS-u svaka tri mjeseca
- čuvati evidencije o svim isporukama na razdoblje od 10 godina zbog mogućih revizija koje provode porezna tijela država članica.

Dodatne informacije o podnošenju prijave PDV-a i uplati PDV-a nalaze se u [Smjernicama o OSS-u za PDV](#).

3.5. PROGRAM ZA UVOZ

Program za uvoz opisan je u poglavlju 4.

4. PRODAJA NA DALJINU I UVOZ ROBE NISKE VRIJEDNOSTI

U skladu s pravilima o PDV-u koja se primjenjuju do 1. srpnja 2021., PDV na uvoz ne plaća se za robu komercijalne naravi vrijednosti do 10/22 EUR uvezenu u EU²⁵. To se oslobođenje ukida 1. srpnja 2021. Stoga, od 1. srpnja 2021. sva roba komercijalne naravi uvezena u EU iz treće zemlje ili trećeg područja podliježe plaćanju PDV-a neovisno o njezinoj vrijednosti²⁶. Uvodi se novi koncept prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja (vidjeti odjeljak 4.1.).

Oslobođenje od plaćanja carine za robu uvezenu u EU²⁷ čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR i dalje se primjenjuje. To znači da se za robu u pošiljci koja je uvezena u EU i čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR (osim za alkoholne proizvode, parfeme, toaletne vode, duhan i duhanske proizvode) ne mora plaćati carina. Za potrebe ovih objašnjenja ta se roba naziva i „robom niske vrijednosti“.

U tablici u nastavku prikazano je opće postupanje s robom niske vrijednosti koja je uvezena prije i nakon 1. srpnja 2021. u pogledu obračuna PDV-a i carine.

Tablica 6.: oslobođenje od PDV-a prije i nakon 1. srpnja 2021.

Vrijednost robe uvezene u pošiljkama**	Prije 1. srpnja 2021.		Nakon 1. srpnja 2021.	
	PDV	Carina	PDV	Carina
≤ 10/22 EUR ²⁸	Oslobođeno od PDV-a ²⁹	Oslobođeno od carine	PDV koji treba platiti u EU-u*	Oslobođeno od carine
> 10/22 EUR i ≤ 150 EUR	PDV koji treba platiti u EU-u*	Oslobođeno od carine	PDV koji treba platiti u EU-u*	Oslobođeno od carine
> 150 EUR	PDV koji treba platiti u EU-u*	Carina koju treba platiti u EU-u	PDV koji treba platiti u EU-u*	Carina koju treba platiti u EU-u

* Država članica EU-a u kojoj se odvija uvoz / u koju se roba otprema ili odvozi

** Osim robe koja podliježe trošarinama EU-a

Od 1. srpnja 2021. PDV se plaća na svu robu niske vrijednosti koja je uvezena u EU. Istovremeno se uvode sljedeća pojednostavnjenja za naplatu PDV-a:

- poseban program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja – program za uvoz / sustav „sve na jednom mjestu“ za uvoz ili IOSS – vidjeti odjeljak 4.2.
- posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz – vidjeti odjeljak 4.3.

²⁵ Glava IV., članci 23. i 24. Direktive 2009/132/EZ.

²⁶ Države članice imaju mogućnost ukidanja oslobođenja od PDV-a na određeni uvoz (roba uvezena poštom) čak i prije 1. srpnja 2021. (članak 23. stavak 2. Direktive 2009/132/EZ).

²⁷ Poglavlje V., članci 23. i 24. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009.

²⁸ Za pragove uvoza oslobođenog od PDV-a u svakoj državi članici vidjeti Prilog B ovog istraživanja.

²⁹ Neke jurisdikcije u EU-u već su odlučile ukinuti to oslobođenje od PDV-a.

U praksi se od 1. srpnja 2021. PDV na robu niske vrijednosti može platiti na sljedeće načine:

- plaćanje u okviru kupovne cijene dobavljaču / poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem putem IOSS-a, pri čemu je uvoz povezane robe oslobođen od plaćanja PDV-a
- plaćanje po uvozu u EU ako dobavljač / porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne upotrebljava IOSS:
 - ✓ osobi koja podnosi robu carini (tj. podnosi carinsku deklaraciju za puštanje robe u slobodni promet) ako se ta osoba odluči za primjenu posebnih postupaka ili
 - ✓ upotrebom standardnog mehanizma naplate PDV-a.

Neovisno o primjeni programa za uvoz ili posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, carinske formalnosti moraju se ispuniti za robu niske vrijednosti koja je uvezena u EU. Dodatne pojedinosti o carinskim postupcima nalaze se u smjernicama o carinskim postupcima³⁰.

4.1. PRODAJA UVEZENE ROBE NA DALJINU

4.1.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u [Direktivi o PDV-u](#) i Provedbenoj uredbi o PDV-u.

Direktiva o PDV-u

Provedbena uredba o PDV-u

- Članak 14. stavak 4. točka 2., članak 33. točke (b) i (c)
- Članak 5.a

4.1.2. Zašto je uveden taj koncept?

Tehnološki napredak u proteklih nekoliko desetljeća pridonio je digitalizaciji u svim područjima trgovanja. E-trgovina i prodaja robe na daljinu osobito su naglo porasle u EU-u i širom svijeta. Postojeća pravila o PDV-u u pogledu uvoza robe komercijalne naravi koji provode krajnji potrošači nastala su prije tog tehnološkog napretka i za te transakcije u pravilima je propisano oslobođenje od PDV-a (vidjeti prethodnu tablicu 6.). U tim okolnostima oslobođenje od PDV-a trenutačno dovodi do ozbiljnog narušavanja tržišnog natjecanja na štetu dobavljača iz EU-a. Kako bi se ponovno uspostavili ravnopravni uvjeti za trgovce u EU-u i kako bi se zaštitili porezni prihodi država članica EU-a, ukida se oslobođenje od PDV-a pri uvozu te se pravila o PDV-u za prodaju uvezene robe na daljinu izmjenjuju u skladu s načelom oporezivanja na odredištu.

4.1.3. Koje su transakcije obuhvaćene?

Koncept „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja” odnosi se na isporuke robe koje dobavljač ili netko drugi u njegovo ime otprema ili prevozi iz treće zemlje ili trećeg područja, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u otpremi ili prijevozu robe, kupcu u državi članici (članak 14. stavak 4. drugi podstavak).

³⁰ Smjernice o carinskim postupcima trenutačno su u pripremi. Nakon objave smjernica o carinskim postupcima na našim internetskim stranicama ovaj će se dokument ažurirati s poveznicom na te smjernice.

Roba mora biti fizički otpremljena iz treće zemlje ili trećeg područja da bi se to smatralo prodajom uvezene robe na daljinu. Ako se roba niske vrijednosti nalazi u carinskom skladištu u državi članici EU-a iz koje će se naknadno obaviti isporuke robe kupcima u EU-u, takve isporuke neće biti obuhvaćene konceptom prodaje uvezene robe na daljinu. To je zato što se roba pohranjena u carinskom skladištu u EU-u već nalazi na području EU-a, stoga se ne može smatrati da je otpremljena iz trećih zemalja ili trećih područja kako se zahtijeva konceptom prodaje uvezene robe na daljinu.

Nadalje, u skladu s člankom 155. Direktive o PDV-u, isporuka robe namijenjene krajnjoj upotrebi ili potrošnji iz carinskog skladišta nije dopuštena (vidjeti i 14. pitanje).

Prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća isporuke kupcima kako je opisano u odjeljku 3.2.5.

4.1.4. Mjesto isporuke

U skladu sa zakonodavstvom EU-a o PDV-u, pravila o mjestu isporuke potrebno je analizirati da bi se procijenilo podliježe li transakcija plaćanju PDV-a u EU-u. U postupanju s robom kupljenom u trećoj zemlji ili trećem području koja se otprema ili prevozi u EU u pravilu se javljaju dva oporeziva događaja:

- oporezivi događaj PDV-a 1.: prodaja na daljinu robe uvezene iz treće zemlje ili trećeg područja kupcu u EU-u
- oporezivi događaj PDV-a 2.: uvoz robe u EU.

U ovim se objašnjenjima opisuju pravila o mjestu isporuke za robu niske vrijednosti koja ne premašuje 150 EUR.

Mjesto isporuke te robe ovisi o mjestu puštanja robe u slobodni promet u EU-u (tj. državi članici uvoza) i konačnom odredištu robe. Moguće su sljedeće situacije:

1) Država članica EU-a uvoza ujedno je i država članica konačnog odredišta robe.

a) Mjesto isporuke za prodaju robe na daljinu (oporezivi događaj PDV-a 1.):

i) kada se upotrebljava program za uvoz (IOSS) – država članica EU-a u kojoj završava otprema ili prijevoz robe niske vrijednosti kupcu (članak 33. točka (c) Direktive o PDV-u)

ii) kada se ne upotrebljava program za uvoz (IOSS):

(1) ako je za plaćanje PDV-a odgovoran kupac – mjesto gdje se roba niske vrijednosti nalazi u trenutku kada počinje otprema ili prijevoz robe kupcu, odnosno u trećoj zemlji ili trećem području (članak 32. stavak 1. Direktive o PDV-u). U toj se situaciji prodaja robe na daljinu ne oporezuje u EU-u.

(2) ako je za plaćanje PDV-a odgovoran dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem kao pretpostavljeni dobavljač – mjesto gdje se roba uvozi u EU (članak 32. stavak 2. Direktive o PDV-u). U toj se situaciji prodaja robe na daljinu oporezuje u EU-u.

b) Mjesto isporuke za uvoz robe niske vrijednosti (oporezivi događaj PDV-a 2.): mjesto na kojem roba niske vrijednosti ulazi u EU (članak 60. Direktive o PDV-u)

i) ako se upotrebljava program za uvoz (IOSS), uvoz robe niske vrijednosti oslobođen je od plaćanja PDV-a (članak 143. stavak 1. točka (ca) Direktive o PDV-u). Napominje se da dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja

elektroničkim sučeljem (ako je pretpostavljeni dobavljač) naplaćuje kupcu PDV za prodaju uvezene robe na daljinu (vidjeti prethodnu točku 1. podtočku (a) podtočku i.).

ii) ako se ne upotrebljava program za uvoz (IOSS), PDV se obračunava pri uvozu.

2) Država članica EU-a uvoza nije država članica konačnog odredišta robe.

a) Mjesto isporuke za prodaju robe na daljinu (oporezivi događaj PDV-a 1.):

i) država članica EU-a gdje se roba niske vrijednosti nalazi u trenutku kada završava otprema ili prijevoz robe kupcu, odnosno u državi članici krajnjeg odredišta (članak 33.b Direktive o PDV-u).

Napominje se da su nakon uvođenja paketa o PDV-u u e-trgovini izmijenjena carinska pravila³¹ i da samo roba niske vrijednosti koja je obuhvaćena programom za uvoz (IOSS) može biti puštena u slobodni promet u državi članici koja nije država članica krajnjeg odredišta robe.

Stoga, ako roba niske vrijednosti koja nije prijavljena putem IOSS-a stigne u državu članicu koja nije država članica krajnjeg odredišta, za potrebe carinjenja bit će stavljena u postupak provoza i prijavljena za slobodni promet u državi članici EU-a u koju se roba otpremi ili preveze.

U praksi je obračun PDV-a u tom scenariju jednak onom iz prethodne točke 1. podtočke (b) podtočke ii).

b) Mjesto isporuke za uvoz robe niske vrijednosti (oporezivi događaj PDV-a 2.): mjesto na kojem roba niske vrijednosti ulazi u EU ili je puštena u slobodni promet (članak 60. ili članak 61. Direktive o PDV-u)

i) ako se upotrebljava program za uvoz (IOSS), uvoz robe niske vrijednosti oslobođen je od plaćanja PDV-a (članak 143. stavak 1. točka (ca) Direktive o PDV-u). Napominje se da dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (ako je pretpostavljeni dobavljač) naplaćuje kupcu PDV za prodaju uvezene robe na daljinu (vidjeti prethodnu točku 1. podtočku (a) podtočku i.).

ii) ako se ne upotrebljava program za uvoz (IOSS), PDV se obračunava pri uvozu u državu članicu EU-a krajnjeg odredišta robe (vidjeti objašnjenja iz prethodne točke 2. podtočke (a) podtočke ii.).

Ako dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registriran u IOSS-u ne naplati PDV i nastupi obveza plaćanja PDV-a pri uvozu u EU u državu članicu krajnjeg odredišta, ta država članica može odlučiti koja je osoba odgovorna za plaćanje PDV-a na uvoz (kupac ili dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem – članak 201. Direktive o PDV-u).

Dodatne pojedinosti nalaze se u poglavlju 5., u scenarijima od 3.a do 3.c i 4.a do 4.b.

³¹ Članak 221. stavak 4. provedbenog akta Carinskog zakonika Unije (CZU PA) ([Provedbena uredba Komisije \(EU\) 2015/2447](#) kako je izmijenjena [Provedbenom uredbom Komisije \(EU\) 2020/893](#)).

4.2. PROGRAM ZA UVOZ

4.2.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u [Direktivi o PDV-u](#) i Provedbenoj uredbi o PDV-u.

Direktiva o PDV-u

- Članci od 369.l do 369.x, članak 369.zc

Provedbena uredba o PDV-u

- Članci od 57.a do 63.c

4.2.2. Zašto je uveden program za uvoz?

Od 1. srpnja 2021. PDV se plaća na svu robu komercijalne naravi uvezenu u EU neovisno o njezinoj vrijednosti. U skladu s time stvoren je poseban program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja u EU u svrhu pojednostavnjenja prijave i plaćanja PDV-a za prodaju robe niske vrijednosti.

Tim se programom, koji se obično naziva program za uvoz, omogućuje dobavljačima³² koji prodaju robu otpremljenu ili prevezenu iz treće zemlje ili trećeg područja kupcima u EU-u da kupcima naplate PDV za prodaju na daljinu robe niske vrijednosti te prijave i plate taj PDV putem sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS). Ako se upotrebljava IOSS, PDV se ne obračunava na uvoz (puštanje u slobodni promet) robe niske vrijednosti u EU. Kupac plaća PDV kao dio kupovne cijene.

Upotreba tog posebnog programa (IOSS) nije obavezna.

4.2.3. Koje isporuke robe obuhvaća program za uvoz?

Isporuke robe obuhvaćene su programom za uvoz:

- kada se roba otprema/prevozi iz trećeg područja ili treće zemlje u trenutku kada je isporučena i
- kada se ta roba otprema u pošiljci čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR i
- kada dobavljač ili netko drugi u njegovo ime otprema ili prevozi robu, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u otpremi ili prijevozu robe iz treće zemlje ili trećeg područja, kupcu ili bilo kojoj drugoj prikladnoj osobi u državi članici i
- kada roba ne podliježe usklađenim trošarinama EU-a (obično alkoholni ili duhanski proizvodi u skladu s člankom 2. stavkom 3. Direktive o PDV-u)³³. Potrebno je napomenuti da IOSS nije moguće upotrebljavati u slučajevima kada se roba niske vrijednosti kupuje i/ili otprema zajedno s trošarinskom robom, neovisno o tome premašuje li vrijednost pošiljke 150 EUR ili ne.

Stvarna vrijednost³⁴ definira se na sljedeći način:

- a. za robu komercijalne naravi: cijena same robe ako se roba prodaje radi izvoza u carinsko područje Europske unije, ne uračunavajući troškove prijevoza i osiguranja osim ako su ti

³² Dobavljači i pretpostavljeni dobavljači (tj. elektronička sučelja koja omogućuju takvu isporuku robe).

³³ Međutim, program za uvoz obuhvaća parfeme i toaletne vode, iako su oni izuzeti od oslobođenja od carine koje se primjenjuje na pošiljke sastavljene od robe zanemarive vrijednosti (članak 23. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici).

³⁴ Članak 1. točka 48. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446.

troškovi uključeni u cijenu i nisu zasebno navedeni na računu, kao ni sve druge poreze i pristojbe koje carinska tijela mogu provjeriti iz bilo kojih relevantnih dokumenata

- b. za robu nekomercijalne naravi: cijena koja bi bila plaćena za robu kad bi se roba prodavala radi izvoza u carinsko područje Europske unije.

Osim prijevoza i osiguranja, bilo koji drugi povezani troškovi koji ne predstavljaju vrijednost same robe isto se tako moraju izuzeti iz stvarne vrijednosti u svim slučajevima gdje su zasebno i jasno navedeni na računu (npr. troškovi za alate, licencijske naknade, izvozni porez itd.). Pojam „drugi porezi i pristojbe” odnosi se na bilo koji porez ili pristojbu obračunatu na temelju vrijednosti robe ili koji su dodani porezu ili pristojbi obračunatoj na tu robu.

4.2.4. Tko može upotrebljavati program za uvoz?

Program za uvoz mogu upotrebljavati sljedeći porezni obveznici:

- dobavljači s poslovnim nastanom u EU-u koji prodaju robu iz prethodnog odjeljka 4.2.3. kupcima u EU-u. To je općenito slučaj kada dobavljači prodaju putem vlastite internetske trgovine.
- dobavljači bez poslovnog nastana u EU-u koji prodaju tu robu kupcima u EU-u. To je općenito slučaj kada dobavljači prodaju putem vlastite internetske trgovine. Takvi dobavljači mogu upotrebljavati program na sljedeće načine:
 - ✓ izravno (tj. bez obveze imenovanja posrednika) ako imaju poslovni nastan u trećoj zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći u području PDV-a³⁵. Taj se način primjenjuje samo ako obavljaju prodaju robe iz te određene treće zemlje. U slučaju da obavljaju i isporuke iz drugih trećih zemalja ili područja, neće više moći izravno upotrebljavati program, već će ga morati upotrebljavati neizravno.
 - ✓ neizravno, putem posrednika s poslovnim nastanom u EU-u (vidjeti odjeljak 4.2.5.)
- porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u EU-u te koji omogućuju prodaju na daljinu uvezene robe niske vrijednosti za osnovne dobavljače (takozvani pretpostavljeni dobavljači – više pojedinosti vidjeti u poglavlju 2.)
- porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem bez poslovnog nastana u EU-u te koji omogućuju prodaju na daljinu uvezene robe niske vrijednosti za osnovne dobavljače (takozvani pretpostavljeni dobavljači). Takvi porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem mogu upotrebljavati program na sljedeće načine:
 - ✓ izravno (tj. bez obveze imenovanja posrednika) ako imaju poslovni nastan u trećoj zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći u području PDV-a, pod uvjetom da obavljaju prodaju robe iz te treće zemlje
 - ✓ neizravno, putem posrednika s poslovnim nastanom u EU-u (vidjeti odjeljak 4.2.5.).

³⁵ Na datum objave ovih objašnjenja EU je takav sporazum sklopio samo s Norveškom.

Tablica 7.: registracija za IOSS prema vrsti dobavljača i mjestu poslovnog nastana

Vrsta dobavljača	Izravna/neizravna registracija	Država članica identifikacije	Posrednik
Dobavljači iz EU-a (prodaja putem npr. vlastitih internetskih stranica)	Izravna registracija	Država članica EU-a poslovnog nastana	Mogu imenovati posrednika
Dobavljači izvan EU-a iz zemalja s kojima je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći u području PDV-a (prodaja iz te zemlje putem npr. vlastitih internetskih stranica)	Izravna registracija	Država članica EU-a izbora	Mogu imenovati posrednika
Svi ostali dobavljači izvan EU-a (prodaja putem npr. vlastitih internetskih stranica)	Neizravna registracija	Država članica EU-a u kojoj posrednik ima poslovni nastan	Moraju imenovati posrednika
Porezni obveznici u EU-u koji upravljaju elektroničkim sučeljem, a pretpostavljeni su dobavljači	Izravna registracija	Država članica EU-a poslovnog nastana	Mogu imenovati posrednika
Porezni obveznici izvan EU-a koji upravljaju elektroničkim sučeljem iz zemalja s kojima je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći u području PDV-a na isporuke iz te zemlje	Izravna registracija	Država članica EU-a izbora	Mogu imenovati posrednika
Svi ostali porezni obveznici izvan EU-a koji upravljaju elektroničkim sučeljem, a pretpostavljeni su dobavljači	Neizravna registracija	Država članica EU-a u kojoj posrednik ima poslovni nastan	Moraju imenovati posrednika

4.2.5. Tko je posrednik?

Porezni obveznici (dobavljači i porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem) bez poslovnog nastana u EU-u ili u trećoj zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o uzajamnoj

pomoći u području PDV-a moraju imenovati posrednika kako bi mogli upotrebljavati program za uvoz. Drugi porezni obveznici (tj. oni s poslovnim nastanom u EU-u) mogu imenovati posrednika, no nisu to obvezni učiniti.

Posrednik mora biti porezni obveznik s poslovnim nastanom u EU-u. Mora ispunjavati sve obveze predviđene programom za uvoz u ime dobavljača ili poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji je imenovao posrednika, uključujući prijavu PDV-a u IOSS-u i plaćanje PDV-a za prodaju na daljinu uvezene robe niske vrijednosti. Međutim, dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač koji je imenovao posrednika i dalje je odgovoran za obveze u pogledu PDV-a, uključujući plaćanje PDV-a zajedno s posrednikom. U praksi će države članice pokušati naplatiti PDV od posrednika, a ako to ne uspije, mogu pokušati naplatiti PDV od dobavljača. Potrebno je istaknuti da posrednik nije nužno ona osoba koja podnosi carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet.

Da bi mogao registrirati poreznog obveznika u IOSS-u, posrednik se najprije mora prijaviti u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, što mu omogućuje upotrebu IOSS-a za dobavljače koji obavljaju prodaju na daljinu uvezene robe niske vrijednosti. Primit će identifikacijski broj koji mu omogućuje da djeluje kao posrednik u programu za uvoz (članak 369.q stavak 2. Direktive o PDV-u). Na temelju tog identifikacijskog broja relevantna država članica može identificirati posrednika. Međutim, taj identifikacijski broj posrednika nije broj za PDV i posrednik ga ne može upotrijebiti za prijavu PDV-a za oporezive transakcije. Nakon toga, posrednik u državi članici identifikacije registrira sve porezne obveznike koje predstavlja te prima identifikacijski broj za PDV u IOSS-u za svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan (članak 369.q stavak 3. Direktive o PDV-u).

Države članice mogu utvrditi pravila ili uvjete koji će se primjenjivati na porezne obveznike koji žele djelovati u svojstvu posrednika u IOSS-u (npr. jamstva).

4.2.6. Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u

Pri registraciji za IOSS porezna tijela države članice identifikacije izdaju identifikacijski broj za PDV u IOSS-u dobavljačima ili poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljem, a koji su pretpostavljeni dobavljači, posrednicima koji djeluju u ime dobavljača ili poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljima. Potrebno je napomenuti da će porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem imati jedan identifikacijski broj za PDV u IOSS-u, bez obzira na broj osnovnih dobavljača kojima omogućuje prodaju na daljinu uvezene robe niske vrijednosti kupcima u EU-u jer se porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem smatra dobavljačem u svakoj takvoj prodaji. Međutim, posrednici će primiti zaseban identifikacijski broj za PDV u IOSS-u za svakog poreznog obveznika kojega predstavljaju.

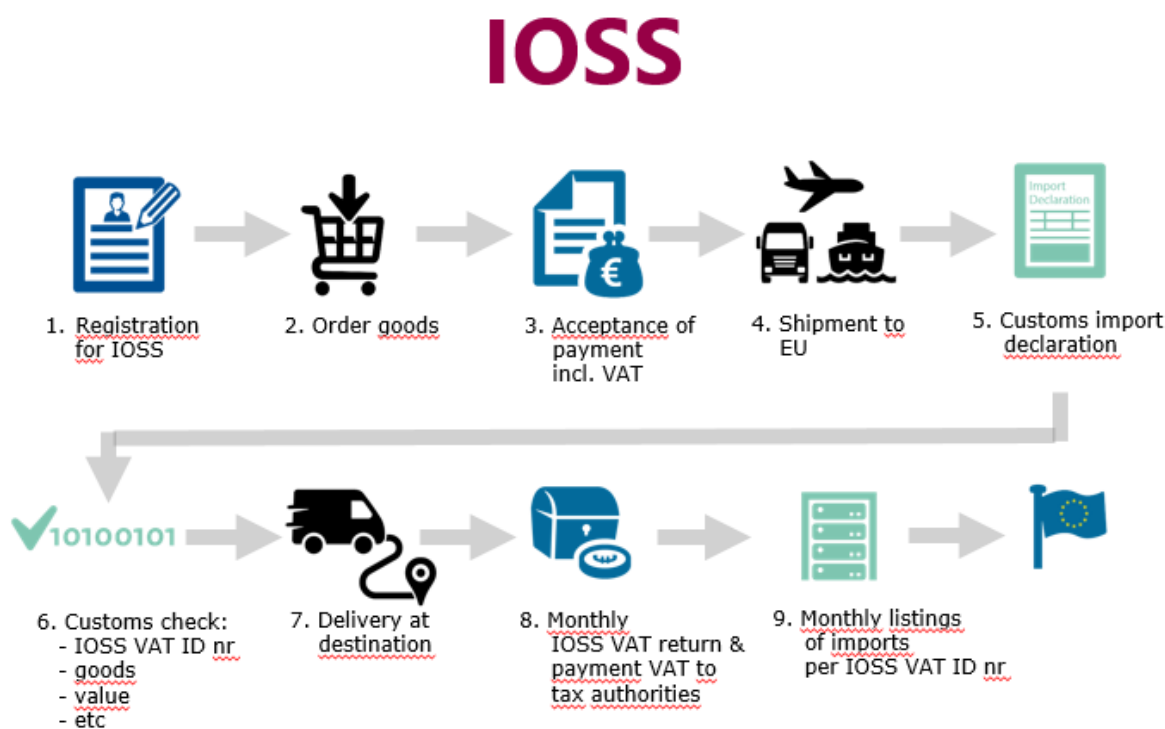
Taj je identifikacijski broj za PDV u IOSS-u moguće upotrebljavati samo za prijavu prodaje na daljinu uvezene robe unutar programa za uvoz, a ne za neku drugu vrstu isporuke robe ili usluga koje dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može obavljati. Potrebno je istaknuti da su u pogledu isporuka prikladnih za program Unije ili program ne-Unije potrebne zasebne registracije (vidjeti poglavlje 3.). Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem i koji namjerava upotrebljavati program za uvoz prijavljivat će svaku takvu prodaju na daljinu uvezene robe kupcima u cijelom EU-u s pomoću svojeg identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u. Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u navest će se carinskim tijelima u carinskoj deklaraciji u svrhu puštanja robe u slobodni promet unutar EU-a u sustavu oslobođenja od PDV-a. Važno je da se dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem kao pretpostavljeni dobavljač pobrine da se identifikacijski broj za PDV u IOSS-u na siguran način prenese carinskim tijelima

putem lanca opskrbe. Otkrivanje identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u potrebno je svesti na najmanju moguću mjeru te ga je stoga potrebno prenositi samo stranama u lancu opskrbe kojima je potreban za puštanje robe u slobodni promet u državi članici uvoza.

Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u sastoji se od 12 alfanumeričkih znakova. Više informacija o načinu registracije za IOSS i strukturi identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u nalazi se na portalu OSS-a za PDV.

4.2.7. Kako funkcionira program za uvoz?

Slika 4.: program za IOSS

Prvi korak koji dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora izvršiti kako bi se mogao koristiti programom za uvoz jest registrirati se na elektroničkom portalu države članice (vidjeti pojedinih u odjeljcima od 4.2.4. do 4.2.6.).

Kada dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji upotrebljava program za uvoz, isporučuje robu otpremljenu ili prevezenu iz područja izvan EU-a kupcima unutar EU-a, mjesto isporuke te robe nalazi se u EU-u, točnije, u državi članici u koju se isporučuje (vidjeti prethodni odjeljak 4.1.4.). Slijedom toga, dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji upotrebljava program za uvoz, morat će naplatiti PDV već pri prodaji robe kupcima u EU-u.

Kada se primjenjuje PDV?

Vrijeme isporuke trenutak je u kojemu dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem prihvaća plaćanje. To je trenutak u kojemu dobavljač koji prodaje robu putem elektroničkog sučelja ili netko drugi u njegovo ime primi potvrdu plaćanja, poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca, bez obzira na trenutak u

kojem se izvrši stvarna novčana uplata, ovisno o tome što nastupi ranije (članak 41.a Provedbene uredbe o PDV-u).

U praksi će dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem prikazati cijenu robe i iznos PDV-a koji se obračunava na relevantnu narudžbu, a kupac će morati platiti cjelokupan iznos dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem.

Koja se stopa PDV-a primjenjuje?

Točna stopa PDV-a jest ona koja se primjenjuje na određenu robu u državi članici EU-a u kojoj se odvija isporuka. U praksi je to država članica koju kupac navede kao državu u koju je potrebno dostaviti robu.

Većina robe podliježe standardnoj stopi PDV-a, no određena roba podliježe sniženoj stopi PDV-a ovisno o naravi robe i državi članici EU-a u kojoj se odvija isporuka. Informacije o stopama PDV-a unutar EU-a nalaze se na internetskim stranicama svake države članice. Isto tako, Europska komisija te informacije navodi skupno na sljedećoj poveznici:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html

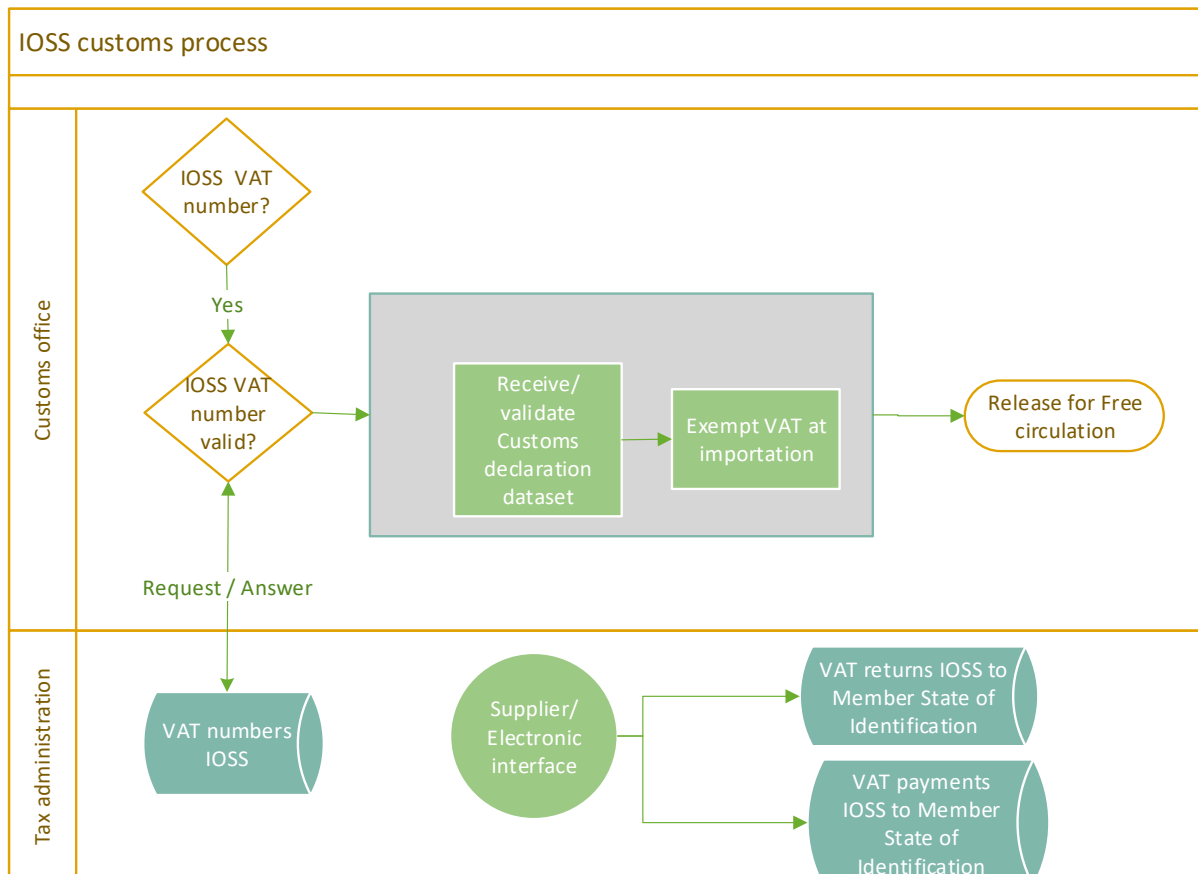
Puštanje u slobodni promet robe niske vrijednosti prijavljene prema programu za uvoz oslobođeno je plaćanja PDV-a pod uvjetom da se navede valjani broj za IOSS, i to najkasnije u carinskoj deklaraciji (vidjeti odjeljak 4.2.8.). To je potrebno kako ne bi došlo do dvostrukog oporezivanja iste robe.

4.2.8. Provjera identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u

Svi identifikacijski brojevi za PDV u IOSS-u koje izdaju porezna tijela u državama članicama EU-a bit će dostupni svim carinskim tijelima EU-a u elektroničkom obliku. Baza identifikacijskih brojeva za PDV u IOSS-u nije javna. Carinska će tijela pri zaprimanju identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u unutar skupa podataka u carinskoj deklaraciji provesti automatsku provjeru njegove valjanosti unutar baze identifikacijskih brojeva za PDV u IOSS-u. Ako je broj za IOSS valjan i stvarna vrijednost pošiljke ne premašuje 150 EUR, carinska tijela neće tražiti plaćanje PDV-a na robu niske vrijednosti uvezenu u okviru IOSS-a.

Osoba koja deklarira robu carinskim tijelima (npr. poštanski operater, žurni prijevoznik, carinski zastupnik itd.) ne provjerava i ne može provjeriti valjanost identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u.

Slika 5.: carinski postupak za IOSS

Mjesečni popis koji sadržava ukupnu vrijednost uvoza robe niske vrijednosti prijavljene unutar EU-a za svaki identifikacijski broj za PDV u IOSS-u tijekom određenog mjeseca izrađivat će se na temelju carinskih deklaracija koje su podnesene u svakoj državi članici EU-a. Deklaranti neće biti uključeni u sastavljanje tih mjesečnih popisa IOSS-a.

Zbirni mjesečni popisi bit će dostupni poreznim tijelima unutar EU-a. Poreznim će tijelima ti popisi služiti za analizu vrijednosti uvezene robe prijavljene kao oslobođene prema identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u usporedno s prijavljenom vrijednosti PDV-a u prijavi u IOSS-u koju je podnio isti porezni obveznik. Dodatne pojedinosti nalaze se u smjernicama o carinskim postupcima u odjeljku 3.1.6.

U slučaju prestanka valjanosti ili gubitka identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u, bit će potrebno platiti PDV pri uvozu (vidjeti i odgovore na 35. i 36. pitanje).

4.2.9. Koje su vaše obveze ako upotrebljavate program za uvoz?

Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljač), a koji upotrebljava program za uvoz, treba u pogledu PDV-a poduzeti sljedeće:

- osigurati prikaz PDV-a koji kupac treba platiti u državi članici u koju se roba otprema/prevozi najkasnije u trenutku završetka postupka narudžbe
- naplatiti kupcu PDV za isporuke svake primjenjive robe koja je otpremljena/prevezena u EU (npr. netrošarinska roba otpremljena u državu članicu EU-a u obliku pošiljaka čija vrijednost ne premašuje 150 EUR)

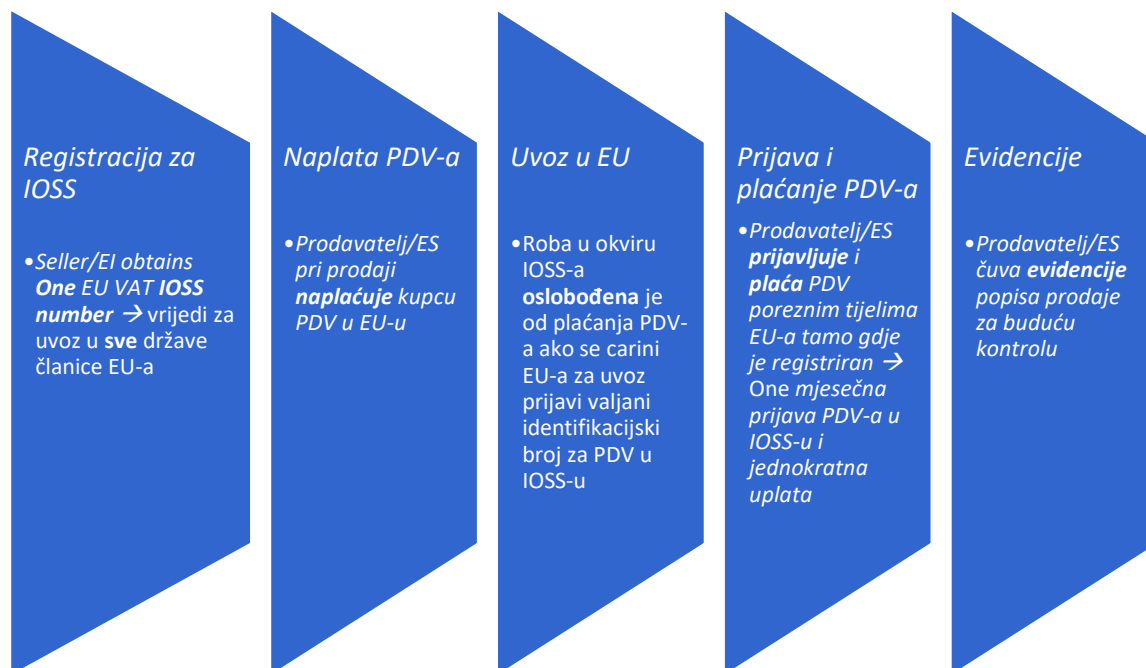
- pobrinuti se da se primjenjiva roba otpremi u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje prag od 150 EUR
- preporučuje se da se na računu s PDV-om (ako se izdaje) ili na komercijalnom računu koji je priložen robi za potrebe carinjenja navede sljedeće:
 - a) cijena koju plaća kupac u eurima
 - b) iznos PDV-a koji je naplaćen kupcu, i to za svaku stopu PDV-a zasebno
- pružiti prijevozniku / carinskom deklarantu robe (kao što je poštanski operater, žurni prijevoznik ili carinski zastupnik) informacije potrebne za carinjenje u EU-u, uključujući identifikacijski broj za PDV u IOSS-u kako se PDV ne bi obračunao u trenutku uvoza (puštanja u slobodni promet). Dobavljač koji je registriran u IOSS-u dostavit će te informacije izravno prijevozniku / carinskom deklarantu. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji nije uključen u otpremu ili prijevoz robe, općenito će te informacije pružiti osnovnom dobavljaču i pristati na stroga pravila upotrebe svojeg identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u, što uključuje otkrivanje toga broja prijevozniku / carinskom deklarantu.

Ni prijevoznik ni carinski deklarant uvezene robe ne trebaju provjeriti iznos naplaćenog PDV-a ni stopu PDV-a koju je primijenio dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem u IOSS-u. Ako je u carinskoj deklaraciji podnesenoj u vezi s pošiljkom naveden valjan identifikacijski broj za PDV u IOSS-u, na uvoz te pošiljke neće biti obračunat PDV. PDV je u tom slučaju plaćen dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem unutar kupovne cijene u trenutku prodaje (prihvatanja plaćanja).

- podnijeti mjesečnu prijavu u IOSS-u državi članici identifikacije za sve primjenjive isporuke robe prodane kupcima u cijelom EU-u. Ako ste registrirani putem posrednika, pobrinite se da ima sve informacije koje su mu potrebne za izvršavanje obveza podnošenja mjesečne prijave PDV-a u IOSS-u svojoj državi članici identifikacije. Prijava PDV-a u IOSS-u sadržavat će ukupnu vrijednosti prodane robe, njezinu stopu PDV-a i ukupan iznos PDV-a koji je potrebno platiti, a te će stavke biti raščlanjene po državama članicama EU-a u koje se roba prevozi te po standardnoj i sniženoj stopi. Rok za podnošenje prijave PDV-a u IOSS-u jest kraj mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog mjeseca.
- izvršiti mjesečno plaćanje dospjelog PDV-a državi članici identifikacije kako je navedeno u prijavi PDV-a u IOSS-u. Rok za plaćanje jest kraj mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog mjeseca. Ako ste registrirani putem posrednika, pobrinite se da svakog mjeseca plaća PDV svojoj državi članici identifikacije.
- čuvati evidencije o svakoj primjenjivoj prodaji na daljinu uvezene robe u IOSS-u tijekom sljedećih 10 godina za slučaj potencijalnih revizija koje bi mogla provesti porezna tijela EU-a. Člankom 63.c Provedbene uredbe o PDV-u propisan je sadržaj tih informacija i evidencija (vidjeti poglavlje 2., odjeljak 2.2.1.1.).

Više informacija o načinu podnošenja prijave PDV-a u IOSS-u, načinu plaćanja PDV-a i obvezama čuvanja evidencija nalazi se na portalu OSS-a za PDV.

Slika 6.: sažetak programa za uvoz

4.2.10. Pitanja i odgovori o IOSS-u

Transakcije opisane u sljedećim pitanjima predstavljaju prodaju na daljinu uvezene robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR, koja se još naziva i robom niske vrijednosti.

a) *Općenito*

1. *Koje su prednosti upotrebe IOSS-a?*

Upotreba IOSS-a omogućava dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja sučeljem (pretpostavljenom dobavljaču) da kupcu koji plaća cijenu u koju je uračunat PDV u trenutku kupnje putem interneta osigura transparentnu transakciju. Kupac ima pouzdane podatke o ukupnoj cijeni transakcije i ne suočava se s neočekivanim troškovima (PDV-om i, u načelu, dodatnom naknadom za carinjenje) koje bi morao platiti kada se roba uveze u EU.

Nadalje, upotrebom IOSS-a nastoji se postići brzo puštanje robe pri carinskim tijelima i pravovremena dostava robe kupcu, što je često ključno za samog kupca.

Osim toga, upotrebom IOSS-a pojednostavljuje se logistika s obzirom na to da roba može ući u EU i biti puštena u slobodni promet u bilo kojoj državi članici, bez obzira na to koja je država članica konačno odredište te robe.

2. *Roba kupljena prije 1. srpnja 2021. i koja ulazi u EU nakon 1. srpnja 2021.*

Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (kao pretpostavljeni dobavljač) ne može se koristiti IOSS-om za prijavu prodaja na daljinu robe koje su izvršene prije 1. srpnja 2021. Stoga će roba kupljena u trećem području ili trećoj zemlji prije 1. srpnja 2021. (npr. u lipnju 2021. ili ranije) i koja ulazi u EU 1. srpnja 2021. ili nakon toga podlijevati plaćanju PDV-a pri uvozu.

b) Registracija

3. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u isključivo putem vlastite internetske trgovine. Što trebam učiniti?

Od 1. srpnja 2021. sva roba komercijalne naravi uvezena u EU podliježe PDV-u. Možete iskoristiti to pojednostavnjenje da biste naplatili PDV na prodaju robe niske vrijednosti i registrirali se u IOSS-u u jednoj od država članica EU-a (internetska registracija putem posrednika s poslovnim nastanom u EU-u³⁶ – vidjeti odjeljke 4.2.4. i 4.2.5. te portal OSS-a za PDV).

Ako se odlučite registrirati u IOSS-u, trebat ćete se registrirati samo u jednoj državi članici EU-a, a moći ćete prodavati robu u svih 27 država članica. Morat ćete imenovati posrednika koji će vas registrirati u IOSS-u u državi članici u kojoj taj posrednik ima poslovni nastan. Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u koji izdaje država članica u kojoj ste se registrirali za IOSS (država članica identifikacije) potrebno je upotrebljavati za prijavu svake prodaje robe niske vrijednosti kupcima u svim državama članicama EU-a putem IOSS-a.

U trenutku prodaje morat ćete kupcima obračunati stopu PDV-a koja se primjenjuje na robu u državi članici u koju će se roba otpremiti. Pri slanju robe kupcu unutar EU-a, preporučuje se da na siguran način prenesete svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u osobi odgovornoj za prijavu robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a (npr. poštanskom operateru, žurnom prijevozniku, carinskom zastupniku) kako PDV ne bi ponovno bio naplaćen pri carini u EU-u u trenutku uvoza robe. Taj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ne biste trebali otkrivati stranama koje nisu uključene u deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet. Carinska tijela izvršavat će svoje dužnosti u svrhu osiguravanja sukladnosti s carinskim i drugim zakonodavstvom kojim se uređuje kretanje robe preko granica bez obračunavanja niti naplate PDV-a.

Posrednik koji vas je registrirao u IOSS-u morat će svakog mjeseca podnijeti prijavu PDV-a u IOSS-u do kraja mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog mjeseca (npr. za prodaje izvršene u rujnu potrebno je podnijeti prijavu PDV-a u IOSS-u do 31. listopada). Prijava PDV-a u IOSS-u sadržava sve prodaje robe niske vrijednosti unutar EU-a putem IOSS-a raščlanjene po državi članici odredišta i stopi PDV-a te prikazuje ukupan iznos dospjelog PDV-a u EU-u. Isto tako, posrednik mora do kraja mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog mjeseca platiti ukupan iznos PDV-a državi članici identifikacije prema prijavi PDV-a u IOSS-u (npr. za prodaje izvršene u rujnu potrebno je podnijeti prijavu PDV-a u IOSS-u do 31. listopada).

Ako se ne registrirate u IOSS-u, nadležna tijela naplatit će PDV pri uvozu robe niske vrijednosti. Kupac u EU-u primit će robu tek nakon što PDV bude plaćen. Može se dogoditi da zastupnik koji podnosi carinsku deklaraciju u ime kupca (npr. poštanski operater ili žurni prijevoznik) isto tako naplati kupcu dodatnu naknadu za carinjenje³⁷. Budući da su kupci u EU-u navikli na to da cijena uključuje PDV, naplata dodatnih naknada u trenutku uvoza može dovesti do toga da kupac odbije preuzeti paket.

³⁶ Osim u slučaju da imate poslovni nastan u trećoj zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći u području naplate PDV-a.

³⁷ U većini se slučajeva radi o fiksnoj naknadi, koja obično nije povezana s vrijednosti robe ili plaćenog PDV-a.

4. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u isključivo putem vlastite internetske trgovine. Postoji li prag za registraciju u IOSS-u?*

Ne, ne postoji prag za registraciju u IOSS-u. Poduzeća koja prodaju robu niske vrijednosti kupcima unutar EU-a mogu se registrirati u IOSS-u bez obzira na ukupan promet koji će ostvariti od prodaje tim kupcima. Vidjeti 3. pitanje za dodatne pojedinosti.

5. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u isključivo putem elektroničkog sučelja kojim se omogućuje isporuka (npr. mjesto trgovanja, platforma itd.) te ne prodajem nikakvu robu putem vlastite internetske trgovine. Što trebam učiniti?*

Ako prodajete robu niske vrijednosti kupcima u EU-u samo putem elektroničkog sučelja, ne morate se registrirati u IOSS-u. Za ispunjavanje obveza u pogledu PDV-a povezanih s prodajom odgovoran je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji postaje pretpostavljeni dobavljač za tu prodaju robe B2C (vidjeti pojedinosti o konceptu pretpostavljenog dobavljača u poglavlju 2., točnije u odjeljcima 2.1.3. i 4.1.4. i scenarijima od 3.a do 3.c i scenarijima 4.a i 4.b u poglavlju 5.).

Kada prodajete robu putem elektroničkog sučelja, smatra se da tu robu isporučujete poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a zatim je on isporučuje kupcu. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljač) obavezan je kupcu obračunati i naplatiti PDV. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem može se registrirati u IOSS-u i ispuniti obveze u pogledu PDV-a na način opisan u prethodnom 3. pitanju.

Ako se porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registrira u IOSS-u i organizira otpremu ili prijevoz vaše robe kupcu, vi ne preuzimate nikakve posebne obveze u vezi s PDV-om u EU-u. Međutim, ako vi organizirate otpremu ili prijevoz svojem kupcu, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pružit će vam svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u koji je potrebno prenijeti osobi odgovornoj za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a (npr. poštanskom operateru, žurnom prijevozniku ili carinskom zastupniku). Ta će osoba prenijeti broj za IOSS carinskim tijelima u svrhu puštanja robe u slobodni promet bez naplate PDV-a. Taj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ne biste trebali otkrivati stranama koje nisu uključene u deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet (najvjerojatnije će vam porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem odrediti jasne trgovačke uvjete prije nego što vam pruži svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u).

Ako se porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne registrira u IOSS-u, PDV povezan s tom robom naplatit će se pri uvozu u EU. PDV dopijeva na naplatu u državi članici u kojoj završava otprema ili prijevoz robe. Plaća ga osoba koju se smatra odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu prema nacionalnom zakonodavstvu o PDV-u. Većina država članica odredi da je kupac u EU-u koji prima robu osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a. Međutim, države članice mogu odrediti da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljač) osoba koja je u tim slučajevima odgovorna za plaćanje PDV-a.

6. *Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u isključivo putem nekoliko elektroničkih sučelja. Što trebam učiniti?*

Odgovor je sličan onom na 5. pitanje.

Ako se svaki porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registrira u IOSS-u, trebali biste čuvati jasne evidencije o prodajama izvršenima preko svakog od tih elektroničkih sučelja. Ako organizirate prijevoz, trebali biste se pobrinuti da osobi koja je odgovorna za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a (npr. poštanskom operateru, žurnom prijevozniku ili carinskom zastupniku) pružite identifikacijski broj za PDV u IOSS-u koji odgovara poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem putem kojeg je izvršena prodaja. Taj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ne biste trebali otkrivati stranama koje nisu povezane s deklaracijom robe za puštanje u slobodni promet (svaki će vam porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem najvjerojatnije odrediti jasne trgovačke uvjete prije nego što vam pruži svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u).

7. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u putem vlastite internetske trgovine i putem elektroničkog sučelja registriranog u IOSS-u. Što trebam učiniti?

Trebali biste čuvati jasne evidencije o robi koja je prodana putem vaše internetske trgovine i one koja je prodana putem elektroničkog sučelja. Ako se odlučite na registraciju u IOSS-u za prodaju koju obavljate putem svoje internetske trgovine, trebali biste pružiti svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u osobi koja je odgovorna za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a (npr. poštanskom operateru, žurnom prijevozniku ili carinskom zastupniku) u vezi s robom koju prodajete putem vlastitih internetskih stranica.

U slučaju robe koja se prodaje putem elektroničkog sučelja, s obzirom na to da vi organizirate prijevoz, trebali biste osobi koja je odgovorna za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a pružiti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem. Kada prodajete robu putem elektroničkog sučelja, smatra se da tu robu isporučujete poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a zatim je on isporučuje kupcu. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem obavezan je obračunati i naplatiti PDV kupcu (vidjeti odjeljak 2.1.3., prethodno 5. pitanje i scenarije od 3.a do 3.c u poglavlju 5.) te prijaviti i platiti PDV poreznim tijelima.

Ako se ne registrirate u IOSS-u za prodaju koju obavljate putem svoje internetske trgovine, ne možete upotrebljavati identifikacijski broj za PDV u IOSS-u poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem za prodaju koja je izvršena putem vlastitih internetskih stranica. U tom će se slučaju PDV za robu koja je prodana putem vaše internetske trgovine naplatiti kupcu u trenutku uvoza u EU.

Potrebno je napomenuti da će porezna tijela usporediti ukupnu vrijednost transakcija prijavljenih pri uvozu prema svakom identifikacijskom broju za PDV u IOSS-u s prijavama PDV-a u IOSS-u koje su podnesene pod tim identifikacijskim brojevima za PDV u IOSS-u.

8. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom izvan EU-a i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u putem vlastite internetske trgovine za koju sam registriran u IOSS-u. Osim toga prodajem i robu niske vrijednosti putem elektroničkog sučelja, a porezni obveznik koji njime upravlja nije registriran u IOSS-u. Što trebam učiniti?

Kao i u 7. pitanju, trebali biste čuvati jasne evidencije o robi koja je prodana putem vaše internetske trgovine i one koja je prodana putem elektroničkog sučelja.

U slučaju robe koja je prodana putem vaše internetske trgovine, trebali biste naplatiti PDV svojim kupcima i pružiti svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u osobi koja je odgovorna za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a. U slučaju robe koja je prodana putem elektroničkog sučelja, svojim kupcima ne možete naplatiti PDV jer se smatra da ste tu

robu isporučili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a zatim se smatra da taj porezni obveznik isporučuje tu robu kupcu (vidjeti odjeljak 2.1.3.). Na osnovi toga, u slučaju prodaje obavljene putem elektroničkog sučelja ne možete upotrijebiti svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u u trenutku kada se roba uvozi u EU.

Budući da se porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije registrirao u IOSS-u, dospjeli PDV povezan s tom robom naplatit će se pri uvozu u EU. PDV dopijeva na naplatu u državi članici u kojoj završava otprema ili prijevoz robe. Plaća ga osoba koju se smatra odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu prema nacionalnom zakonodavstvu o PDV-u. Većina država članica odredi da je kupac u EU-u koji prima robu osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a. Međutim, države članice mogu odrediti da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljač) osoba koja je u tim slučajevima odgovorna za plaćanje PDV-a.

Potrebno je napomenuti da, u slučaju da nehotice upotrijebite svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u za robu niske vrijednosti prodanu putem elektroničkog sučelja, država članica identifikacije očekivat će prijavu i plaćanje višeg iznosa PDV-a putem vaše prijave PDV-a u IOSS-u jer će države članice voditi mjesečni popis koji sadržava vrijednost sve robe koju ste prijavili koristeći se svojim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u. Država članica identifikacije usporedit će taj iznos s onim koji se navede u prijavi PDV-a u IOSS-u.

9. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u i prodajem robu niske vrijednosti isključivo kupcima u državi članici poslovnog nastana mog poduzeća. Roba se kupcima u državi članici u kojoj imam poslovni nastan otprema izravno iz mjesta izvan EU-a. Što trebam učiniti?

Odgovor je sličan onom na 3. pitanje. Možete se odlučiti na registraciju u IOSS-u, no niste obvezni imati posrednika za tu svrhu. U ovom je slučaju država članica u kojoj imate poslovni nastan država članica identifikacije. Kupcu ćete obračunavati i naplaćivati PDV koji se primjenjuje u državi članici u koju se otprema ili prevozi roba. Morat ćete prenijeti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u osobi koja je odgovorna za deklaraciju robe za puštanje u slobodni promet unutar EU-a kako PDV ne bi bio ponovno naplaćen pri uvozu. Taj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ne biste trebali otkrivati stranama koje nisu povezane s deklaracijom robe za puštanje u slobodni promet.

Ako odlučite ne registrirati se u IOSS-u, osoba koju se smatra odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu prema nacionalnom zakonodavstvu o PDV-u (obično je to kupac) morat će platiti PDV pri uvozu u EU, kao i naknadu za carinjenje, ako je potrebno, koju naplaćuje poduzeće koje prijavljuje robu niske vrijednosti carini. Takva se prodaja robe ne uključuje u domaću prijavu PDV-a.

10. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u cijelom EU-u putem svoje internetske trgovine. Roba se kupcima u EU-u otprema izravno iz mjesta izvan EU-a. Što trebam učiniti?

Odgovor je sličan onima na 3. i 9. pitanje. Ako se registrirate u IOSS-u, uvijek morate primjenjivati stopu PDV-a države članice u koju se roba otprema ili prevozi.

11. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u i prodajem robu niske vrijednosti kupcima u EU-u isključivo putem elektroničkih sučelja kojima se omogućuju isporuke (npr. mjesto trgovanja, platforma itd.), a ne putem vlastite internetske trgovine. Roba se kupcima u EU-u otprema izravno iz mjesta izvan EU-a. Što trebam učiniti?

Odgovor je jednak kao i na 5. pitanje. U toj situaciji porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem postaje pretpostavljeni dobavljač. Trebali biste se pobrinuti da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem u potpunosti informiran o otpremi ili prijevozu robe koji se odvija iz mjesta izvan EU-a prije nego što se obavi isporuka te biste u svojim evidencijama o PDV-u trebali čuvati jasne dokaze o otpremi ili prijevozu robe iz mjesta izvan EU-a.

U kontekstu PDV-a vi isporučujete tu robu poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a on isporučuje robu vašem kupcu (vidjeti više pojedinosti o konceptu pretpostavljenog dobavljača u poglavlju 2., točnije u odjeljku 2.1.3. i 4.1.4. te scenarijima od 3.a do 3.c te scenarijima 4.a i 4.b u poglavlju 5.).

Imate obveze vođenja evidencija u vezi s tim transakcijama.

12. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u i uvozim robu niske vrijednosti u velikim pošiljkama u ime svojeg poduzeća u državi članici u kojoj imam poslovni nastan. Nakon što se ocarini, prodajem je kupcima u državi članici u kojoj imam poslovni nastan. Trebam li se registrirati u IOSS-u za te transakcije?

Ne, ne možete se registrirati u IOSS-u za te transakcije.

Ako uvozite robu niske vrijednosti u svoje ime, a zatim je prodajete kupcima u svojoj zemlji, za te transakcije ne možete upotrebljavati IOSS. Pri uvozu robe potrebno je slijediti opća pravila (standardni ili pojednostavljeni postupak) koja se primjenjuju za unos i uvoz robe u EU; pojedinosti potražite u dokumentu [Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union \(Smjernice o carinskim formalnostima pri unosu i uvozu u Europsku uniju\)](#). Naknadne prodaje kupcima u državi članici u kojoj imate poslovni nastan odvijat će se prema uobičajenim pravilima za domaće isporuke. Te prodaje morate navesti u svojoj domaćoj prijavi PDV-a.

13. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u i uvozim robu niske vrijednosti u velikim pošiljkama u svoje ime u državi članici u kojoj imam poslovni nastan. Nakon što se ocarini, prodajem je kupcima u državi članici u kojoj imam poslovni nastan i kupcima u drugim državama članicama EU-a. Trebam li se registrirati u IOSS-u za te transakcije?

Ne, za te transakcije ne možete upotrebljavati IOSS jer se prodaja izvršava tek nakon što ste već uvezli robu u EU. Prodaje kupcima u državi članici u kojoj imate poslovni nastan odvijat će se prema uobičajenim pravilima za domaće isporuke. Te ćete prodaje navesti u svojoj domaćoj prijavi PDV-a. Na raspolaganju su vam dvije mogućnosti za prijavu, obračun i plaćanje PDV-a za prodaje izvršene kupcima u drugim državama članicama EU-a (tj. zemljama odredišta robe): i. izravna registracija u svakoj državi članici u koju se šalje roba ili ii. upotreba programa Unije (sustav „sve na jednom mjestu” Unije – vidjeti poglavlje 3., odjeljak 3.2.).

14. Vlasnik sam poduzeća koje ima poslovni nastan u EU-u ili izvan njega te unosim robu u EU, gdje se ona smješta u carinsko skladište prije nego se proda kupcima u EU-u. Mogu li upotrebljavati IOSS za te transakcije?

Ne, ne možete upotrebljavati IOSS za te transakcije. Kada se roba već nalazi u EU-u, ne možete upotrijebiti IOSS jer je jedan od uvjeta upotrebe IOSS-a otprema ili prijevoz robe koji izvršava dobavljač ili netko drugi u njegovo ime iz treće zemlje ili trećeg područja kupcu unutar EU-a. Osim toga, robu namijenjenu krajnjoj upotrebi ili potrošnji nije moguće smjestiti

u carinsko skladište (članak 155. Direktive o PDV-u).

Morate ukloniti robu iz carinskog skladišta i pustiti je u slobodni promet unutar EU-a, za što ćete platiti PDV (tj. po stopi PDV-a koja se primjenjuje u državi članici uvoza) i carinu (ako je primjenjivo) (vidjeti [Smjernice o carinskim formalnostima pri unosu i uvozu u Europsku uniju](#)). Zatim ćete naplatiti PDV države članice u koju se roba otprema/prevozi. Ako se vaši kupci nalaze u nekoliko država članica EU-a, možete upotrijebiti program Unije (sustav „sve na jednom mjestu” Unije – vidjeti poglavlje 3., odjeljak 3.2.).

15. Vlasnik sam poduzeća s poslovnim nastanom na Kanarskim otocima, tj. na carinskom području EU-a, ali izvan područja PDV-a. Prodajem robu niske vrijednosti koja se otprema/prevozi s Kanarskih otoka kupcima u EU-u putem vlastite internetske trgovine. Smatra li se da je prodaja koju obavljam prodaja uvezene robe na daljinu i mogu li se za te isporuke registrirati u IOSS-u? Hoće li se moja prodaja smatrati prodajom na daljinu unutar Zajednice i mogu li se na toj osnovi registrirati za program OSS-a?

Kanarski otoci dio su carinskog područja EU-a, no ne pripadaju području PDV-a (vidjeti popis trećih područja u odjeljku 1.4. – Pojmovnik). Prodaja na daljinu uvezene robe obuhvaća prodaju izvršenu iz trećih zemalja te trećih područja (vidjeti odjeljak 4.1.3.). Slijedom toga, vaša prodaja predstavlja prodaju na daljinu uvezene robe za koju se možete registrirati u IOSS-u putem posrednika. Vidjeti i odgovor na 3. pitanje.

16. Porezni sam obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem s poslovnim nastanom u EU-u i brojni dobavljači koji prodaju robu putem moje platforme imaju poslovni nastan na Kanarskim otocima. Vrijednost robe koju ti dobavljači prevoze/otpremaju s Kanarskih otoka često ne premašuje 150 EUR. Je li potrebno smatrati tu prodaju prodajom na daljinu uvezene robe niske vrijednosti ili je tu prodaju potrebno smatrati prodajom na daljinu unutar Zajednice? Ako je to slučaj, smatram li se ja pretpostavljenim dobavljačem za te isporuke?

Kako je navedeno u odgovoru na 15. pitanje, roba isporučena s Kanarskih otoka ispunjava uvjete prodaje uvezene robe na daljinu. Stoga, kao porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem kojim se omogućuje otprema ili prijevoz robe prodane na daljinu u EU, vi postajete pretpostavljeni dobavljač. Vidjeti i odgovore na 5. pitanje.

c) Prag od 150 EUR

Preporučuje se dobavljačima i poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljem da obrate pažnju na stvarnu vrijednost pošiljaka otpremljenih ili prevezenih u EU. Primjeri predstavljeni u pitanjima od 18. do 25. trebali bi se u praksi rijetko javljati ako dobavljači, osnovni dobavljači i porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem budu primjenjivali preporuke iz ovih objašnjenja.

17. Kako se utvrđuje „stvarna vrijednost”?

U nastavku je navedeno nekoliko primjera u kojima se pojašnjava kako se utvrđuje stvarna vrijednost.

Primjer 1.: račun na kojem je naveden ukupni iznos cijene plaćen za robu bez raščlambe na neto cijenu robe i troškove prijevoza. Iznos PDV-a naveden je zasebno.

Cijena robe kako je navedena na računu: 140 EUR

PDV (20 %) kako je naveden na računu: 28 EUR

Ukupan iznos računa: 168 EUR

U tom primjeru troškovi prijevoza nisu zasebno navedeni na računu i stoga se ne mogu isključiti. Međutim, neto cijena robe ne premašuje 150 EUR te se stoga može upotrebljavati IOSS i pri uvozu se ne naplaćuju ni PDV ni carina.

Primjer 2.: račun na kojem je naveden ukupni iznos cijene plaćen za robu uz raščlambu na neto cijenu robe i troškove prijevoza. Iznos PDV-a naveden je zasebno.

Cijena robe kako je navedena na računu: 140 EUR

Troškovi prijevoza kako su navedeni na računu: 20 EUR

PDV (20 %) kako je naveden na računu: 32 EUR

Ukupan iznos računa: 192 EUR

U tom su primjeru troškovi prijevoza navedeni zasebno na narudžbi/računu. Kao takvi, troškovi prijevoza isključeni su iz stvarne vrijednosti. Stvarna vrijednost robe ne premašuje 150 EUR te se stoga može upotrebljavati IOSS i pri uvozu se ne naplaćuju ni PDV ni carina. Napominje se da se PDV primjenjuje na ukupnu vrijednost prodaje (npr. vrijednost robe i troškovi prijevoza u iznosu od 160 EUR).

18. Što se događa ako carinska tijela smatraju da je vrijednost robe za koju se upotrebljavao IOSS umanjena, a ispravna stvarna vrijednost premašuje 150 EUR?

U određenim situacijama stvarna vrijednost pri uvozu može premašivati prag od 150 EUR.

U situacijama u kojima se unatoč dobroj vjeri dobavljača ili poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem (kao pretpostavljenog dobavljača) može činiti da stvarna vrijednost premašuje 150 EUR, preporučuje se da carinsko tijelo države članice uvoza dopusti primatelju da dokaže da je robu kupio po cijeni (isključujući PDV) koja ne premašuje 150 EUR prije nego što naplati PDV na uvoz i carinu pri carinjenju robe. Primjeri takvih situacija mogu biti i. smanjena vrijednost zbog promotivne akcije / popusta (vidjeti odgovor na 20. pitanje), ii. oscilacije deviznog tečaja (vidjeti odgovor na 21. pitanje) ili iii. objedinjene pošiljke (vidjeti odgovore pitanja od 22. do 24.).

Međutim, u slučaju namjernog umanjivanja vrijednosti ili sumnje na prijevaru, primatelj neće moći dokazati da je kupio robu po cijeni koja ne premašuje 150 EUR (isključujući PDV). Nadalje, ne može se upotrebljavati program za IOSS. Ako dođe do takve situacije, kupac (primatelj) može:

- prihvatiti dostavu robe. U tom slučaju plaća PDV na uvoz i vjerojatno carinu carinskim tijelima, čak i ako je već platio PDV dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem.
- odbiti robu. U tom se slučaju primjenjuju uobičajena carinska praksa i formalnosti za odbijanje robe.

U oba se slučaja kupac (primatelj) može obratiti dobavljaču ili poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem radi povrata PDV-a koji mu je greškom naplaćen u vrijeme isporuke (a moguće i iznosa plaćenog za robu u slučaju odbijanja).

U slučaju da carina uoči namjerno umanjivanje vrijednosti, dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem (kao pretpostavljeni dobavljač) ne bi trebao navesti tu prodaju robe na daljinu u svojoj prijavi PDV-a u IOSS-u i trebao bi čuvati u svojim evidencijama relevantne dokaze (npr. dokaz kupca o plaćanju PDV-a carini u EU-u, odnosno dokaz o izvozu, uništenju ili ustupanju u korist države). O utjecaju takve situacije na carinu vidjeti poglavlje 3. odjeljak 3.1.2. smjernica o carinskim postupcima.

19. Što se događa ako je vrijednost robe umanjena, ali ispravljena stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR?

U toj situaciji uvoz robe niske vrijednosti može i dalje biti oslobođen od PDV-a pri uvozu pod uvjetom da se u carinskoj deklaraciji navede valjani broj za IOSS poreznog obveznika koji traži oslobađanje od plaćanja za uvoz. Roba se pušta u slobodni promet bez plaćanja dodatnog PDV-a carini (u prijavi PDV-a u IOSS-u potrebno je navesti ispravan iznos PDV-a te ga dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ili posrednik mora platiti).

Sa stajališta carine uvjeti za upotrebu uvozne deklaracije s iznimno smanjenim skupom podataka i dalje su ispunjeni. Dodatne pojedinosti o carinskim formalnostima nalaze se u poglavlju 3. odjeljku 3.1.2. smjernica o carinskim postupcima.

20. U trenutku prodaje na robu se primjenjivalo razdoblje promotivne akcije / popusta koje više ne vrijedi u trenutku ulaska robe u EU. Snižena/promotivna cijena koju je kupac platio ne premašuje 150 EUR te je iskazana u dokumentu priloženom pošiljci robe. Hoće li carina prihvatiti sniženu/promotivnu cijenu kao stvarnu vrijednost?

Stvarna vrijednost pri uvozu je neto cijena koju je kupac platio u trenutku isporuke (npr. u trenutku u kojem je prihvaćeno plaćanje kupca), kako je prikazano u dokumentu priloženom robi (npr. komercijalnom računu). U slučaju sumnje, carinska tijela mogu od kupca (primatelja) zatražiti dokaz o plaćanju prije puštanja robe u slobodni promet.

21. U situaciji u kojoj je roba plaćena u valuti koja nije euro, što se događa ako u trenutku isporuke stvarna vrijednost u EUR ne premašuje prag od 150 EUR (ili ekvivalentne vrijednosti u nacionalnoj valuti u državi članici u kojoj se euro ne upotrebljava), ali zbog oscilacija deviznog tečaja premašuje taj prag u trenutku uvoza?

Dobavljači ili porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem trebali bi uvijek napraviti izračun u trenutku isporuke da bi se utvrdilo može li se roba prijaviti u okviru programa za uvoz. Da bi se izbjegla situacija opisana u pitanju, preporučuje se da dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem navede na računu priloženom pošiljci cijenu u EUR, kako je utvrđena u trenutku prihvaćanja plaćanja. Carinska tijela prihvatit će tu vrijednost pri uvozu robe u EU (osim u slučaju sumnje na obmanu ili prijevaru), čime se sprečava moguće dvostruko nametanje plaćanja PDV-a pri uvozu.

U slučaju da država članica uvoza upotrebljava valutu koja nije euro, preporučuje se da država članica prihvati iznos koji je na računu naveden u EUR kako je prethodno navedeno za potrebe carinjenja i oporezivanja.

Na primjer:

Prodaja robe na daljinu s krajnjim odredištem u Njemačkoj, uvezena u Poljskoj gdje se prijavljuje za puštanje robe u slobodni promet. Račun priložen pošiljci izražen je u EUR.

Budući da je krajnje odredište robe Njemačka, poljskim carinskim tijelima preporučuje se da prihvate iznos koji je na računu naveden u EUR za potrebe carinjenja i PDV-a. Međutim, ako je roba uvezena u Poljsku i namijenjena je za poljskog kupca, račun koji je priložen pošiljci može biti izražen u poljskim zlotima.

U slučaju robe koja se prijavljuje putem IOSS-a, ako je iznos na računu izražen u stranoj valuti i pri uvozu konverzija vrijednosti iznosi približno 150 EUR, preporučuje se da carinska tijela primijene odgovarajuću strategiju u pogledu nadzora stvarne vrijednosti od 150 EUR. U takvim bi situacijama trebali razmotriti mogućnost da se kupcu (primatelju) dopusti da dokaže da plaćeni iznos u trenutku prodaje nije premašivao 150 EUR te da je, samim time, PDV ispravno plaćen u okviru IOSS-a. Primjerice, kupac može dokazati plaćeni iznos i datum plaćanja. Stoga se PDV ne bi trebao ponovno naplatiti, niti bi se carina (ako se primjenjuje na predmetnu robu) trebala naplatiti pri uvozu. Dodatne pojedinosti nalaze se u poglavlju 3. odjeljku 3.1.3. smjernica o carinskim postupcima.

d) Višestruke narudžbe

22. Što je objedinjena pošiljka?

Roba koju isti pošiljatelj (npr. dobavljač, osnovni dobavljač ili potencijalno porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem i djeluje kao pretpostavljeni dobavljač) zajedno pakira i istovremeno otprema istom primatelju (npr. kupcu u EU-u) te koja je obuhvaćena istim ugovorom o prijevozu (npr. zračni tovarni list) smatra se jednom pošiljkom.

U skladu s tim, kada isti pošiljatelj otpremi istom primatelju robu koja je zasebno naručena i isporučena, čak i ako u prostore poštanskog operatera ili žurnog prijevoznika na odredištu stigne istog dana, ali u zasebnim paketima, ta bi se roba trebala smatrati zasebnim pošiljkama, osim ako ne postoji razumna sumnja da je pošiljka namjerno razdvojena u svrhu izbjegavanja plaćanja carine. Isto tako, roba koju ista osoba zasebno naruči, ali se zajedno otpremi, smatrat će se jednom pošiljkom.

U slučaju da se roba naruči putem elektroničkog sučelja, porezni obveznik koji njime upravlja u trenutku isporuke ne raspolaže informacijama o tome otprema li osnovni dobavljač robu u jednoj pošiljci ili više njih.

Stoga se od poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem zahtijeva da formira određene razumne pretpostavke, npr. kada isti kupac u isto vrijeme naruči višestruke komade robe od istog dobavljača, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi pretpostaviti da će se roba otpremati u jednoj pošiljci. Kada isti kupac istog dana obavi nekoliko različitih narudžbi, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem isto bi tako trebao pretpostaviti da će roba obuhvaćena različitim narudžbama biti otpremljena u zasebnim pošiljkama.

Dodatne pojedinosti nalaze se u smjernicama o carinskim postupcima (odjeljak 1.3.2. i odjeljak 3.1.4.).

23. Što se događa u pogledu IOSS-a ako kupac putem jednog elektroničkog sučelja obavi jednu narudžbu čija vrijednost premašuje 150 EUR, ali robu isporučuju različiti dobavljači putem istog elektroničkog sučelja?

U skladu s člankom 14.a stavkom 1. Direktive o PDV-u, svaki osnovni dobavljač isporučuje svoju robu poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem, a koji je zatim isporučuje kupcu u EU-u. Samim time, svaka stavka određenog osnovnog dobavljača u

narudžbi predstavlja zasebnu isporuku robe koja se obično otprema/prevozi u zasebnoj pošiljci.

U tom slučaju, isporuka robe svakog osnovnog dobavljača može se prijaviti u okviru IOSS-a ako stvarna vrijednost pojedinačne pošiljke ne premašuje 150 EUR. Ako stvarna vrijednost isporuka robe osnovnog dobavljača premašuje 150 EUR po pošiljci, IOSS se ne može upotrebljavati.

Primjer 1.: Kupac putem elektroničkog sučelja od različitih osnovnih dobavljača naruči sljedeću robu koja se dostavlja u tri različite pošiljke, s time da ukupna vrijednost narudžbe iznosi 375 EUR:

isporuka a: roba od osnovnog dobavljača 1 u vrijednosti od 50 EUR

isporuka b: 2 komada robe (roba 1: 30 EUR + roba 2: 140 EUR) od osnovnog dobavljača 2 u vrijednosti od 170 EUR

isporuka c: 1 komad robe od osnovnog dobavljača 3 u vrijednosti od 155 EUR.

Isporuka a koju obavlja osnovni dobavljač 1 omogućena je putem elektroničkog sučelja u skladu s člankom 14.a stavkom 1. Iz toga slijedi da je porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem pretpostavljeni dobavljač te se isporuka a može prijaviti u IOSS-u.

Isporuka b ne može se prijaviti putem IOSS-a jer se smatra jedinstvenom isporukom koja se otprema ili prevozi u jednoj pošiljci i njezina stvarna vrijednost premašuje 150 EUR. Ne primjenjuje se pravilo o pretpostavljenom dobavljaču iz članka 14.a stavka 1.

Isporuka c ne može se prijaviti putem IOSS-a jer njezina stvarna vrijednost premašuje 150 EUR. Ne primjenjuje se pravilo o pretpostavljenom dobavljaču iz članka 14.a stavka 1.

PDV na isporuku b i isporuku c naplaćuje se pri uvozu u EU. Nakon uvoza PDV se plaća u skladu sa standardnim mehanizmom naplate PDV-a.

Primjer 2.: Kupac putem elektroničkog sučelja od različitih dobavljača naruči sljedeću robu koja se dostavlja u dvije različite pošiljke, s time da ukupna vrijednost narudžbe iznosi 160 EUR:

isporuka a: roba od osnovnog dobavljača 1 u vrijednosti od 50 EUR

isporuka b: roba od osnovnog dobavljača 2 u vrijednosti od 110 EUR.

Elektroničko sučelje omogućuje i isporuku a koju obavlja osnovni dobavljač 1 i isporuku b koju obavlja osnovni dobavljač 2, stoga se primjenjuju pravila o pretpostavljenom dobavljaču iz članka 14.a stavka 1. I isporuka a i isporuka b iz ovog primjera 2. mogu se prijaviti u IOSS-u.

24. Što se događa ako kupac kod istog dobavljača (putem njegove internetske trgovine) obavi nekoliko narudžbi koje pojedinačno ne premašuju vrijednost od 150 EUR? Zatim dobavljač pakira i otprema/prevozi svu naručenu robu u jednoj pošiljci koja premašuje 150 EUR. Isto se pitanje postavlja za robu niske vrijednosti naručenu od istog osnovnog dobavljača (putem elektroničkog sučelja registriranog u IOSS-u) koja se pakira i otprema/prevozi u jednoj pošiljci koja premašuje 150 EUR.

Svaka se narudžba smatra odvojenom isporukom neovisno o tome obavlja li je dobavljač ili osnovni dobavljač koji robu prodaje putem elektroničkog sučelja. Budući da svaka zasebna narudžba/ispоруka ne premašuje 150 EUR u trenutku prihvaćanja plaćanja, PDV bi trebao naplatiti dobavljač registriran u IOSS-u ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registriran u IOSS-u.

Ako se takve višestruke narudžbe zajedno pakiraju i otpremaju/prevoze, smatrat će se jednom pošiljkom. Ako su dobavljači ili porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem upoznati s činjenicom da će se u istoj pošiljci koja premašuje 150 EUR otpremiti ili prevoziti roba iz višestrukih narudžbi, trebali bi postupiti oprezno i ne prijaviti predmetnu pošiljku u IOSS-u. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebali bi kupcu nadoknaditi PDV naplaćen u trenutku prodaje, navodeći da će se PDV i carina morati platiti pri uvozu u EU. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebali bi čuvati evidencije u kojima je vidljivo da su predmetne narudžbe otpremljene u jednoj pošiljci čija vrijednost premašuje 150 EUR.

Ako dobavljači ili porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem (pretpostavljeni dobavljači) pošalju predmetne narudžbe u jednoj pošiljci čija vrijednost premašuje 150 EUR i ipak navedu svoj broj za IOSS, trebaju biti svjesni toga da će carina pri uvozu naplatiti carinsku pristojbu (ako je primjenjivo) i PDV na ukupnu vrijednost pošiljke (uključujući sve carinske pristojbe) te zanemariti broj za IOSS. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem morat će kupcu nadoknaditi PDV plaćen u okviru IOSS-a na temelju dokaza o plaćanju carini EU-a. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem moći će ispraviti svoju prijavu PDV-a u IOSS-u (ako je već podnesena) kako bi prikazao da više nije dužan platiti PDV u okviru IOSS-a. Isto bi tako trebao u svojoj evidenciji čuvati taj dokaz o tome da je kupac platio PDV. Vidjeti i odgovor na 18. pitanje.

25. Što se događa u pogledu IOSS-a ako se jedna narudžba od istog dobavljača ili osnovnog dobavljača koja premašuje 150 EUR odvoji (otpremi/preveze kupcu) u više pošiljaka čija vrijednost ne premašuje 150 EUR?

Kada se više komada robe kupi u jednoj transakciji (npr. narudžbi), to bi se u pogledu PDV-a smatralo jednom isporukom. Očekuje se da će se roba otpremiti/prevesti u jednoj pošiljci.

Budući da u vrijeme isporuke stvarna vrijednost transakcije premašuje 150 EUR, dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne može upotrebljavati IOSS. U skladu s tim, PDV se ne bi trebao kupcu naplatiti u trenutku prihvaćanja plaćanja te se tu prodaju uvezene robe na daljinu ne bi trebalo navesti u prijavu PDV-a u IOSS-u, čak i ako se roba otpremi u zasebnim pošiljkama. Ako se prodaja omogućuje putem elektroničkog sučelja, porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije u tom slučaju pretpostavljeni dobavljač jer stvarna vrijednost narudžbe/transakcije od jednog osnovnog dobavljača premašuje 150 EUR.

Čak i ako stvarna vrijednost jedne (djelomične) pošiljke ne premašuje 150 EUR, potrebno je obračunati PDV u trenutku uvoza jer se IOSS ne može primijeniti u trenutku isporuke (stvarna vrijednost narudžbe premašuje 150 EUR), a broj za IOSS ne smije se navoditi u carinskoj deklaraciji. Potrebno je napomenuti da carinska tijela mogu provoditi provjere da bi se utvrdilo je li narudžba ili pošiljka namjerno razdvojena radi ostvarivanja koristi od oslobođenja od carine te će se u tom slučaju naplatiti i carina.

26. Kupac u istoj narudžbi/transakciji kupi od istog dobavljača (putem njegovih internetskih stranica) ili osnovnog dobavljača (putem elektroničkog sučelja) robu u vrijednosti od 25 EUR i trošarinsku robu (npr. bocu vina) u vrijednosti od 30 EUR.

Roba će se otpremiti u jednoj pošiljci ili u odvojenim pošiljkama. Može li se IOSS primijeniti na tu narudžbu/transakciju?

Prodaja dva komada robe u jednoj narudžbi/transakciji predstavlja jednu isporuku. Budući da trošarinska roba nije obuhvaćena IOSS-om, ukupna narudžba/transakcija ne podliježe plaćanju PDV-a u trenutku kupnje. Činjenica da vrijednost narudžbe/transakcije ne premašuje 150 EUR nije relevantna. PDV se plaća pri uvozu neovisno o tome je li roba otpremljena u istoj pošiljci ili u odvojenim pošiljkama.

27. Kupac u dvije odvojene narudžbe/transakcije kupi od istog dobavljača (putem njegovih internetskih stranica) ili osnovnog dobavljača (putem elektroničkog sučelja) robu u vrijednosti od 25 EUR i trošarinsku robu (npr. bocu vina) u vrijednosti od 30 EUR. Dobavljač / osnovni dobavljač odluči obje narudžbe otpremiti u istoj pošiljci. Može li se u tom scenariju upotrebljavati IOSS?

Prva narudžba/transakcija sadržava robu niske vrijednosti. Stoga bi dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registriran u IOSS-u trebao obračunati PDV na tu prvu prodaju na daljinu. Druga narudžba/transakcija sadržava trošarinsku robu koja se ne može prijaviti u IOSS-u. Stoga dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registriran u IOSS-u ne može obračunati PDV na drugu prodaju na daljinu.

Dobavljač / osnovni dobavljač odluči zasebno kupljenu robu otpremiti/prevoziti u istoj pošiljci. U svrhu carinjenja to će se smatrati jedinstvenom pošiljkom koja je oporeziva u trenutku uvoza (carinske pristojbe i trošarine, ako je primjenjivo, uz PDV).

Dobavljači ili porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem upoznati s činjenicom da će se u istoj pošiljci otpremiti/prevoziti roba primjenjiva za IOSS i roba koja nije primjenjiva za IOSS trebali bi postupiti oprezno i ne prijaviti predmetnu pošiljku u IOSS-u. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem morat će kupcu nadoknaditi PDV plaćen u okviru IOSS-a na temelju dokaza o plaćanju carini EU-a. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem moći će ispraviti svoju prijavu PDV-a u IOSS-u (ako je već podnesena) kako bi prikazao da ne postoji dugovani PDV u okviru IOSS-a. Isto bi tako trebao u svojoj evidenciji čuvati taj dokaz da je kupac platio PDV. Vidjeti i odgovore na 18. i 24. pitanje.

e) Stopa PDV-a

28. Ako se IOSS upotrebljava, tko je odgovoran za provjeru ispravnosti stope PDV-a koja se primjenjuje u trenutku isporuke?

Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem registriran u IOSS-u dužan je naplatiti ispravnu stopu PDV-a koja se primjenjuje u relevantnoj državi članici potrošnje (npr. državi članici u koju se roba otprema). U slučaju poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem, to se temelji na informacijama koje dostavi osnovni dobavljač. Država članica potrošnje provjerava ispravnost stopa koje se navedu u prijavi PDV-a u IOSS-u.

f) Uvoz robe ili isporuka robe unutar Zajednice

29. Kako se prepoznaju ili rješavaju situacije u kojima osnovni dobavljač prijavi da će se roba isporučiti iz EU-a, ali se u trenutku završetka narudžbe ispostavi da je potrebno uvesti dio robe iz treće zemlje (u što porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nema uvid jer takve aranžmane organizira osnovni dobavljač)?

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi od osnovnih dobavljača ishoditi informacije koje su mu potrebne da bi utvrdio je li on pretpostavljeni dobavljač ili ne, to jest:

- mjesto na kojem se roba nalazi u trenutku isporuke
- vrstu dobavljača (s poslovnim nastanom u EU-u ili izvan EU-a).

Kada je riječ o mjestu na kojem se roba nalazi, osim prijave osnovnih dobavljača, elektroničko sučelje može uvesti dodatne kontrole kao što je vrijeme dostave/otpreme (npr. osnovni dobavljač prijavi da se roba nalazi u EU-u, ali vrijeme dostave redovito premašuje prosječno vrijeme za isporuke na domaćem tržištu ili unutar Zajednice).

Primjerice, porezni obveznik koji putem elektroničkog sučelja omogućuje otpremu/prijevoz robe zna odakle se roba otprema, stoga može utvrditi/potvrditi mjesto na kojem se roba nalazi u trenutku isporuke. S druge strane, ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem od prijevoznika primi samo broj za praćenje (ta se informacija obično šalje nakon trenutka isporuke), postoji mogućnost da mu istekne rok za izmjenu obračuna PDV-a. U takvom se slučaju od platforme može samo očekivati da povremeno provodi nasumično usklađivanje te, ako se ustanovi da prodavatelji sustavno prikrivaju pravo stanje, da poduzme odgovarajuće mjere (obavješćavanje/blokiranje prodavatelja).

30. Porezni sam obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, registriran u OSS-u i IOSS-u za Uniju, te poduzećima koja imaju poslovni nastan u EU-u i koja nemaju poslovni nastan u EU-u omogućujem sljedeće isporuke robe:

i) prodaja na daljinu unutar Zajednice za poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u. Poduzeće s poslovnim nastanom u EU-u prijavljuje da je roba kupcu u Njemačkoj otpremljena iz Belgije. Nakon isporuke dobavljač iz EU-a obavještava poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem da je predmetna roba u Njemačku ustvari otpremljena iz Švicarske.

Na temelju informacija koje su poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem dostupne u trenutku isporuke, on ne postaje pretpostavljeni dobavljač za tu prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i nije odgovoran za plaćanje PDV-a na prodaju uvezene robe na daljinu (članak 5.c Provedbene uredbe o PDV-u). Kada roba iz Švicarske stigne na granicu EU-a, plaća se PDV pri uvozu jer porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije znao da transakcija ispunjava uvjete prodaje uvezene robe na daljinu.

ii) prodaja uvezene robe na daljinu za poduzeće bez poslovnog nastana u EU-u. Poduzeće bez poslovnog nastana u EU-u prijavljuje da je roba kupcu u Francuskoj otpremljena iz Kine. Nakon isporuke dobavljač bez poslovnog nastana u EU-u obavještava poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem da je predmetna roba ustvari prodaja robe na daljinu unutar Zajednice te da je u Francusku otpremljena iz Španjolske.

Budući da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem omogućuje isporuku poduzeću bez poslovnog nastana u EU-u, on postaje pretpostavljeni dobavljač u svakom od sljedećih scenarija: prodaja uvezene robe na daljinu ili prodaja robe na daljinu unutar Zajednice. PDV naplaćen u Francuskoj ipak je ispravan jer je Francuska mjesto isporuke za obje transakcije.

Na temelju informacija koje su poreznom obvezniku koji upravlja elektroničkim sučeljem bile dostupne u trenutku isporuke, transakcija se smatrala prodajom uvezene robe na

daljinu koju je potrebno prijaviti u prijavi PDV-a u IOSS-u. Preporučuje se poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljem da svoj identifikacijski broj za PDV u IOSS-u dostavljaju poduzeću bez poslovnog nastana u EU-u (osnovni dobavljač) samo ako raspoložu potvrdom o otpremi/prijevozu na kojoj je vidljivo da roba dolazi iz treće zemlje. U ovom se primjeru broj za IOSS ne bi trebao davati poduzeću bez poslovnog nastana u EU-u jer roba dolazi iz Španjolske (EU).

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi u svojim evidencijama obaviti potrebne ispravke i prijaviti tu transakciju u prijavi PDV-a u OSS-u za Uniju (izravno ili u obliku ispravka). Ako je prijava PDV-a u IOSS-u već podnesena, potrebno je ispraviti i tu prijavu.

iii) prodaja robe na daljinu unutar Zajednice za poduzeća bez poslovnog nastana u EU-u. Poduzeće bez poslovnog nastana u EU-u prijavljuje da je roba kupcu u Švedskoj otpremljena iz Danske. Nakon isporuke dobavljač bez poslovnog nastana u EU-u obavještava poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem da je predmetna roba u okviru prodaje uvezene robe na daljinu u Švedsku ustvari otpremljena s Kanarskih otoka.

Budući da porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem omogućuje isporuku poduzeću bez poslovnog nastana u EU-u, on postaje pretpostavljeni dobavljač u svakom od sljedećih scenarija: prodaja robe na daljinu unutar Zajednice ili prodaja uvezene robe na daljinu.

Ako poduzeće bez poslovnog nastana u EU-u obavijesti poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem o promjeni mjesta otpreme tek nakon puštanja robe u slobodni promet u EU-u, identifikacijski broj za PDV u IOSS-u nije se upotrijebio pri uvozu. Posljedično, PDV je naplaćen po uvozu robe u EU.

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi u svojim evidencijama obaviti potrebne ispravke, kao i u prijavi PDV-a u OSS-u za Uniju ako je već podnesena. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem nije odgovoran za plaćanje PDV-a za prodaju uvezene robe na daljinu (članak 5.c Provedbene uredbe o PDV-u) i mora kupcu nadoknaditi PDV plaćen u Švedskoj.

Ako poduzeće bez poslovnog nastana u EU-u obavijesti poreznog obveznika koji upravlja elektroničkim sučeljem o promjeni mjesta otpreme prije puštanja robe u slobodni promet u EU-u, identifikacijski broj za PDV u IOSS-u mogao bi se i dalje potencijalno upotrijebiti pri carinskim formalnostima za carinjenje.

Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem trebao bi u svojim evidencijama obaviti potrebne ispravke i prijaviti tu transakciju u prijavi PDV-a u IOSS-u, a ne u prijavi PDV-a u OSS-u za Uniju. PDV naplaćen u Švedskoj ipak je ispravan jer je Švedska mjesto isporuke za obje transakcije.

g) Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u

31. Kako se može spriječiti zloraba identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u?

Ako se upotrebljava elektroničko sučelje, porezni obveznik koji njime upravlja utvrđuje stroga pravila za svoje osnovne dobavljače koji se koriste njegovim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u i predviđa sankcije (npr. onemogućuje im upotrebu platforme) za osnovne dobavljače koji se ne pridržavaju tih pravila. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim

sučeljem isto tako može pregovarati o prijevoznim/logističkim paketima za otpremu/prijevoz robe koju su prodali njegovi osnovni dobavljači, čime mu se omogućuje da bude u kontaktu s prijevoznicima i izravno im dostavi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u, u skladu s istim strogim ugovornim uvjetima.

EU radi na srednjoročnom planu uvođenja izravne razmjene informacija između poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem / dobavljača i carinskih tijela. Tada se porezni obveznici koji upravljaju elektroničkim sučeljem ne bi trebali oslanjati na dužnu pažnju osnovnih dobavljača.

32. Može li porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sudjelovati u prijenosu podataka carini, tj. izravnom slanju elektroničkih podataka o pošiljkama carini?

Ako porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem sam podnosi carinsku deklaraciju, identifikacijski broj za PDV u IOSS-u može se izravno dostaviti carinskim tijelima u državi članici EU-a uvoza. Porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem ne može dostaviti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u poreznim tijelima u državi članici EU-a uvoza bez podnošenja carinske deklaracije. Međutim, Europska komisija radi na srednjoročnom planu uvođenja izravne razmjene informacija između poreznih obveznika koji upravljaju elektroničkim sučeljem / dobavljača i carinskih tijela.

33. Kako će se identifikacijski broj za PDV u IOSS-u provjeravati u praksi? Kako će se to nadzirati i tko će biti odgovoran za nadzor?

Valjanost identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u koji je naveden na carinskoj deklaraciji provjeravaju carinska tijela elektroničkim putem u registru/bazi identifikacijskih brojeva za PDV u IOSS-u. Baza će sadržavati sve identifikacijske brojeve za PDV u IOSS-u koje dodijele države članice, uključujući njihove datume početka i isteka valjanosti. Baza neće biti javno dostupna.

Kada osnovni dobavljači obavljaju prodaju putem elektroničkog sučelja kojim upravlja porezni obveznik koji se smatra dobavljačem, potrebno je upotrebljavati isti identifikacijski broj za PDV u IOSS-u tog poreznog obveznika za svaku prodaju koja se obavi putem njegova elektroničkog sučelja, neovisno o tome tko je osnovni dobavljač. Međutim, kada osnovni dobavljač prodaje uvezenu robu na daljinu putem nekoliko elektroničkih sučelja, mora voditi jasnu evidenciju o tim prodajama i na carinskoj deklaraciji navesti točan identifikacijski broj za PDV u IOSS-u za svako elektroničko sučelje putem kojeg je prodaja obavljena.

Odgovornost za nadzor osnovnih dobavljača koji su zaduženi za prijevoz odnosno njihove ispravne upotrebe identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u prvenstveno snosi porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem, a kojem je taj broj dodijeljen. U ugovoru, sporazumu ili općim uvjetima kojih se osnovni dobavljači moraju pridržavati trebalo bi jasno opisati obveze osnovnih dobavljača u pogledu upotrebe broja za IOSS.

Države članice moći će nadzirati upotrebu broja za IOSS usklađivanjem iznosa prijavljenih u mjesečnim prijavama PDV-a u IOSS-u s mjesečnim popisom sastavljenim na temelju carinskih deklaracija podnesenih carini koje sadržavaju ukupnu vrijednost uvoza prijavljenog za svaki identifikacijski broj za PDV u IOSS-u.

34. Trebaju li deklaranti provjeravati samo je li identifikacijski broj za PDV u IOSS-u naveden na uvoznoj deklaraciji ili trebaju provjeravati i njegovu valjanost?

Deklaranti mogu provjeravati samo je li identifikacijski broj za PDV u IOSS-u naveden. Ne mogu provjeravati njegovu valjanost jer nemaju pristup bazi identifikacijskih brojeva za PDV u IOSS-u. Toj bazi mogu pristupiti samo države članice putem svojeg nacionalnog sustava za uvoz, što im omogućuje da elektroničkim putem provjeravaju takve brojeve navedene na uvoznjoj deklaraciji.

35. U čije ime deklarant podnosi zahtjev za oslobođenje od PDV-a pri uvozu ako se upotrebljava IOSS? Što se događa ako identifikacijski broj za PDV u IOSS-u naveden na uvoznjoj deklaraciji nije valjan ili ako uopće nije naveden na uvoznjoj deklaraciji?

Općenito govoreći, deklarant podnosi zahtjev za oslobođenje od PDV-a u okviru IOSS-a. Ako je deklarant neizravni zastupnik, zahtjev za oslobođenje od PDV-a u okviru IOSS-a podnosi u ime uvoznika/primatelja čije su stjecanje robe omogućili dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem koji imaju identifikacijski broj za PDV u IOSS-u. Međutim, kupac se može odlučiti za izravni uvoz robe bez upotrebe usluga carinskog zastupnika. Dodatne pojedinosti o deklarantu nalaze se u odjeljku 2.2.2. smjernica o carinskim postupcima. Dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem mora dostaviti taj broj deklarantu ili njegovu carinskom zastupniku.

Ako je na carinskoj deklaraciji naveden nevaljani identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ili uopće nije naveden, program za uvoz ne može se upotrebljavati i oslobođenje od PDV-a pri uvozu neće se odobriti. U skladu s tim, carinska tijela naplatit će PDV pri uvozu.

Odgovornost za navođenje valjanog identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u snosi dobavljač ili porezni obveznik koji upravlja elektroničkim sučeljem. Carinska deklaracija s nevaljanim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u ne može se prihvatiti, stoga će biti potrebno izmijeniti carinsku deklaraciju s namjerom primjene posebnih postupaka (vidjeti odjeljak 4.3.) ili standardnog mehanizma naplate PDV-a. Međutim, ako u početnom prijenosu identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u dođe do pogreške, deklarant i dalje smije izmijeniti carinsku deklaraciju ako raspolaže točnim identifikacijskim brojem za PDV u IOSS-u.

36. Ja sam dobavljač koji je registriran u IOSS-u i koji 20. srpnja 2021. obavlja prodaju na daljinu robe iz Kine za kupca u Belgiji (broj PDV-a u IOSS-u 1). Svoju državu članicu identifikacije mijenjam 1. kolovoza 2021. i dobivam novi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u (broj PDV-a u IOSS-u 2). Što se događa s robom koja je prodana 20. srpnja 2021., otpremljena/prevezena 21. srpnja 2021. i uvezena u Belgiju 15. kolovoza 2021.?

Identifikacijski broj za PDV u IOSS-u koji vrijedi u trenutku transakcije trebao bi se uvijek upotrebljavati (tj. broj PDV-a u IOSS-u 1). Potrebno je uzeti u obzir da prvi dodijeljeni identifikacijski broj za PDV u IOSS-u ostaje valjan dva mjeseca nakon što se promijeni država članica identifikacije. Tim se razdobljem od najviše dva mjeseca omogućuje da se roba koja je osnovano prodana u okviru IOSS-a (broj PDV-a u IOSS-u 1) pusti u slobodni promet u EU-u.

Na carinskoj deklaraciji koja se podnosi 15. kolovoza 2021. treba navesti broj PDV-a u IOSS-u 1 jer je to ispravan broj na datum transakcije (20. srpnja 2021.). Broj PDV-a u IOSS-u 1 vrijedi dva mjeseca nakon ispisa iz registra prethodne države članice identifikacije. Stoga je roba pri uvozu oslobođena od plaćanja PDV-a.

h) Posrednik

37. Postoje li zajednički europski kriteriji za posrednike u okviru IOSS-a?

Zakonodavstvom EU-a ne utvrđuju se nikakvi zajednički kriteriji ni pravila o djelovanju kao posrednik. Međutim, koncept je sličan onom „poreznog zastupnika” koji su određene države članice uvele u svoje nacionalno zakonodavstvo. Države članice mogu se odlučiti na jednaku primjenu tih koncepata.

38. Ako porezni obveznik koji upotrebljava program za uvoz promijeni posrednika, hoće li mu se uvijek dodijeliti novi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u neovisno o činjenici da bi oba posrednika mogla imati poslovni nastan u istoj državi članici?

Da, promjena posrednika automatski podrazumijeva dodjelu novog identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u odgovarajućem poreznom obvezniku. Potrebno je napomenuti da se prethodni identifikacijski brojevi za PDV u IOSS-u moraju dostaviti državi članici identifikacije kada porezni obveznik podnosi zahtjev za registraciju putem novog posrednika.

Novi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u isto se tako dodjeljuje ako posrednik ostaje isti, ali promijenjen državu članicu identifikacije.

4.3. POSEBNI POSTUPCI ZA PRIJAVU I PLAĆANJE PDV-A NA UVOZ

4.3.1. Relevantne odredbe

Relevantne odredbe nalaze se u Direktivi o PDV-u i Provedbenoj uredbi o PDV-u.

Direktiva o PDV-u

- Članci od 369.y do 369.zc

Provedbena uredba o PDV-u

- Članak 63.d

4.3.2. Zašto su uvedeni posebni postupci?

Od 1. srpnja 2021. sva roba komercijalne naravi uvezena u EU podliježe PDV-u. Posebni postupci uvedeni su kao dodatno pojednostavnjenje naplate PDV-a na uvoz za slučajeve u kojima se ne upotrebljavaju ni program za uvoz (IOSS) ni standardni mehanizam naplate PDV-a na uvoz. Kao i u slučaju programa za uvoz, upotreba posebnih postupaka nije obvezna.

4.3.3. Koje su transakcije obuhvaćene posebnim postupcima?

Posebni postupci obuhvaćaju uvoz sljedeće robe niske vrijednosti za koji se ne upotrebljava program za uvoz opisan u odjeljku 4.2. ni standardni mehanizam naplate PDV-a:

- roba koja se isporučuje kupcima u EU-u; vrsta kupaca definirana je u članku 14. stavku 4. Direktive o PDV-u (vidjeti dodatne pojedinosti u odjeljku 3.2.5.) i
- roba otpremljena kupcima u EU-u u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne premašuje 150 EUR i
- roba koja ne podliježe usklađenim trošarinama EU-a (obično alkoholni ili duhanski proizvodi u skladu s člankom 2. stavkom 3. Direktive o PDV-u)³⁸ i

³⁸ Međutim, posebni postupci obuhvaćaju parfeme i toaletne vode, iako su oni izuzeti od oslobođenja od carine koje se primjenjuje na pošiljke sastavljene od robe zanemarive vrijednosti (članak 24. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici).

- roba puštena u slobodni promet u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz završava.

4.3.4. Tko može primjenjivati posebne postupke?

Ta mjera pojednostavnjenja osmišljena je osobito za poštanske operatere, žurne prijevoznike ili druge carinske zastupnike u EU-u koji obično prijavljuju robu niske vrijednosti za uvoz, bilo kao izravni ili neizravni carinski zastupnici.

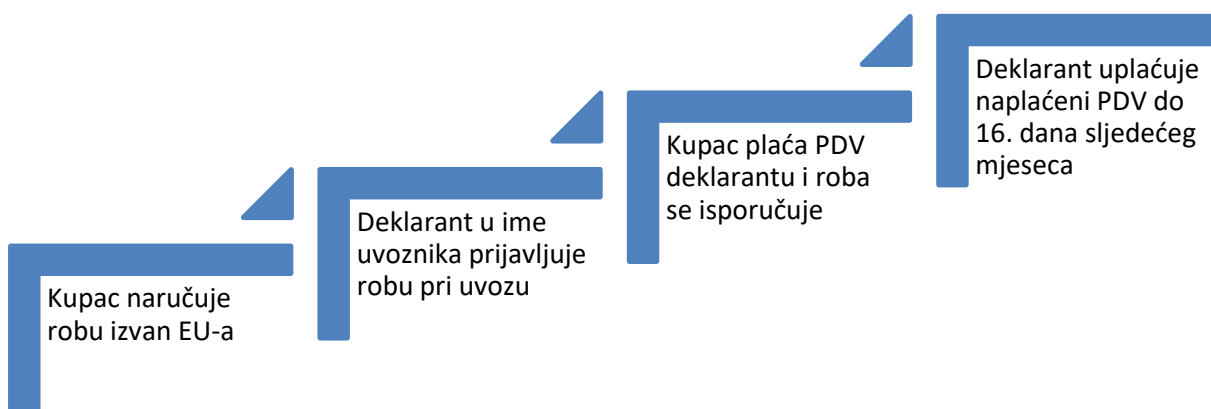
Direktivom o PDV-u ne predviđaju se uvjeti kojima bi se gospodarske subjekte ovlastilo za upotrebu posebnih postupaka. Međutim, države članice mogu za posebne postupke primjenjivati i uvjete za ovlaštenje odgode plaćanja carine u skladu s carinskim pravom.

4.3.5. Kako oni funkcioniraju?

Kada se roba naruči izvan EU-a, PDV općenito plaća kupac u EU-u koji naruči i uvozi robu. Prema posebnim postupcima kupac plaća PDV deklarantu ili osobi koja podnosi robu carini. U većini će slučajeva taj deklarant odnosno ta osoba biti poštanski operater, žurni prijevoznik ili carinski zastupnik. Ti se posebni postupci mogu primijeniti samo ako se roba pušta u slobodni promet u državi članici u kojoj će se roba niske vrijednosti dostaviti kupcu/uvozniku.

Slijed događaja prikazan je na slici 7. u nastavku:

Slika 7.: sažetak posebnih postupaka

Posebnim postupcima omogućuju se sljedeće povlastice:

- Države članice EU-a mogu predvidjeti upotrebu standardne stope PDV-a za svu robu prijavljenu u okviru posebnih postupaka. Time se olakšava postupak prijave za deklarante koji možda imaju poteškoće u utvrđivanju ispravne stope PDV-a za iznimno raznoliku robu koja se nalazi u pošiljkama niske vrijednosti. Međutim, kupac može odbiti automatsku primjenu standardne stope i odabrati sniženu stopu. U toj situaciji deklarant (osoba koja podnosi robu carini) više ne može primjenjivati posebne postupke za taj uvoz robe. Kupcu naplaćuje PDV putem standardnog mehanizma naplate PDV-a i dužan je

izmijeniti početnu carinsku deklaraciju u pogledu vrste postupka za način plaćanja (zamjena posebnih postupaka standardnim mehanizmom naplate PDV-a).

- Osoba koja podnosi robu carini dostavlja poreznim/carinskim tijelima samo PDV koji je zaista naplatila kupcu tijekom kalendarskog mjeseca. Tom se mjerom sprečava da deklarant / carinski zastupnik snosi obvezu plaćanja PDV-a za robu koja nije dostavljena ili koju kupac/uvoznik nije prihvatio. Napominje se da s obzirom na to da se PDV na uvoz ne smatra dijelom carinskog duga, osoba koja podnosi robu carini snosi obvezu za plaćanje takvog PDV-a samo na temelju Direktive o PDV-u, a ne na temelju carinskog zakonodavstva. Deklarant / carinski zastupnik trebao bi čuvati dokaz kojim se pokazuje da roba kupca/uvoznika nije dostavljena/prihvaćena (npr. dokaz o izlasku) u svrhu opravdavanja oslobođenja od PDV-a na te pošiljke. Radi usklađenosti s carinskim pravilima potrebno je organizirati izvoz robe s namjerom povrata robe na adresu izvornog dobavljača ili na drugu adresu koju navede dobavljač i poništiti carinsku deklaraciju za puštanje robe u slobodni promet.
- Deklarant / osoba koja podnosi robu carini izvršava jednokratnu mjesečnu uplatu nadležnim tijelima cjelokupnog PDV-a naplaćenog kupcima (članak 369.zb stavak 2. Direktive o PDV-u). Budući da je referentno razdoblje u okviru posebnih postupaka kalendarski mjesec, mjesečno plaćanje odgađa se do 16. dana u mjesecu nakon mjeseca tijekom kojeg je PDV naplaćen.
- Mjesečna deklaracija iz članka 369.zb stavka 1. Direktive o PDV-u služi kao osnova za jednokratno mjesečno plaćanje te ne predstavlja carinsku deklaraciju. Ta se deklaracija podnosi elektroničkim putem i sadržava iznose PDV-a koje je osoba koja primjenjuje posebne postupke naplatila pojedinačnim kupcima tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca. Države članice mogu prihvatiti bilo koji dokument koji sadržava informacije potrebne da bi se ukupno plaćanje povezalos PDV-om naplaćenim za uvoz koji se odvijao tijekom prethodnog kalendarskog mjeseca.
- Na primjer: Roba se 31. kolovoza 2021. uveze u Belgiju putem belgijskog poštanskog operatera. Kupac 2. rujna 2021. plaća belgijskom poštanskom operateru PDV u iznosu koji odgovara standardnoj stopi PDV-a. Belgijski poštanski operater dužan je uplatiti taj PDV do 16. listopada 2021., zajedno s drugim PDV-om koji je tijekom rujna 2021. naplatio u okviru posebnih postupaka. Napominje se da se u praksi mjesec uvoza često podudara s mjesecom tijekom kojeg je PDV naplaćen jer se deklarant obično pobrine da je primio iznos za PDV koji je potrebno platiti prije dostave robe.
- Posebni postupci ne mijenjaju postojeća načela carinjenja. Primjena posebnih postupaka ne obvezuje države članice da od osobe koja podnosi robu carini zahtijeva predočenje dokaza o svojoj punomoći koju izdaje kupac.

4.3.6. Što trebaju učiniti gospodarski subjekti koji primjenjuju posebne postupke?

Gospodarski subjekti koji primjenjuju posebne postupke moraju osigurati da je PDV koji naplaćuju točan s obzirom na komercijalni račun / popratne dokumente uvezene robe. Oni u osnovi moraju osigurati da je deklarirana stvarna vrijednost točna, primijeniti ispravnu stopu PDV-a i općenito osigurati da se roba ne dostavi dok ne prime uplatu PDV-a od kupca u EU-u.

Gospodarski subjekti isto tako moraju voditi evidencije o transakcijama koje su obuhvaćene posebnim postupcima. Te im evidencije, među ostalim, omogućuju da opravdaju neplaćanje

PDV-a na pakete koje kupci odbiju. Države članice odlučuju na koje se razdoblje evidencije moraju čuvati. Tim se zahtjevom čuvanja evidencija ne uvode nove obveze za deklaranta povrh njegovih postojećih obveza čuvanja evidencija u skladu s carinskim zakonodavstvom.

4.3.7. Praktičan primjer

Portugalski državljanin kupi dvije knjige putem e-trgovine brazilskog izdavača čija ukupna vrijednost iznosi 40 EUR. Cijena ne uključuje PDV.

Brazilski izdavač pakira knjige u omotnicu. Pošiljku preuzima brazilska pošta iz skladišta brazilskog izdavača, kao i druge slične pošiljke. Brazilska pošta šalje portugalskoj pošti poruku ITMATT na temelju informacija koje je naveo brazilski izdavač, među ostalim identitet i adresu kupca u Portugalu i opis robe (uključujući njezinu vrijednost i odgovarajuću oznaku robe). Pošiljka se zračnim putem prevozi u poštanskoj vrećici i stiže u Lisabon, gdje portugalska pošta preuzima poštansku vrećicu.

Fiskalno postupanje:

- PDV na uvoz plaća se u Portugalu. U skladu s posebnim postupcima Portugal može dopustiti sustavnu primjenu standardne stope PDV-a (23 %). Ako ne dopusti tu mogućnost, knjige podliježu smanjenoj stopi PDV-a u Portugalu (6 %).
- Osoba koja robu podnosi carini (npr. portugalska pošta) podnosi portugalskoj carini carinsku deklaraciju za uvoz sa smanjenim skupom podataka³⁹. PDV koji kupac mora platiti osobi koja podnosi robu iznosi 9,20 EUR ili 2,40 EUR, ovisno o tome pruža li Portugal mogućnost primjene standardne stope PDV-a.
- Kada portugalska pošta dostavi robu, kupac može prihvatiti ili odbiti paket:
 - ✓ Ako kupac prihvati paket, PDV plaća portugalskoj pošti, najčešće prije ili u trenutku dostave. Portugalska pošta prijavljuje i plaća portugalskoj carini taj PDV, kao i PDV naplaćen za sav uvoz obavljen u skladu s posebnim postupcima, za odgovarajući kalendarski mjesec do 16. dana u mjesecu nakon mjeseca tijekom kojeg je PDV naplaćen.
 - ✓ Ako kupac odbije paket (npr. dostavljene su pogrešne knjige ili kupac nije očekivao dodatnu naplatu troškova) i ne plati PDV portugalskoj pošti, PDV se ne naplaćuje. Stoga portugalska pošta ne mora platiti PDV za tu dostavu. Portugalska pošta dužna je voditi evidencije u svrhu opravdanja neplaćanja PDV-a na odbijene pakete. Radi usklađenosti s carinskim pravilima potrebno je organizirati izvoz robe s namjerom povrata robe na adresu izvornog dobavljača ili na drugu adresu koju navede dobavljač i poništiti carinsku deklaraciju za puštanje robe u slobodni promet. Kupac može od dobavljača potraživati iznos plaćen za robu (40 EUR) prema standardnim trgovinskim postupcima.

³⁹ Vidjeti odjeljak 3.2. smjernica o carinskim postupcima.

5. SCENARIJI PRIMJENE ČLANKA 14.A O PRETPOSTAVLJENOM DOBAVLJAČU

U nastavku su prikazani određeni scenariji za primjenu odredaba o pretpostavljenom dobavljaču iz članka 14.a. U tim su scenarijima shematski prikazani utjecaj na PDV i, ako je primjenjivo, utjecaj na carinu koji nastaju za porezne obveznike koji upravljaju elektroničkim sučeljem, a koji prema članku 14.a postaju pretpostavljeni dobavljači.

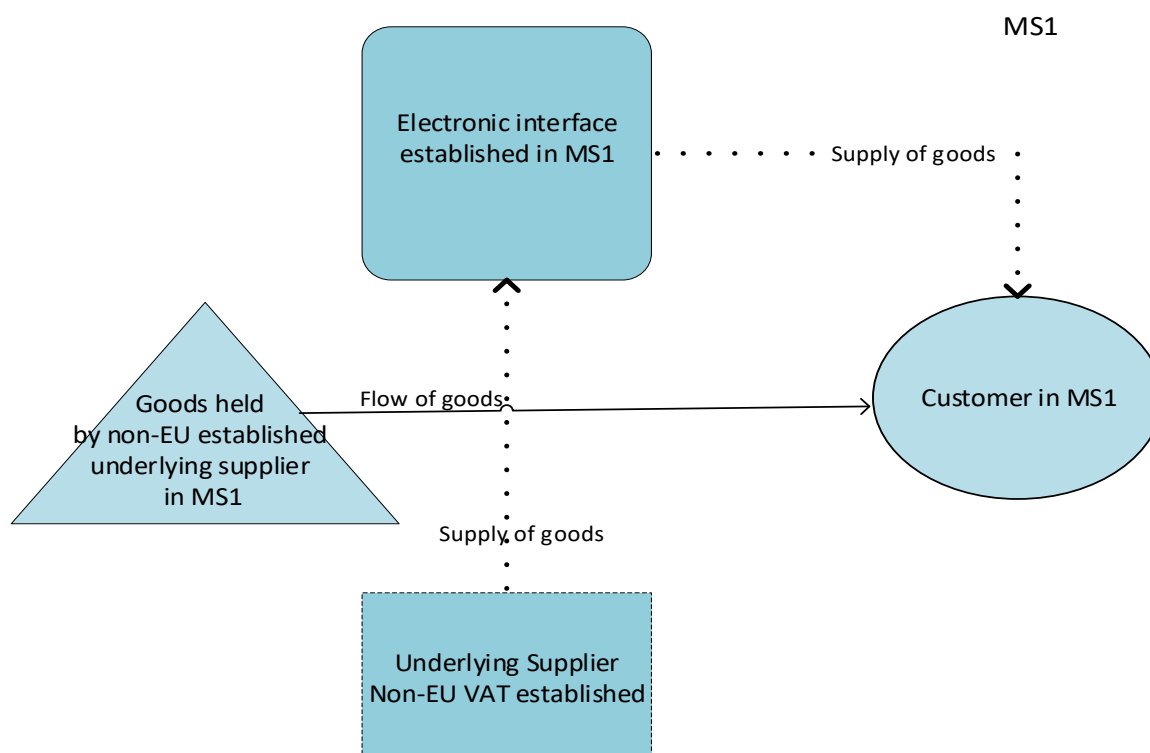
5.1. PRETPOSTAVLJENI DOBAVLJAČ KOJI OMOGUĆUJE ISPORUKE ROBE UNUTAR EU-A

U scenarijima 1.a, 1.b i 1.c i scenarijima 2.a, 2.b i 2.c u pitanju je roba iz EU-a ili roba koja je već puštena u slobodni promet u EU-u. Kada je riječ o primjeni članka 14.a stavka 2., moguće je da je osnovni dobavljač uvezao robu iz treće zemlje u prethodnoj fazi (zasebna transakcija).

Ako je osnovni dobavljač uvezao robu prije njezine isporuke kupcima u EU-u, ta isporuka kupcu ne ispunjava uvjete za prodaju uvezene robe na daljinu na temelju članka 14.a stavka 1.

Scenarij 1.a: isporuke na domaćem tržištu na temelju članka 14.a stavka 2. (roba, elektroničko sučelje i kupci nalaze se u istoj državi članici)

- Kupac u DČ 1 naručuje robu putem elektroničkog sučelja (ES) od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u DČ 1.
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se otprema/prevozi kupcu u DČ 1 (isporuka robe na domaćem tržištu).

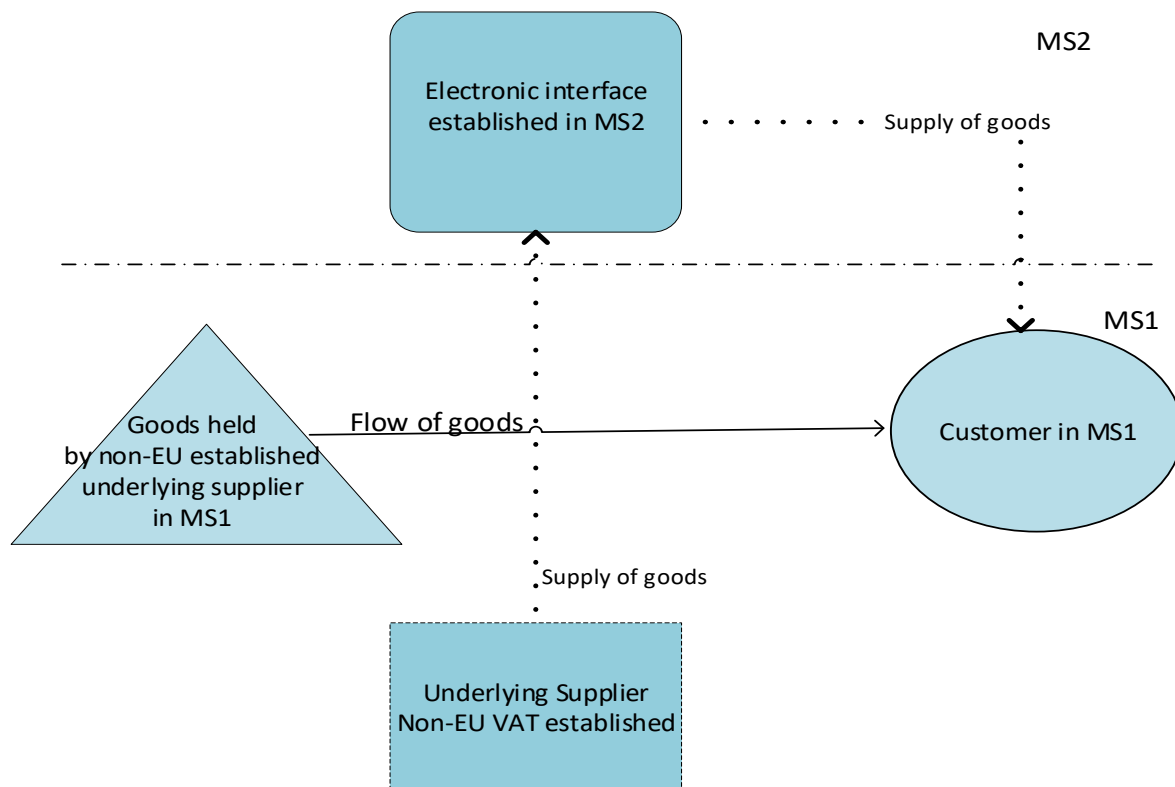
Utjecaj na PDV:

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati program Unije (članak 369.b točka (b)) → ES se registrira za program Unije u DČ 1 u kojoj ima poslovni nastan i upotrebljava identifikacijski broj za PDV koji već ima u DČ 1 (članak 369.d)
2. Oporezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 32. stavak 1.) → PDV se plaća u DČ 1 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 1)
4. Obveza obračuna PDV-a: za isporuku B2B i isporuku B2C kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C: ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 1
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 1 (članak 369.g stavak 1. točka (b))

Napomena: u pitanju je isključivo domaća transakcija. Ako ES ne upotrebljava program Unije, mora prijaviti tu isporuku B2C u svojoj domaćoj prijavi PDV-a koja se podnosi u DČ 1 (članak 250.).

Scenarij 1.b: isporuke na domaćem tržištu na temelju članka 14.a stavka 2. (roba i kupac nalaze se u DČ 1, a ES u DČ 2)

- Kupac u DČ 1 naručuje robu putem ES-a od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u DČ 2.
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se otprema/prevozi kupcu u DČ 1 (isporuka robe na domaćem tržištu).

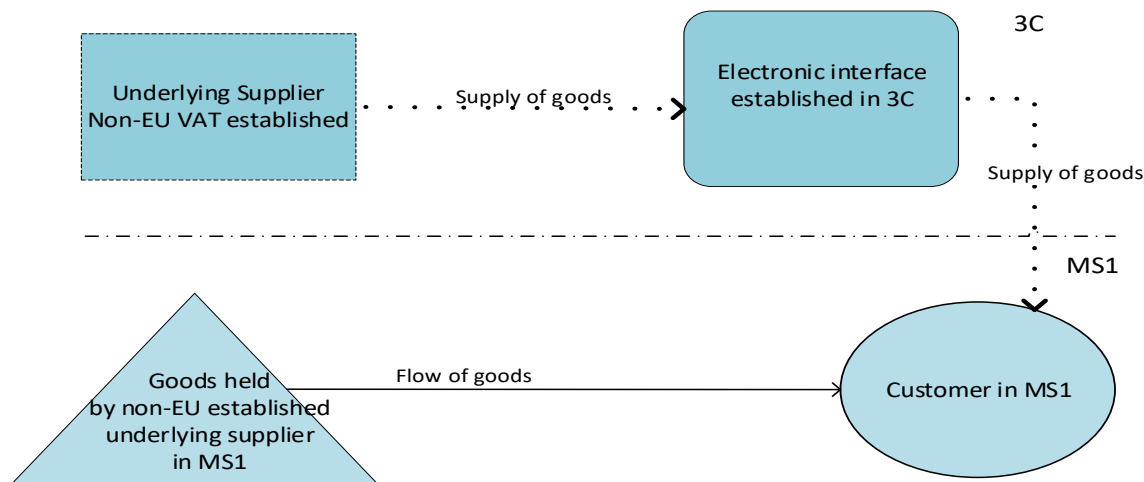

Utjecaj na PDV

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati program Unije (članak 369.b točka (b)) → ES se registrira za program Unije u DČ 2 u kojoj ima poslovni nastan i upotrebljava identifikacijski broj za PDV koji već ima u DČ 2 (članak 369.d) → ES se ne treba registrirati za PDV u DČ 1
2. Oprezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 32. stavak 1.) → PDV se plaća u DČ 1 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 1)
4. Obveza obračuna PDV-a: za isporuku B2B i isporuku B2C kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C: ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 2 koja prenose PDV poreznim tijelima u DČ 1
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 2 → prijavljuje iznos PDV-a i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 1 (članak 369.g stavak 2. točka (b))

Scenarij 1.c: isporuke na domaćem tržištu na temelju članka 14.a stavka 2. (roba i kupac nalaze se u DČ 1, a ES u trećoj zemlji)

- Kupac u DČ 1 naručuje robu putem ES-a od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u trećoj zemlji (3Z).
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se otprema/prevozi kupcu u DČ 1 (isporuka robe na domaćem tržištu).

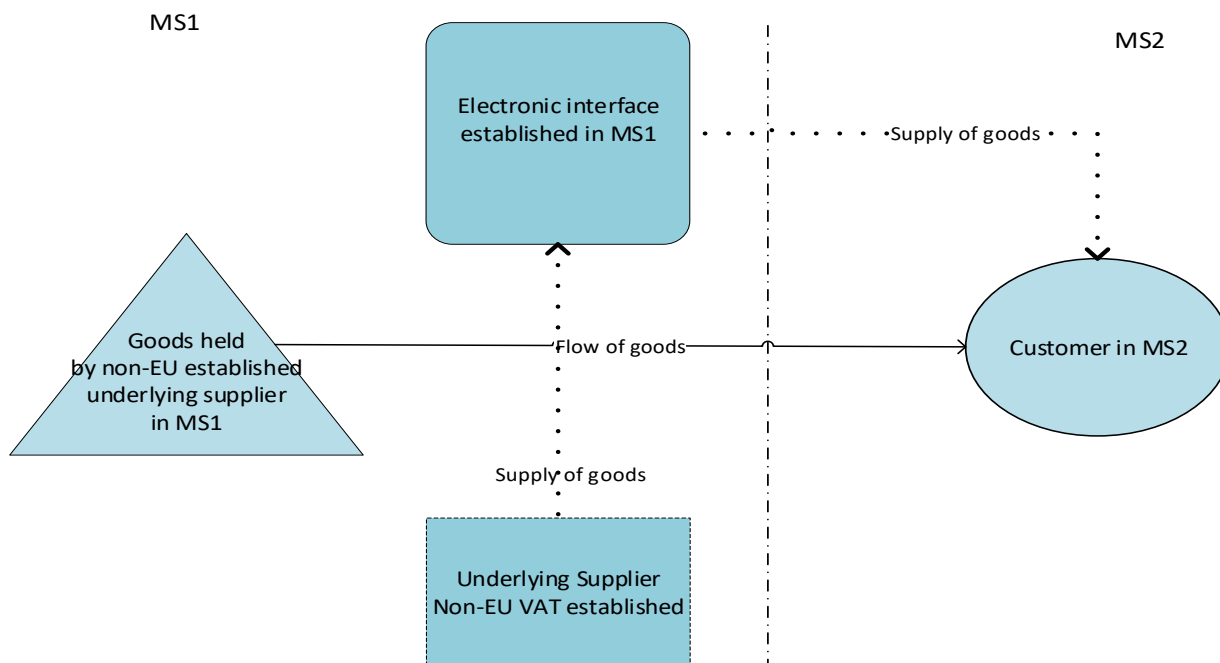
Utjecaj na PDV

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati OSS za Uniju (članak 369.b točka (b)) → DČ 1 može biti svaka DČ iz koje se isporučuje roba (treći podstavak članka 369.a stavka 2.) → ES se registrira u DČ 1⁴⁰
2. Oporezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 32. stavak 1.) → PDV se plaća u DČ 1 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 1)
4. Obveza obračuna PDV-a: za isporuku B2B i isporuku B2C → kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C: ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 1
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 1 (članak 369.g stavak 1. točka (b))

⁴⁰ Dodatne pojedinosti o postupku registracije nalaze se u smjernicama o OSS-u.

Scenarij 2.a: prodaja na daljinu unutar Zajednice na temelju članka 14.a stavka 2. (roba i ES nalaze se u DČ 1, a roba se otprema kupcu u DČ 2)

- Kupac u DČ 2 naručuje robu putem ES-a od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u DČ 1.
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se otprema/prevozi kupcu u DČ 2 (prodaja robe na daljinu unutar Zajednice).

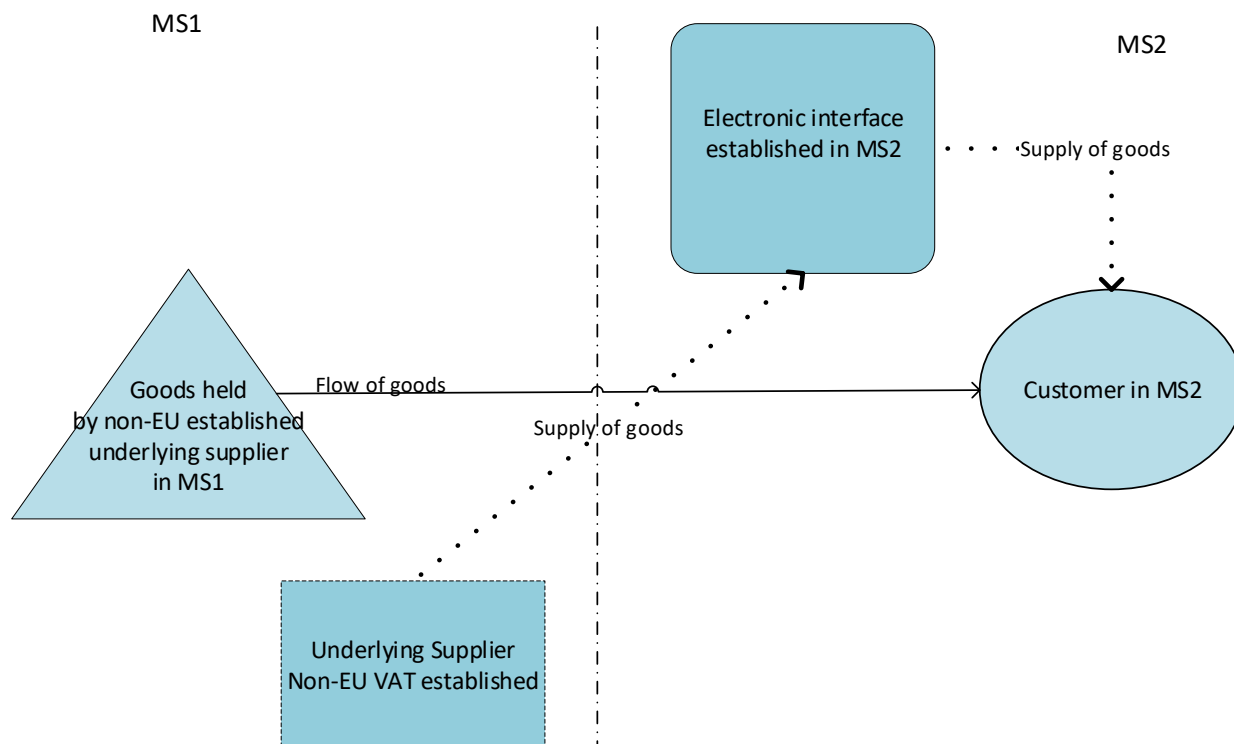

Utjecaj na PDV

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati program Unije (članak 369.b točka (b)) → ES se registrira za program Unije u DČ 1 u kojoj ima poslovni nastan i upotrebljava identifikacijski broj za PDV koji već ima u DČ 1 (članak 369.d)
2. Oporezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 2
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 2 (članak 33. točka (a)) → PDV se plaća u DČ 2 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 2)
4. Obveza obračuna PDV-a: za isporuku B2B i isporuku B2C → kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C: ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 1 koja prenose PDV poreznim tijelima u DČ 2
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 1 → iznos PDV-a i stopa PDV-a koji se primjenjuju u DČ 2 (članak 369.g stavak 1. točka (a))

Scenarij 2.b: prodaja na daljinu unutar Zajednice na temelju članka 14.a stavka 2. (roba se nalazi u DČ 1, a ES i kupac u DČ 2)

- Kupac u DČ 2 naručuje robu putem ES-a od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u DČ 2.
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se otprema/prevozi kupcu u DČ 2 (prodaja robe na daljinu unutar Zajednice).

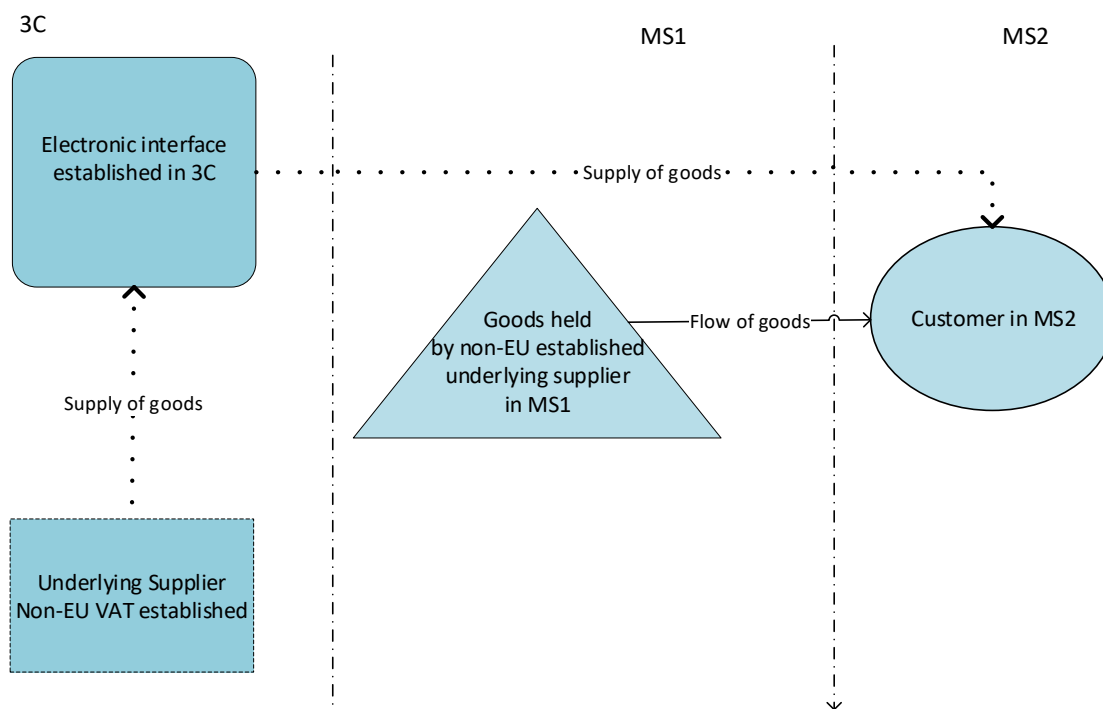

Utjecaj na PDV

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati program Unije (članak 369.b točka (b)) → ES se registrira za program Unije u DČ 2 u kojoj ima poslovni nastan i upotrebljava identifikacijski broj za PDV koji već ima u DČ 2 (članak 369.d) → ES se ne treba registrirati za PDV u DČ 1 (odakle se otprema roba)
2. Oprezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 2
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 2 (članak 33. točka (a)) → PDV se plaća u DČ 2 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 2)
4. Obveza obračuna poreza za isporuku B2B i isporuku B2C: kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C: ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 2
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 2 → prijavljuje iznos PDV-a i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 2 (članak 369.g stavak 2. točka (b))

Scenarij 2.c: prodaja na daljinu unutar Zajednice na temelju članka 14.a stavka 2. (roba se nalazi u DČ 1, kupac u DČ 2, a ES u trećoj zemlji)

- Kupac u DČ 2 naručuje robu putem ES-a od osnovnog dobavljača koji nema poslovni nastan u EU-u. ES ima poslovni nastan u trećoj zemlji (3Z).
- Osnovni dobavljač čuva u DČ 1 robu koja se isporučuje/prevozi kupcu u DČ 2 (prodaja robe na daljinu unutar Zajednice).

Utjecaj na PDV

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač jer osnovni dobavljač nema poslovni nastan u EU-u (članak 14.a stavak 2.) → ES može odlučiti upotrebljavati program Unije (članak 369.b točka (b)) → DČ 1 može biti svaka DČ iz koje se isporučuje roba (treći podstavak članka 369.a stavka 2.) → ES se registrira u DČ 1
2. Oporezive transakcije:
 - a. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - b. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 2
3. Mjesto isporuke (MI): pripisivanje prijevoza iz članka 36.b
 - a. isporuka B2B ne uključuje prijevoz → MI u DČ 1 (članak 31.) → osnovni dobavljač mora se registrirati kao obveznik PDV-a u DČ 1 (izmijenjeni članak 272. stavak 1. točka (b))
 - b. isporuka B2C uključuje prijevoz → MI u DČ 2 (članak 33. točka (a)) → PDV se plaća u DČ 2 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 2)
4. Obveza obračuna PDV-a: za isporuku B2B i isporuku B2C kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. isporuka B2B: oslobođena od PDV-a uz pravo na odbitak (članci 136.a i 169.)
 - b. isporuka B2C → ES plaća PDV putem OSS-a poreznim tijelima u DČ 1 koja prenose PDV poreznim tijelima u DČ 2
6. Prijava PDV-a: ES podnosi prijavu PDV-a u OSS-u poreznim tijelima u DČ 1 → prijavljuje iznos PDV-a i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 2 (članak 369.g stavak 1. točka (a))

- iv. isporuka B2C uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u DČ 2 (članak 33. točka (c)) → PDV se plaća u DČ 2 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 2)
- b. uvoz: u DČ 2 (članak 60.)
- 4. Obveza obračuna PDV-a za isporuke B2C: kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
- 5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu:
 - i. isporuka B2B: izvan područja primjene PDV-a u EU-u (članci 31. i 36.b – vidjeti prethodnu točku 3. podtočku (a) podtočku i.)
 - ii. isporuka B2C: ES plaća PDV putem IOSS-a u DČ 1 koja prenosi PDV poreznim tijelima u DČ 2
 - b. uvoz: broj za IOSS elektroničkim se putem šalje carini u DČ 2 u carinskoj deklaraciji (skup podataka H7 ili I1 ili H6 ili H1, podatkovni element 3/40) → carina elektroničkim putem provjerava valjanost broja za IOSS u bazi podataka IOSS-a:
 - i. valjani broj za IOSS → uvoz oslobođen plaćanja PDV-a u DČ 2 (članak 143. stavak 1. točka (ca)) → roba se pušta u slobodni promet
 - ii. nevaljani broj za IOSS → uvoz se oporezuje u DČ 2 (mogu se primjenjivati standardna pravila ili posebni postupci) → **osoba odgovorna za plaćanje PDV-a u DČ 2** (članak 201.) → vidjeti scenarij 4.a ako se ne upotrebljava IOSS
- 6. Prijava PDV-a:
 - ES podnosi mjesečnu prijavu PDV-a u IOSS-u poreznim tijelima u DČ 1 navodeći iznos i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 2 (članak 369.s)
 - ES vodi evidencije o prodaji i povratu robe (članak 63.c Provedbene uredbe o PDV-u)

B. Utjecaj na carinu:

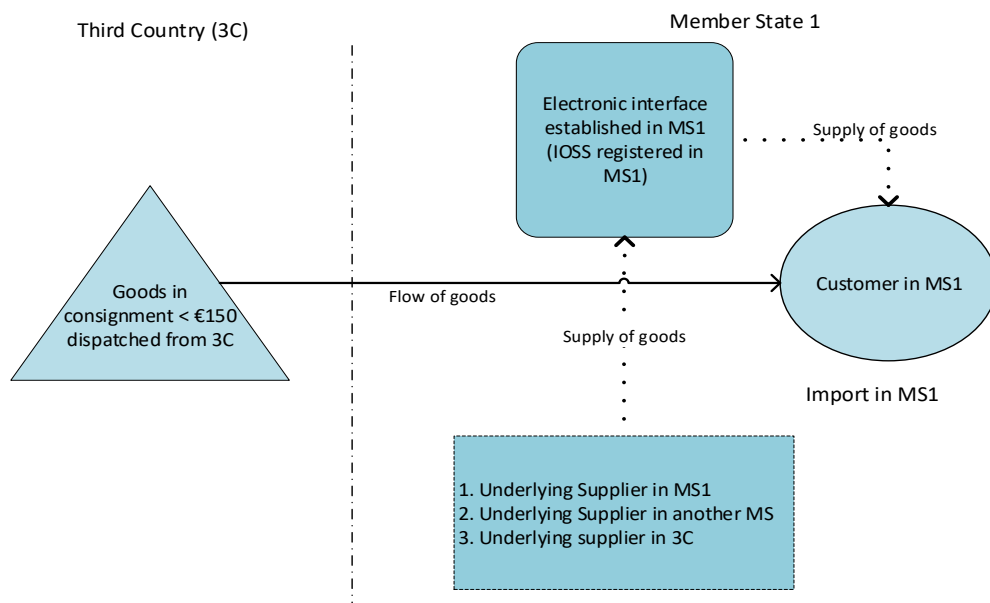
1. Uvoznik: primatelj = kupac u DČ 2
2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavljač (prodavatelj robe)
3. Podnošenje carini: obavlja prijevoznik/deklarant na prvoj točki ulaska u EU (članak 139. Carinskog zakonika Unije)
4. Carinska deklaracija: podnosi se u bilo kojoj državi članici EU-a (po izboru deklaranta)

Obrazac carinske deklaracije:

 - standardna carinska deklaracija s izrazito smanjenim skupom podataka (članak 143.a delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H7) ili
 - pojednostavnjena carinska deklaracija (članak 166. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom I1) ili
 - carinska deklaracija za poštanske pošiljke vrijednosti do 1000 EUR (članak 144. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H6) ili
 - standardna carinska deklaracija s potpunim skupom podataka (članak 162. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H1)
5. Deklarant: pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik / primatelj
6. Carinski postupak: puštanje u slobodni promet
7. Prihvatanje carinske deklaracije: obavlja carina pri podnošenju robe carini i provjeri zahtjevâ odabrane carinske deklaracije (npr. valjanost identifikacijskog broja za PDV u IOSS-u, vrijednost prijavljene robe ne premašuje 150 EUR itd.)
 1. puštanje robe: obavlja carina; ne plaćaju se ni PDV ni carina
 2. mjesečno izvješćivanje: periodično slanje relevantnih podatkovnih elemenata iz carinske deklaracije u sustav Surveillance³

Scenarij 3.b: uvoz robe – upotreba IOSS-a (ES i kupac nalaze se u istoj državi članici)

- Kupac u DČ 1 naruči od osnovnog dobavljača robu čija vrijednost ne premašuje 150 EUR putem ES-a koji isto tako ima poslovni nastan u DČ 1. Kupac navodi DČ 1 kao mjesto dostave.
- Roba se u ime osnovnog dobavljača otprema iz 3Z kupcu u DČ 1 gdje se roba uvozi⁴².

A. Utjecaj na PDV:

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač (članak 14.a stavak 1.) → ES se registrira u IOSS-u u DČ 1 (članak 369.m) i ishodi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u u DČ 1 (članak 369.q stavak 1.)
2. Opoprežive transakcije:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - ii. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
 - b. uvoz u DČ 1 (članak 30. stavak 1.)
3. Mjesto isporuke (MI):
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i. isporuka B2B ne uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z (izvan EU-a) (članak 31.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - ii. isporuka B2C uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u DČ 1 (članak 33. točka (c)) → PDV se plaća u DČ 1 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 1)
 - b. uvoz: u DČ 1 (članak 60.)
4. Obveza obračuna PDV-a za isporuke B2C → kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu:
 - i. isporuka B2B: izvan područja primjene PDV-a u EU-u (članci 31. i 36.b – vidjeti prethodnu točku 3. podtočku (a) podtočku i.)
 - ii. isporuka B2C: ES plaća PDV poreznim tijelima u DČ 1 putem IOSS-a.
 - b. uvoz: broj za IOSS elektroničkim se putem šalje carini u DČ 1 u carinskoj deklaraciji (skup podataka H7 ili I1 ili H6 ili H1, podatkovni element 3/40) → carina elektroničkim putem provjerava valjanost broja za IOSS u bazi podataka IOSS-a:

⁴² Kada se upotrebljava IOSS, roba se carini u bilo kojoj državi članici EU-a, neovisno o tome u kojoj državi članici potrošač ima poslovni nastan.

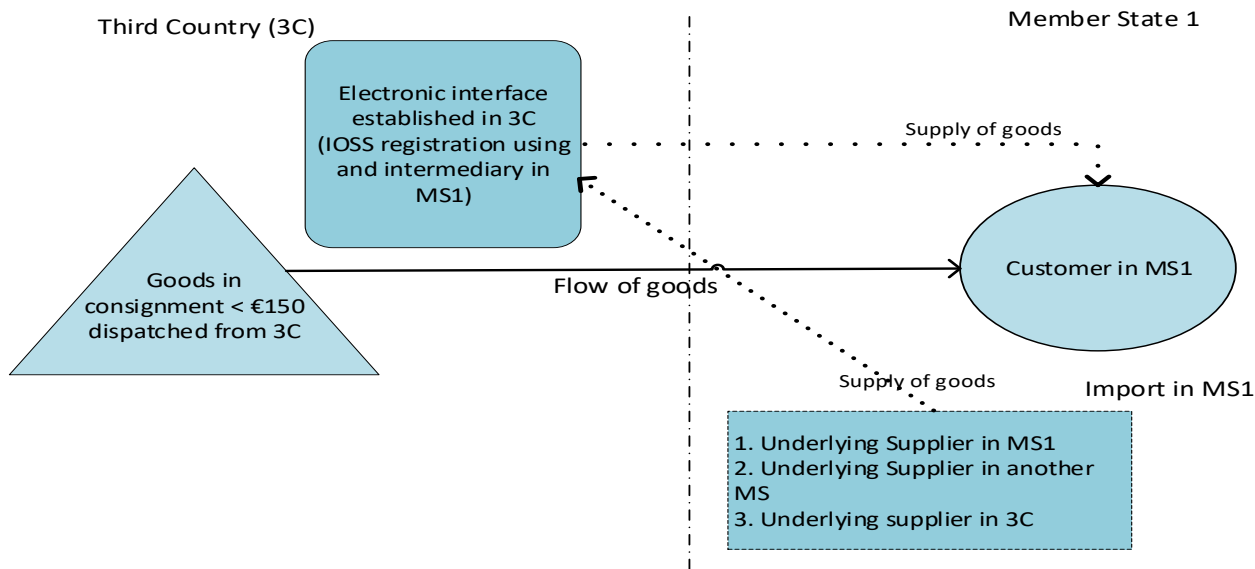
- i. valjani broj za IOSS → uvoz oslobođen plaćanja PDV-a u DČ 1 (članak 143. stavak 1. točka (ca)) → roba se pušta u slobodni promet
 - ii. nevaljani broj za IOSS → uvoz u DČ 1 (mogu se primjenjivati standardna pravila ili posebni postupci) → **osoba odgovorna za plaćanje PDV-a u DČ 1** (članak 201.) → vidjeti scenarij 4.a ako se ne upotrebljava IOSS
6. Prijava PDV-a:
- ES podnosi mjesečnu prijavu PDV-a u IOSS-u poreznim tijelima u DČ 1 navodeći iznos i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 1 (članak 369.s). Te se isporuke **ne** prijavljuju u **domaćoj prijavi PDV-a**.
 - ES vodi evidencije o prodaji i povratu robe (članak 63.c Provedbene uredbe o PDV-u)

B. Utjecaj na carinu:

Općenito jednako kao i u scenariju 3.a, osim što se DČ 2 zamjenjuje s DČ 1.

Scenarij 3.c: uvoz robe – upotreba IOSS-a (ES s poslovnim nastanom u 3Z, a kupac se nalazi u državi članici)

- Kupac u DČ 1 naruči od osnovnog dobavljača robu čija vrijednost ne premašuje 150 EUR putem ES-a s poslovnim nastanom u 3Z. Kupac navodi DČ 1 kao mjesto dostave.
- Roba se u ime osnovnog dobavljača otprema iz 3Z kupcu u DČ 1 gdje se roba uvozi⁴³.

A. Utjecaj na PDV:

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač (članak 14.a stavak 1.) → ES se registrira u IOSS-u putem posrednika s poslovnim nastanom u DČ 1⁴⁴ (članak 369.m). Posrednik ishodi identifikacijski broj za PDV u IOSS-u u DČ 1 u ime ES-a (članak 369.q stavak 3.)
2. Oporezive transakcije:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - ii. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
 - b. uvoz u DČ 1 (članak 30. stavak 1.)
3. Mjesto isporuke (MI):
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i. isporuka B2B ne uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z (izvan EU-a) (članak 31.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - ii. isporuka B2C uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u DČ 1 (članak 33. točka (c)) → PDV se plaća u DČ 1 (uz stopu PDV-a primjenjivu na robu u DČ 1)
 - b. uvoz: u DČ 1 (članak 60.)
4. Obveza obračuna PDV-a za isporuke B2C → kada osnovni dobavljač prihvati plaćanje (članak 66.a)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu:
 - i. isporuka B2B: izvan područja primjene PDV-a u EU-u (članci 31. i 36.b – vidjeti prethodnu točku 3. podtočku (a) podtočku i.)

⁴³ Kada se upotrebljava IOSS, roba se carini u bilo kojoj državi članici EU-a, neovisno o tome u kojoj državi članici potrošač ima poslovni nastan.

⁴⁴ Posrednik ne mora imati poslovni nastan u državi članici krajnjeg odredišta robe, već može imati poslovni nastan u bilo kojoj državi članici EU-a i ondje može obaviti registraciju za IOSS u ime ES-a. U ovom je primjeru posrednik registriran u DČ 1. Posrednik se mora registrirati da bi mogao upotrebljavati IOSS u ime dobavljača / elektroničkih sučelja (članak 369.q stavak 2.). U tom se slučaju ne radi o identifikacijskom broju za PDV.

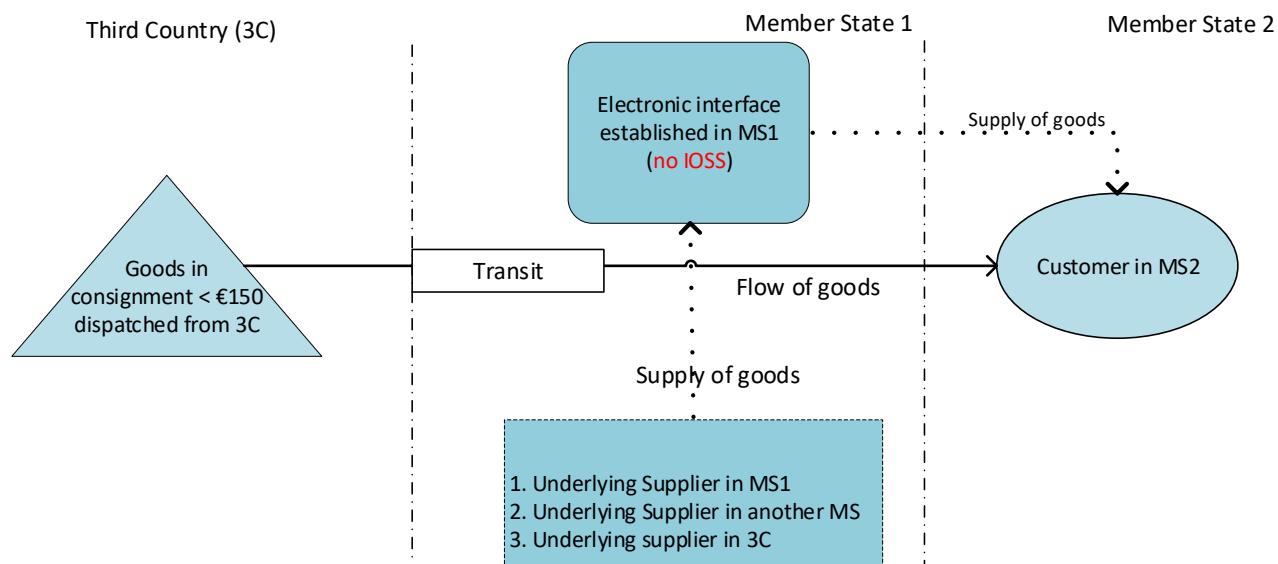
- ii. isporuka B2C: posrednik, u ime ES-a, plaća PDV poreznim tijelima u DČ 1 putem IOSS-a
 - b. uvoz: broj za IOSS elektroničkim se putem šalje carini u DČ 1 u carinskoj deklaraciji (skup podataka H7 ili I1 ili H6 ili H1, podatkovni element 3/40) → carina elektroničkim putem provjerava valjanost broja za IOSS u bazi podataka IOSS-a:
 - i. valjani broj za IOSS → uvoz oslobođen plaćanja PDV-a u DČ 1 (članak 143. stavak 1. točka (ca)) → roba se pušta u slobodni promet
 - ii. nevaljani broj za IOSS → uvoz u DČ 1 (mogu se primjenjivati standardna pravila ili posebni postupci) → **osoba odgovorna za plaćanje PDV-a u DČ 1** (članak 201.) → vidjeti scenarij 4.a ako se ne upotrebljava IOSS
6. Prijava PDV-a:
- posrednik, u ime ES-a, podnosi mjesečnu prijavu PDV-a u IOSS-u poreznim tijelima u DČ 1 navodeći iznos i stopu PDV-a koji se primjenjuju u DČ 1 (članak 369.s)
 - posrednik, u ime ES-a, vodi evidencije o prodaji i povratu robe (članak 63.c Provedbene uredbe o PDV-u)

B. Utjecaj na carinu:

Jednako kao i u scenariju 3.a, osim što se DČ 2 zamjenjuje s DČ 1.

Scenarij 4.a: uvoz robe – bez upotrebe IOSS-a → dolazak robe u DČ 1 te provoz i uvoz u DČ 2

- Kupac u EU-u (npr. DČ 2) naruči od osnovnog dobavljača robu čija vrijednost ne premašuje 150 EUR putem ES-a s poslovnim nastanom u DČ (ili u 3Z). Kupac navodi DČ 2 kao mjesto dostave.
- Roba se u ime osnovnog dobavljača otprema iz 3Z u DČ 1, a zatim se prevozi iz DČ 1 u DČ 2 radi isporuke kupcu.

Članak 221. provedbenog akta Carinskog zakonika Unije⁴⁵ izmijenjen je⁴⁶ kako bi se pojasnilo da je carinski ured koji se nalazi u državi članici u kojoj završava otprema ili prijevoz robe carinski ured nadležan za deklariranje uvoza robe niske vrijednosti ako je ta roba prijavljena za potrebe PDV-a u okviru programa koji nije IOSS. Cilj te izmjene bio je osigurati da se na tu robu obračunava stopa PDV-a države članice odredišta robe. Stoga će se od 1. srpnja 2021. sva takva roba stavljati u postupak provoza do dolaska u državu članicu EU-a krajnjeg odredišta.

U praksi se roba može pustiti u slobodni promet samo u državi članici odredišta robe. Stoga se roba po dolasku u DČ 1 mora staviti u postupak provoza i prevesti u DČ 2.

A. Utjecaj na PDV:

1. Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač (članak 14.a stavak 1.) ES se ne registrira u IOSS-u.
2. Oporezive transakcije:
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i. isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - ii. isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 2
 - b. uvoz u DČ 2 (članak 30. stavak 1.)
3. Mjesto isporuke (MI):
 - a. prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.

[Provedbena uredba Komisije \(EU\) 2015/2447](#)

[Provedbena uredba Komisije \(EU\) 2020/893](#), članak 221. stavak 4.

- i. isporuka B2B ne uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z (izvan EU-a) (članak 31.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - ii. isporuka B2C uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z gdje počinje prijevoz robe (izvan EU-a) (članak 32. stavak 1.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - b. uvoz u DČ 2 obavlja kupac (članak 61.)
4. Obveza obračuna PDV-a:
- a. prodaja uvezene robe na daljinu: nije primjenjivo (MI izvan EU-a – vidjeti prethodnu točku 3. podtočku (a))
 - b. uvoz: kada se roba uveze, nakon završetka postupka provoza (članak 71.)
5. Osoba koja je dužna plaćati PDV: uvoz u DČ 2 – potrebno je utvrditi osobu koja plaća PDV u DČ 2 (članak 201.) Ako se ispostavi da je kupac dužan plaćati PDV u DČ 2, PDV na uvoz može se platiti putem:
- a. posebnih postupaka: kupac plaća PDV pošti / žurnom prijevozniku / carinskom zastupniku i roba se dostavlja → pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik koji naplati PDV obavlja mjesečno plaćanje PDV-a nadležnom tijelu u DČ 2 (članak 369.zb stavak 2.)
 - b. standardnog postupka – deklarant plaća PDV carini i roba se otpušta u slobodni promet, neovisno o vrijednosti robe.

Napomena: država članica može odlučiti koja je osoba dužna plaćati PDV-a na uvoz. U skladu s općom praksom u državama članicama, kupac/primatelj smatra se dužnim plaćati PDV. Stoga se scenarij 4.a obično primjenjuje kada se IOSS ne upotrebljava, neovisno o obvezi koja se predviđa na temelju članka 14.a stavka 1.

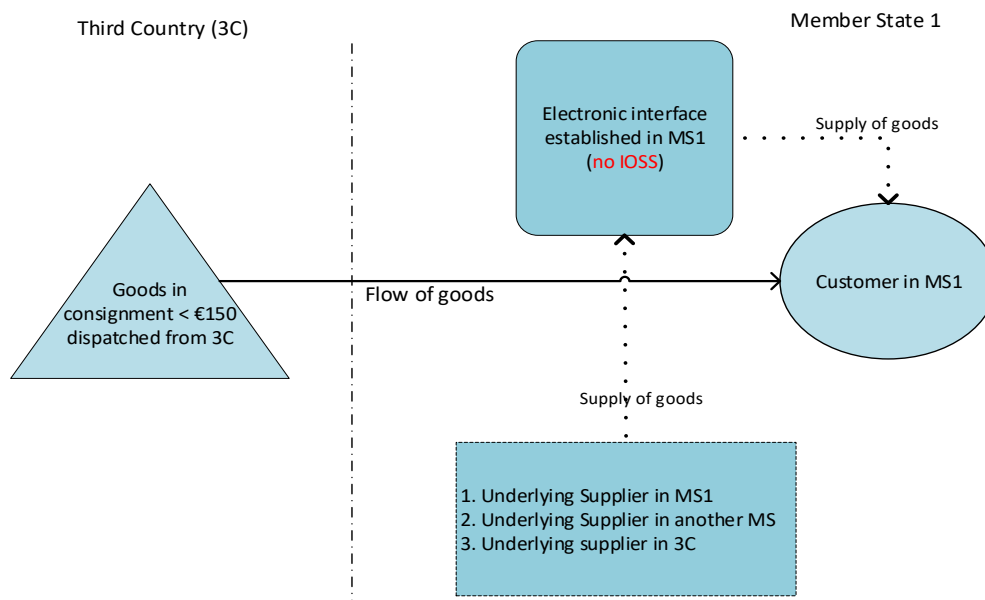
Međutim, u trenutku objave ovih objašnjenja jedna je država članica odlučila da se ES smatra osobom koja je dužna plaćati PDV.

B. Utjecaj na carinu:

1. Uvoznik: primatelj = kupac u DČ 2
 2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavljač (prodavatelj robe)
 3. Podnošenje carini: obavlja prijevoznik/deklarant (ako je različit od prijevoznika) na prvoj točki ulaska u EU (članak 139. Carinskog zakonika Unije)
 4. Provozna deklaracija: roba koja mora biti stavljena u postupak provoza i prevezena u DČ 2
 5. Carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet: podnosi se samo u DČ 2 (članak 221. stavak 4. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije)
- Obrazac carinske deklaracije:
- standardna carinska deklaracija s izrazito smanjenim skupom podataka (članak 143.a delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H7) ili
 - pojednostavnjena carinska deklaracija (članak 166. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom I1) ili
 - carinska deklaracija za poštanske pošiljke vrijednosti do 1000 EUR (članak 144. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H6) ili
 - standardna carinska deklaracija s potpunim skupom podataka (članak 162. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H1)
6. Deklarant:
 - pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik (posebni postupci)
 - isključivo pošta (carinska deklaracija H6)
 - pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik / kupac (standardni postupak)
 7. Carinski postupak: puštanje u slobodni promet
 8. Prihvaćanje carinske deklaracije: obavlja carina pri podnošenju robe uz provjeru praga od 150 EUR u slučaju carinske deklaracije H7
 9. puštanje robe: obavlja carina odmah po prihvaćanju carinske deklaracije uz naplatu PDV-a, osim ako se primjenjuju posebni postupci ili je odobrena odgoda

Scenarij 4.b: uvoz robe – bez upotrebe IOSS-a → dolazak robe i uvoz u DČ 1

- Kupac u DČ 1 naruči od osnovnog dobavljača robu čija vrijednost ne premašuje 150 EUR putem ES-a koji isto tako ima poslovni nastan u DČ 1. Kupac navodi DČ 1 i kao mjesto dostave.
- Roba se u ime osnovnog dobavljača otprema iz 3Z u DČ 1 gdje se pušta u slobodni promet

A. Utjecaj na PDV:

- 1) Porezni obveznik: ES je pretpostavljeni dobavljač (članak 14.a stavak 1.) ES se ne registrira u IOSS-u.
- 2) Oporezive transakcije:
 - a) prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i) isporuka B2B osnovnog dobavljača ES-u
 - ii) isporuka B2C ES-a kupcu u DČ 1
 - b) uvoz u DČ 1 (članak 30. stavak 1.)
- 3) Mjesto isporuke (MI):
 - a) prodaja uvezene robe na daljinu: dvije isporuke na temelju primjene članka 14.a stavka 1.
 - i) isporuka B2B ne uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z (izvan EU-a) (članak 31.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - ii) isporuka B2C uključuje prijevoz (članak 36.b) → MI u 3Z gdje počinje prijevoz robe (izvan EU-a) (članak 32. stavak 1.) → ne postoje obveze plaćanja PDV-a u EU-u
 - b) uvoz u DČ 1 obavlja kupac (članak 60.)
- 4) Obveza obračuna PDV-a:
 - a) prodaja uvezene robe na daljinu: nije primjenjivo (MI izvan EU-a – vidjeti prethodnu točku 3. podtočku (a))
 - b) uvoz: kada se roba uveze (članak 70.)
- 5) Osoba koja je dužna plaćati PDV: uvoz u DČ 1 – potrebno je utvrditi osobu koja plaća PDV u DČ 1 (članak 201.) Ako se ispostavi da je kupac dužan plaćati PDV u DČ 1, PDV na uvoz može se platiti putem:
 - a) posebnih postupaka: kupac plaća PDV pošti / žurnom prijevozniku / carinskom zastupniku prije dostave robe → pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik koji naplati PDV obavlja mjesečno plaćanje PDV-a nadležnom tijelu u DČ 1 (članak 369.zb stavak 2.)
 - b) standardnog postupka – plaćanje PDV-a carini prije otpuštanja robe u slobodni promet, neovisno o vrijednosti robe.

Napomena: država članica može odlučiti koja je osoba dužna plaćati PDV-a na uvoz. U skladu s općom praksom u državama članicama, kupac/primatelj smatra se dužnim plaćati PDV. Stoga se scenarij 4.a obično primjenjuje kada se IOSS ne upotrebljava, neovisno o fikciji koja se predviđa na temelju članka 14.a stavka 1.

Međutim, u trenutku objave ovih objašnjenja jedna je država članica odlučila da se ES smatra osobom koja je dužna plaćati PDV.

B. Utjecaj na carinu:

1. Uvoznik: primatelj = kupac u DČ 1
2. Izvoznik: pošiljatelj = osnovni dobavljač
3. Podnošenje carini: obavlja prijevoznik/deklarant (ako je različit od prijevoznika) u DČ 1 na prvoj točki ulaska u EU (članak 139. Carinskog zakonika Unije)
4. Carinska deklaracija: podnosi se u DČ 1
Obrazac carinske deklaracije:
 - standardna carinska deklaracija s izrazito smanjenim skupom podataka (članak 143.a delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H7) ili
 - pojednostavnjena carinska deklaracija (članak 166. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom I1) ili
 - carinska deklaracija za poštanske pošiljke vrijednosti do 1000 EUR (članak 144. delegiranog akta Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H6) ili
 - standardna carinska deklaracija s potpunim skupom podataka (članak 162. Carinskog zakonika Unije s deklaracijom H1)
5. Deklarant:
 - pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik (posebni postupci)
 - isključivo pošta (carinska deklaracija H6)
 - pošta / žurni prijevoznik / carinski zastupnik / kupac (standardni postupak)
6. Carinski postupak: puštanje u slobodni promet
7. Prihvaćanje carinske deklaracije: obavlja carina pri podnošenju robe uz provjeru praga od 150 EUR u slučaju carinske deklaracije H7
8. Puštanje robe: obavlja carina odmah po prihvaćanju carinske deklaracije uz naplatu PDV-a, osim ako se primjenjuju posebni postupci ili je odobrena odgoda